

کوچینگ برای کلاس درس

گارنت هیلمن | ماندی استالتر

ترجمه:

سعید جوی زاده | علیرضا احمدیان

کوچینگ برای کلاس درس

نویسنده	گارنت هیلمن ماندی استالتز
مترجمین	سعید جوی‌زاده علیرضا احمدیان
انتشارات	آکادمیک
چاپخانه و صحافی	دانشگاه خوارزمی
شابک	۹۷۸-۶۲۲-۳۷۶-۰۲۱-۱
نوبت چاپ	اول / ۱۴۰۲
شمارگان	۵۰۰ نسخه
قیمت	تومان

Academicpress

۰۲۱-۲۸۴۲۹۴۸۴

Academicpress.ir

Academicpub1@gmail.com

پیشگفتار

مربیان بزرگ ورزشی با به نمایش گذاشتن بهترین بازیکنان خود، نقش بسیار مؤثری در تربیت تازه واردان دارند. به همین منوال، معلمان برجسته، بهبود افراد برتر را در شاگردان خود به نمایش می‌گذارند. هر دو نوع مربی و معلم، فرآیند یادگیری دانش‌آموزان را به زحمت در می‌آورند تا به انسان‌های با اراده قوی، پرنرژی و پراگهی تبدیل شوند. آنها به عنوان راهنمایان، نه تنها به دانش‌آموزان یاد می‌دهند که چگونه در کلاس درس یا زمین بازی عمل کنند، بلکه به آنها می‌آموزند که چگونه صلابت، مسئولیت‌پذیری، احترام و نظم و انضباط را در زندگی خود به چالش بکشانند - ویژگی‌هایی که بسیار فراتر از تجربه مربیگری یا کلاس درس هستند. نوعی راهنمایی که معلمان و مربیان به دانش‌آموزان خود ارائه می‌دهند، می‌تواند زندگی فرد را به شدت تحت تأثیر قرار دهد.

اگرچه معلمان و مربیان نقشی نزدیک به یکدیگر داشته باشند، آنها به طور قطع تفاوت‌هایی با یکدیگر دارند. با این حال، مهمترین شباهت بین این دو، در نگاهشان به کار خود به عنوان مسئولانی بر امکان پرورش ذهن جوانان مشترک است. معلمان و مربیان، پروسه یادگیری دانش‌آموزان را از طریق ارائه اطلاعات جدید و دریافت بازخورد، همراه با راهنمایی فردی، تسهیل خواهند کرد. معلمان، به عنوان مربیان در کلاس‌های درس، با سهولت پیشرفت دانش‌آموزان را تسهیل می‌کنند و زمینه‌ای را برای پیشرفت آنان فراهم می‌کنند.

معلمی که مربیگری می‌کند بر تسهیل یادگیری و توسعه تمرکز می‌کند. هدف کمک به دانش‌آموزان همواره به دنبال بهبود عملکرد خود هستند و برای این منظور، کلاس درس نسبت به مدل سنتی انعطاف‌پذیری بیشتری دارد. در این راستا، فرهنگ کلاس درس نیز باید با حلقه بازخورد مداوم بین معلمان و دانش‌آموزان ایجاد شود. کتاب حاضر، به شباهت‌های بین آموزش

و مربیگری اشاره می کند تا معلمان با نگاهی نوین به کلاس درس، بهترین بازخورد را ارائه دهند و تجربه یادگیرنده محوری را فراهم کنند.

در این کتاب، نمونه های زیادی از تجربیات مربیگری در عرصه ورزشی و کلاس درس آورده شده است. خوانندگان با مطالعه آن به زمینه های رشد خود پی خواهند برد و با تجلیل از پیشرفت خود، تحول بیشتری در پی خواهند داشت. با مشاهده مثال ها، فرصتی برای دیدن نقش یادگیرنده و ارتباط بازخورد با مهارت ها و عملکرد ایجاد می شود و با انجام کوچینگ به درستی، رابطه متقابل و تعامل مداوم بین معلم و دانش آموز تقویت می شود.

در مربیگری، فرد با ارائه بازخورد مداوم، در تمرین و یادگیری دانش آموزانش همراهی می کند و آنها را در رسیدن به موفقیت یاری می دهد. هنگام ورود به تمرین، مربی با پیش ارزیابی، فرصتی را برای شناخت متقاضیان یادگیری فراهم می کند. سپس با اصول خاص خود، برای هدایت دانش آموزان، تمرین را مشاهده می کند و با بازخورد ارائه شده، آنها را به موفقیت سوق می دهد.

برای ایجاد یک فرهنگ در کلاس درس نیز معلمان باید به روش های مربیگری توجه کنند و به یادگیرندگانشان بازخورد کافی ارائه کنند. در این راستا، پیش ارزیابی بازخورد و هدایت گام های بعدی به سمت مهارت و عملکرد می تواند نقش حیاتی در بهبود یادگیری دانش آموزان داشته باشد.

با کاربرد بهترین شیوه های مربیگری نظیر توجه به مسائل کوچک و بزرگ و حضور مربی در آن نقطه ای که دانش آموزی کمک می خواهد، در کلاس درس نیز قطعاً می توان به بهترین نتیجه رسید و با عنوان بهترین معلم نام گرفت.

۱. بهترین مربیان باعث می شوند که ورزشکاران خود را باور کنند.
۲. مربیان واقعاً مؤثر از خجالت (و!) تحقیر به عنوان ابزار آموزشی استفاده نمی کنند.
۳. مربیان بزرگ معلمان بزرگ زندگی هستند.
۴. بهترین مربیان بازی را در چشم انداز نگه می دارند.
۵. مربیان بزرگ اجازه نمی دهند که نفس و ارزش خود در نتیجه گره بخورد
۶. مربیان بزرگ تفاوت های فردی ورزشکاران خود را درک می کنند.

۷. بهترین مربیان، نه فقط ورزشکار، فرد را مربی می‌کنند.
۸. بهترین مربیان انعطاف پذیر هستند.
۹. مربیان بزرگ ارتباطات خوبی هستند.
۱۰. مربیان خوب برای شنیدن و آموزش والدین ورزشکاران خود وقت می‌گذارند.
۱۱. مربیان خوب با ورزشکاران و والدین خود با هم صحبت می‌کنند.
۱۲. مربیان خوب محیط یادگیری را از نظر عاطفی ایمن نگه می‌دارند.
۱۳. مربیان بزرگ به طور مداوم ورزشکاران خود را به چالش می‌کشند تا بهتر عمل کنند و محدودیت‌های خود را پشت سر بگذارند.
۱۴. بهترین مربیان به طور مداوم خود را به چالش می‌کشند.
۱۵. بهترین مربیان نسبت به کاری که انجام می‌دهند اشتیاق دارند.
۱۶. مربیان خوب همدل هستند و با احساسات بازیکنان خود هماهنگ هستند.
۱۷. بهترین مربیان ورزش را برای ورزشکاران خود سرگرم کننده می‌کنند.
۱۸. مربیان خوب در تعامل با بازیکنان یا والدین خود حالت تدافعی ندارند.
۱۹. مربیان بزرگ از اشتباهات و ناکامی‌های ورزشکاران خود به عنوان فرصت‌های آموزشی ارزشمند استفاده می‌کنند! مربیگری بسیار بیشتر از طراحی و اجرای نمایشنامه است. آموزش بسیار بیشتر از حل یک معادله، انجام آزمایش، استفاده صحیح از تجهیزات تناسب اندام یا نوشتن یک مقاله است. تأثیر مربیان بر زبان آموزان، بسیار بیشتر از محدوده اتاق کلاس است. تأثیری که معلمان بر دانش‌آموزانشان می‌گذارند، بسیار بیشتر از دیوارهای کلاس است.
- مرکز تأثیرات معلمان، بازخورد است. گلدبرگ (۲۰۱۷) که با ورزشکاران کار می‌کند، معتقد است که بازخورد، صبحانه قهرمانان است. پژوهش جان هتی (۲۰۰۹) در آموزش نشان می‌دهد که بازخورد، زمانی که به خوبی استفاده شود، نسبت به تأثیرات همسالان، یادگیری در گروه‌های کوچک، مداخلات اولیه و تکالیف، تفاوت مثبت بیشتری در پیشرفت دانش‌آموز ایجاد می‌کند. با این حال، دادن بازخورد مؤثر نیاز به تمرین دارد و معلمان ابتدا باید فرهنگ یادگیری را ایجاد کنند. فرهنگ یادگیری جایی است که رشد و پیشرفت در مرکز توجه قرار می‌گیرد. معلمان و دانش‌آموزان، به جای تمرکز بر نمرات، بر یادگیری تمرکز می‌کنند که به از بین

بردن ترس از اشتباه کمک می‌کند. در عوض، اشتباهات و خطاها، به عنوان فرصت‌هایی برای یادگیری تلقی می‌شوند. فرهنگ یادگیری، دانش‌آموزان را به احساس راحتی در دریافت بازخورد و عمل بر اساس آن، دعوت می‌کند.

صحبت از روش بازخورد یا مسیر تحویل، بازخورد با کیفیت بالا دارای سه جزء اساسی است. ابتدا با تشخیص قدرت یک مهارت نشان داده شده، شروع می‌شود و با اتصال آن مهارت به هدف یا استاندارد فعلی یادگیری، ادامه می‌یابد. در نهایت، مراحل بعدی به وضوح به یادگیرنده اطلاع داده می‌شود.

با توجه به این که بازخورد باید قابل اجرا باشد (Wiggins، ۲۰۱۵؛ Chappuis، ۲۰۱۲)، بهترین بازخورد مبتنی بر داده است و به نظر می‌رسد به این سوال پاسخ می‌دهد که بعدی چیست؟ به عنوان یک مربی، معلم، موارد زیر را بیان می‌کند: "در حال حاضر، سطح شما با هدف همخوانی دارد و این مرحله بعدی شما برای حرکت به جلو است. پس از تکمیل، می‌توانیم مرحله بعدی را تعیین کنیم تا به شما کمک کنیم به تسلط بر این هدف نزدیک‌تر شوید".

این کتاب، همان راهنمایی‌ها و حمایت‌هایی را ارائه می‌دهد که مربیان و معلمان ارائه می‌دهند. در اینجا، معلمان K-12، یاد می‌گیرند که چگونه بازخورد مؤثر ارائه دهند.

این کتاب به معلمان کمک می‌کند تا به وسیله استفاده مؤثر از بازخورد، دانش‌آموزان خود را مربی کنند. سازماندهی کتاب به شرح زیر است: فصل یک به این موضوع پرداخته است که چگونه تغییر زبان کلاس درس می‌تواند تغییراتی در فرهنگ ایجاد کند، در حالی که فصل دو با نگاه کردن به نحوه مربیگری هر زبان آموز در کلاس درس، حتی زمان در بالاترین حد، گسترش می‌دهد. قبل از اینکه معلمان بتوانند بهترین مناسب را برای ارائه بازخورد (فردی، گروه کوچک یا کل کلاس) تعیین کنند، باید ویژگی‌های دانش‌آموزان را در نظر بگیرند. به همین دلیل، فصل دو به معلمان کمک می‌کند ابتدا در مورد دانش‌آموزان بیاموزند. فصل سه اهمیت پرداختن به نیازهایی را که معلمان با به کارگیری راهبردها در مورد آن‌ها آموخته‌اند مشخص می‌کند. فصل چهار با توجه به کیفیت‌های بازخورد مؤثر به روش‌های بازخورد برای اطمینان از اینکه هر یادگیرنده مقدار مناسبی از مربیگری را دریافت می‌کند، پرداخته است. در فصل پنج، عدسی را

تغییر داده تا به راه‌هایی برای اطمینان از پاسخ‌های سازنده از سوی یادگیرنده نگاه کند. سرانجام، فصل شش از دانش‌آموزان دعوت می‌کند تا در کلاس درس مربی شوند، زیرا آن‌ها رهبری بیشتری در یادگیری خود دارند.

هر فصل در بخش‌های زیر سازماندهی شده است.

• چرا مهم است؟ منطقی برای پوشش این جنبه است.

• چگونه کار می‌کند؟ توضیح می‌دهد که چگونه می‌توان یک جنبه خاص از بازخورد مؤثر را انجام داد.

• چه شکلی است؟ مثال‌هایی از نحوه اجرای بازخورد مؤثر معلمان واقعی در کلاس‌های درس واقعی ارائه می‌دهد.

• پرسش‌های بازتابی از خوانندگان می‌خواهد تا درباره آنچه که خوانده‌اند فکر کنند تا به شکل دهی گام‌های بعدی کمک کنند.

شروع شدن

این فصل‌ها به معلمان آموزش می‌دهد که چگونه با استفاده از بازخورد مؤثر کلاس درس خود را هدایت کنند و یادگیرندگان خودتنظیم و هدایت‌گر ایجاد کنند. هدف نهایی این است که دانش‌آموزان آماده باشند تا مسئولیت یادگیری خود را بر عهده بگیرند. هر چند که این کتاب برای خواندن کامل طراحی شده، اما خوانندگان همچنین می‌توانند با استفاده از عناوین فصل‌ها و عنوان‌های فرعی، محل شروع فردی خود را تعیین کنند معلمانی که این کتاب را به درستی اجرا می‌کنند و در جهت بهترین نتیجه برای خود و دانش‌آموزانشان استفاده می‌کنند، یادآوری حرف جان ویت‌مور است که می‌گوید: "همانند هر مهارت، نگرش، سبک یا باور جدید، اتخاذ یک رفتار مربیگری نیاز به تعهد، تمرین و مدتی دارد تا به طور طبیعی جریان یابد و اثربخشی آن بهینه شود" (ص ۴). معلمان باید به یاد داشته باشند که آنها با دانش‌آموزانشان به عنوان یادگیرنده‌ها بسیار شبیه هستند و تغییر فرآیندی پایدار است. در ادامه این مسیر باید صبور باشند. همچنین توجه داشته باشند که تغییر پایدار اتفاق خواهد افتاد.

فهرست مطالب

فصل اول: زبان یادگیری را بپذیرید.....	۱۲
چرامهم است؟.....	۱۲
حرکت زبان از منفی به مثبت.....	۱۳
تراز کردن تمام جنبه‌های افراطی.....	۱۴
حفظ ذهنیت رشد.....	۱۴
ریسک کردن.....	۱۵
روایت شخصی - گارنت هیلمن.....	۱۶
انتقال از معلم به مربی.....	۱۷
حسابرسی آنچه وجود دارد.....	۲۰
تاکید بر یادگیری قبل از انجام وظایف.....	۲۰
راهنمایی دانش آموزان به زبان سازنده.....	۲۱
ترکیب لحن مثبت.....	۲۲
انتظار اشتباه و شکست اولیه.....	۲۳
حفظ ثبات.....	۲۴
چه شکلی است؟.....	۲۵
سؤالات بازیابی.....	۲۹
فصل دوم: مربی هر دانش آموز.....	۳۱
برداشتن یک قدم به عقب.....	۳۳
تقویت انگیزه دانش آموزان.....	۳۳
دانستن اینکه روابط مهم است.....	۳۴
چگونه کار می‌کند؟.....	۳۵
تغییر از کل گروه به گروه کوچک و افراد.....	۳۶
اجازه دادن زمان تمرین در کلاس درس.....	۳۶

۳۸	ارائه اهداف آموزشی روشن
۴۱	مناسب سازی باز خورد برای سطوح مهارت دانش آموزان
۴۲	به دنبال الگوهای خطا
۴۳	چه شکلی است؟
۴۴	جسیکا یورک، معلم کلاس اول
۴۵	جیسون اوزبولت، رئیس دانش آموزان و معلم مطالعات اجتماعی کلاس های ۹-۱۲
۴۶	دانا اسپیس، معلم تربیت بدنی کلاس ۶-۸
۴۷	سوالات بازتابی
۴۹	فصل سوم: باز خورد با کیفیت بالا
۵۱	یافتن تعادل مناسب
۵۲	ایجاد باز خورد برای دانشجو
۵۳	مدیریت زمان
۵۴	تمایز بین ستایش و باز خورد
۵۶	از جمله اجزای ضروری باز خورد
۵۶	اطمینان از باز خورد به موقع
۵۸	تمایز در میان سه دسته از باز خورد
۶۰	تمرکز بر اشتباهات، نه اشتباهات
۶۱	استفاده از باز خورد ویژه مهارت و وظیفه خاص
۶۳	ارائه باز خورد از طریق خیابان های مختلف
۶۴	اطمینان از فراخوان برای اقدام
۶۵	باز خورد آکادمیک و رفتاری
۶۶	چه شکلی است؟
۶۶	جنیفر وارچین، معلم هنر کلاس های ۹ تا ۱۲ و مربی آموزشی
۶۹	جوی کر، معلم هنرهای زبان کلاس هفتم
۷۰	پری فینچ، مدیر مدرسه راهنمایی
۷۰	سوالات بازتابی
۷۳	فصل چهارم: از روش های باز خورد استفاده کنید
۷۴	چرا مهم است؟
۷۴	انتخاب یک روش
۷۵	مدل سازی فرآیند
۷۶	چگونه کار می کند؟
۷۶	کنفرانس با دانش آموزان

- ۷۷..... با استفاده از خلاصه، توضیح، تغییر مسیر، ارسال مجدد (SE2R)
- ۷۸..... خلاصه کنید - آنچه دانش آموز به دست آورد
- ۷۹..... استفاده از اینجا چیست ، پس چی؟ حالا چی؟
- ۸۰..... استفاده از TAG - شما هستید!
- ۸۱..... استفاده از کدهای نظر
- ۸۳..... استفاده از روبریک‌های تک نقطه ای
- ۸۵..... برگزاری همایش‌های سه دقیقه ای
- ۸۶..... پیشرو با سوالات
- ۸۷..... برداشتن گام‌های بعدی
- ۸۸..... چه شکلی است؟
- ۸۸..... بکی پپلر، رئیس گروه علوم پایه‌های ۶-۱۲
- ۹۰..... استفاده از فهرست کنترلی
- ۹۱..... همایش‌ها
- ۹۱..... سوزان جاکیمیاک، معلم کلاس چهارم
- ۹۲..... سوالات بازتابی
- ۹۵..... فصل پنجم: از پاسخ‌های سازنده اطمینان حاصل کنید**
- ۹۵..... چرا مهم است؟
- ۹۶..... مشاهده پاسخ‌های سازنده در داخل و خارج از کلاس درس
- ۹۷..... ۱. بازخورد ورزشکاران خود را با یک بیانیه آغازین مثبت شروع کنید
- ۹۷..... ۳. قطعه نهایی ساندویچ به شرح زیر است: عبارت نتیجه گیری مثبت
- ۹۸..... توسعه یادگیرندگان خودتنظیمی
- ۹۹..... ارزیابی بازخورد از طریق پاسخ دانش آموز
- ۱۰۱..... چگونه کار می‌کند؟
- ۱۰۱..... ایجاد روابط اعتماد
- ۱۰۲..... روایت شخصی - مندی استالتس
- ۱۰۳..... نیاز به پاسخ
- ۱۰۴..... پیاده سازی فرم‌های بازتاب نمونه کارها
- ۱۰۵..... نظارت بر رشد از طریق اهداف یادگیری
- ۱۰۷..... استفاده از ابزارهای نظارت بر پیشرفت
- ۱۰۷..... انتقال نتایج به والدین و سرپرستان
- ۱۰۸..... چه شکلی است؟
- ۱۰۸..... لوسیندا میلر، استاد کمکی و سرپرست بالینی

۱۱۰	ابی رادر، معلم تربیت بدنی ابتدایی
۱۱۱	آریک فاستر، معلم هنرهای زبان کلاس ۹-۱۲
۱۱۵	سوالات بازتابی
۱۱۷	فصل ششم: بکارگیری خود و ارزیابی همتایان
۱۱۸	تکمیل تحول
۱۱۹	افزایش مشارکت
۱۱۹	تقسیم مسئولیت
۱۲۰	چگونه کار می‌کند؟
۱۲۱	آموزش مربیان
۱۲۳	ایجاد محیطی که از کوچینگ پشتیبانی می‌کند
۱۲۴	تشویق خود ارزیابی
۱۲۸	اجرای ارزیابی همتایان
۱۳۰	جفت کردن با دقت
۱۳۰	معنی دار کردن
۱۳۱	تشویق به بازخورد دانش آموز به معلم
۱۳۲	چه شکلی است؟
۱۳۲	کیتی بودرو، معلم علوم پایه ششم
۱۳۴	آنتوانت سنس، متخصص منابع آموزشی ابتدایی
۱۳۷	سوالات بازتابی
۱۳۸	چهار توصیه مهمی در این جا مطرح می‌شود:

فصل اول

زبان یادگیری را بپذیرید

یک مربی باهوش، می‌تواند بازی را تغییر دهد و یک مربی بزرگ، می‌تواند زندگی افراد را تحت تأثیر قرار دهد.

این فرمایش از زبان جان وودن، نشان می‌دهد که بازخورد می‌تواند تأثیر عمیقی بر روی فرهنگ کلاس درس داشته باشد. با استفاده از زبانی آموزشی موثر، معلمان می‌توانند فرهنگ آسیب‌پذیری و رقابت را شکل دهند و خودآگاهی و رشد دانش‌آموزان را تقویت کنند. به این ترتیب، تغییر در روابط بین معلمان و دانش‌آموزان، می‌تواند بهبود قابل توجهی در فرهنگ کلاس درس ایجاد کند. این تغییرات می‌تواند از مکالمه در مورد مراحل بعدی تا صحبت با هر دانش‌آموز به صورت جداگانه، در مورد مهارت‌هایشان گسترده شود و معلمان می‌توانند به دانش‌آموزان خود نشان دهند که رسیدن به مهارت در زمان‌های مختلف، قابل قبول است. همچنین، انتخاب‌های زبانی معلم، می‌تواند روایتی از فرهنگ آموزشی ایجاد کند، که بستگی به آن دارد که آیا دانش‌آموز محور یا معلم محور است.

بهره‌گیری معلمان از واژگان مناسب در کلاس درس اهمیت دارد. این عمل می‌تواند تأثیر عمیقی بر روش یادگیری و رویکرد دانش‌آموزان به یادگیری داشته باشد. این فصل به تفصیل بررسی اهمیت انتخاب‌های زبانی معلمان و تأثیر آن بر فرهنگ کلاس درس می‌پردازد.

چرا مهم است؟

هر اقدامی که معلمان در کلاس انجام می‌دهند، در واقع به ارتباط نزدیکی دست می‌زند. این

ارتباط می‌تواند از طریق خطاب به کل کلاس، زبان بدنشان و یا مکالمات انفرادی با دانش‌آموزان باشد. معلمان در طول جلسات در حال ارسال و دریافت پیام با دانش‌آموزان هستند. نگاه‌ها و فرماندهی‌های آنها، نشان می‌دهد که دانش‌آموزان شاهد این تعامل هستند و یاد می‌گیرند. زبانی که معلمان با آن پاسخ مثبت و سازنده به دانش‌آموزان ارائه می‌دهند، به اهمیت بسیاری برخوردار است؛ زیرا این پاسخ می‌تواند به رشد و تفکر دانش‌آموز حمایت کند، یا به عکس آنها را دچار ناامیدی کند. بنابراین تلاش برای تنظیم تمام جنبه‌های ارتباط برای پاسخگویی مثبت و سازنده به بازخورد یک نیاز حیاتی است. این بخش در مورد تبدیل زبان از منفی به مثبت، سامان‌دهی تمام جنبه‌های ارتباط، حفظ روحیه رشد، و تشویق دانش‌آموزان به ریسک گرفتن بدون ترس از شکست صحبت می‌کند.

حرکت زبان از منفی به مثبت

انتخاب کلمات درست، از اهمیت بسیاری برخوردار است. هنگامی که مورد انتقاد قرار می‌گیریم، ترس و نگرانی در ما فراگیر می‌شود و "هورمون کورتیزول" رشد می‌یابد که ذهن ما را بی‌حس و بی‌صدا می‌کند و باعث فعال شدن رفتارهای انزجاری و محافظتی می‌شود. اما در برخورداری از نظرات مثبت و تجربه مکالمات مثبت، هورمون "اکسی‌توسین" تولید می‌شود که به ما کمک می‌کند تا با دیگران ارتباط برقرار کرده و به آنان اعتماد کنیم. در زبان‌آموزی، واژگان منفی می‌تواند باعث کاهش اعتماد به نفس شود یا ذهن را در یک تکرار ثابت گرفتار کند. بنابراین، استفاده از واژگانی که بر تلاش‌های دانش‌آموزان تمرکز دارد، بسیار مفید است.

برای دانش‌آموزان، معلمان با زبانی صادق باید اولاً به آنها پشتیبانی کنند و بعد به گام‌های عملی بعدی که به ذهنیت امیدوارکننده کمک می‌کنند، توجه کنند. زبانی مثبت باعث تقویت حمایت از رشد می‌شود، در کلمات به خودکارآمدی پشتیبانی می‌کند و بسیار حائز اهمیت است. برای همه دانش‌آموزان، آسانی و سختی جزئی از یادگیری هستند و با استفاده از زبانی مثبت، دانش‌آموزان به موفقیت برسند و از ناامیدی که با کسب دانش جدید همراه است، بگذرند. استفاده از واژگانی که به دانش‌آموزان نشان می‌دهد که می‌توانند به موفقیت برسند، بسیار ضروری است و همه را به میز مذاکرات می‌آورد.

تراز کردن تمام جنبه‌های افراطی

انتخاب زبان باید با دقت و اطمینان انجام شود تا زبان بدن و احساسات با کلمات تأثیرگذار بر دانش‌آموزان و نحوه پاسخ آنها به بازخورد مطابقت داشته باشد. مربی سوزان ام بروکهارت در سال ۲۰۱۷ با توجه به این که هدف بازخورد، اقدام دانش‌آموزان است، تأکید کرده است که کلمات انتخاب شده برای دانش‌آموزان باید حاوی احترام و تشویق به عنوان عوامل فعال یادگیری باشد. علاوه بر کلمات، زبان بدن و احساسات معلم نیز باید از این مأموریت پشتیبانی کند.

پیام‌های کلامی و غیرکلامی بر نگرش و پیشرفت دانش‌آموزان تأثیرگذار هستند. ارتباط غیرکلامی به هر چیزی اطلاق می‌شود که افراد می‌توانند بدون کلام با هم ارتباط برقرار کنند، مانند حالات چهره، حرکات بدن، وضعیت بدنی و نزدیکی بین معلم و دانش‌آموز و غیره. به عبارت دیگر، رویکرد مؤثر بر رفتار، بستگی به نوع و شیوه ارتباط دارد. در واقع، نحوه بیان پیام هم مهم است و باید به خاطر داشته باشیم که این موضوع فقط به محتوای پیام مربوط نیست. حتی در صورت پیام مثبت، فقدان تماس چشمی یا بازوهای ضربدری می‌تواند به طور ناخواسته پیامی منفی ارسال کند. لذا، برای برقراری ارتباط سازنده و پاسخگو، همه شیوه‌های ارتباط باید به زبان یادگیری هماهنگ شوند.

حفظ ذهنیت رشد

دانش‌آموزان برای یادگیری به ذهنیت رشد نیاز دارند؛ چرا که در غیر این صورت، فکر خواهند کرد که هوششان ثابت است و هیچ تلاشی برای یادگیری تأثیری ندارد (Dweck، ۲۰۱۶). برخی از دانش‌آموزان در حال حاضر ذهنیت رشد دارند و با استفاده از زبان رشد محور مشتاق بازخورد هستند. آنها همیشه در دنبال بهبود کار خود هستند. دیگران به راحتی زبان خود را برای ایجاد احساسات مثبت در مورد یادگیری و پاسخ‌های سازنده تغییر می‌دهند. پاسخ سازنده پاسخی است که در آن دانش‌آموزان بازخورد ارائه شده توسط معلم را می‌گیرند و در تلاش برای بهبود درک خود و مهارت‌های خود بر اساس آن عمل می‌کنند.

در حالیکه گروه دیگری از دانش‌آموزان ایده‌ها و زبانی را که در بازخورد دریافت می‌کنند، برای عملکرد خودشان به کار نمی‌برند، زمان بیشتری برای این کار نیاز است. وقتی معلم یک

طرز فکر رشد را معرفی می‌کند، بعضی از دانش‌آموزان احساس ناامیدی می‌کنند و فکر می‌کنند که باید همه چیز را درست انجام دهند. آموزش به دانش‌آموزان گامی ضروری برای کمک به تغییر باورهای آنها و در نهایت زبانشان است.

در سوی دیگر، دانش‌آموزانی وجود دارند که ذهنیت ثابتی در مورد توانایی‌های خود برای یادگیری دارند. این دانش‌آموزان معتقدند که یادگیری برایشان مهم نیست. در این مورد، مسئولیت تغییر زبان و فرهنگ کلاس درس بر دوش دانش‌آموزان و همچنین معلمان است، اما با این دسته از دانش‌آموزان، معلمان باید رهبری را بر عهده بگیرند. باید توجه داشت که طرز فکر رشد تنها یک تغییر نیست که تغییر می‌کند، بلکه دائمی است. همه دانش‌آموزان به طور دوره‌ای به طرز فکر ثابتی دچار می‌شوند، اما پیدا کردن راهی برای خروج از این وضعیت حیاتی است، و معلمان باید به دانش‌آموزان کمک کنند تا این گام مهم را بردارند. گاهی اوقات شما ممکن است در چیزی که در آن مهارت ندارید، غوطه‌ور شوید، اما با صبر و شکیبایی، می‌توانید به موفقیت دست یابید.

کتاب "ذهنیت" که تألیف شده است، یکی از بهترین توصیه‌هایی که درباره تغییر طرز فکر ارائه شده است، این است که با تلاش می‌توان به موفقیت دست یافت.

ریسک کردن

بایستی زبان در کلاس درس از ریسک‌پذیری حمایت کند زیرا همیشه در حین یادگیری یک عنصر خطر در پیش می‌آید. فردریک ویلکاکس در وبسایت Quoteland.com اینگونه می‌گوید: «پیشرفت همواره شامل خطراتی است، نمی‌توانید پایه دوم را بدزدید و پایان‌نامه را از دست بدهید». ریسک‌پذیری برای دانش‌آموزان چالش‌بازی است و در لحظاتی از گیجی در طول تجربه مدرسه ممکن است دچار بدبینی شوند، اما به آنها باید یادآوری شود که ریسک‌پذیری در کلاس درس ایمن است و با صحبت درباره یادگیری و رشد آغاز می‌شود. این گفتگوها به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا به اعتماد به نفس خود افزوده و بدانند این موضوع به یادگیری مربوط است و آنان در آن امنیت دارند و در طول آن با حمایت مواجه می‌شوند. برای مثال، یک دانش‌آموز مدت‌هاست که با دست و پنجه نرم می‌کند، می‌تواند برای اولین بار پیش نویسنده یک مقاله را تهیه کند و معلم با توجه به وضعیت دانش‌آموز درگیری نیست. با اطمینان

و قطعیت‌بخشی به دانش‌آموز، او را با شرایطی در هنگام یادگیری آشنا می‌کند که از ریسک‌پذیری حمایت می‌کنند و برایشان امن هستند.

معلمان و مربیان باید بیشترین بهره را از دانش‌آموزان خود ببرند و هرگاه ترس وحشت‌بار شد، باید به اقداماتی تبدیل شود که در ادامه کار سازنده باشند. زبان در همین لحظات باید با تکرار شعاری موضوع مهم را بیان کند که ریسک‌پذیری در کلاس درس ایمن است و با خودش حرکت کند، صحبت درباره یادگیری و رشد با دانش‌آموزان را آغاز کند.

بنابراین، معلمان باید به دانش‌آموزان خود با وضوح و ساختار قابل فهم، ارتباط برقرار کنند. برای این منظور، دو C اول شامل وضوح و ارتباط ضروری هستند. این دو عامل، تأکید بر زبان دانش‌آموز محور و یادگیری برای دانش‌آموز در دسترس است. کلمات انتخاب شده برای همین بحث بسیار مهم هستند، عدم درک دانش‌آموز در این مورد زمان بسیار بیشتری نسبت به موضوع این شرح می‌برد، معلمان باید برای این موضوع صبور باشند. در ادامه می‌توان به موضوعات مثل انتقال از معلم به مربی، ارزیابی فعلی و تأکید بر یادگیری قبل از انجام وظایف، راهبردهای آموزشی با لحن مثبت، تحمل اشتباهات و شکست و حفظ ثبات پرداخت.

روایت شخصی – گارنت هیلمن

زمانی که پسرانم به دبستان و مهدکودک می‌رفتند، معلمشان فرهنگ عاملی را به وجود آورد که حمایت می‌کرد از مفاهیم مربیگری و پنج C. این مدرسه به نام مونته‌سوری، به جای تفکیک مهارت‌های حرفه‌ای به سطوح سنی، از پیشرفت‌های یادگیری در بخش‌های سالانه استفاده می‌کرد. معلم، با صراحتی خاص، انتظارات خود را از دانش‌آموزان، محیط آموزشی و تعاملات آنها با هم روشن کرد.

او پیشرفت‌های یادگیری را ترسیم کرد و به دقت آنها را نظارت می‌کرد اما به عنوان معلم محترم تلاش کرد که در این فرآیند به دانش‌آموزان کمک کند. او را می‌توان در کنار دانش‌آموزان هر جای کلاس یافت که در حال آموزش هستند. بازخورد دادن و دانش‌آموزان را تشویق کرد و با آن‌ها برای بهبود مهارت‌هایشان کار کرد. معلم همواره از زبان الگوبرداری کرد، به طوری که دانش‌آموزان از آن استفاده کنند. به عنوان مثال، وقتی درباره تقسیم سخن

می گفت، توضیح داد که این به اشتراک گذاری شبیه است. این کمک کرد که دانش آموزان به واژگان جدید تعریف شده بهتر بپردازند و در زندگی خود به آنها استفاده کنند. دانش آموزان نیز بخشی از فرآیند آموزش بودند و به یکدیگر کمک می کردند، هرگاه ممکن بودند.

انتقال از معلم به مربی

نقش مربی این جاست که با توجه به شرایط کنار ورزشکاری که در تلاش مشترک با او برای رسیدن به هدفی هستند، کار کند. اگر لزوم به وجود آمد، با ورزشکاران و مدل خود به گفت و گو می پردازد؛ اما مربیان می دانند که ورزشکار باید خودش یاد بگیرد و این برایشان گزینه ای نیست. آنها نمی توانند به جای ورزشکاران خود وارد زمین بازی شوند؛ زبانی که با ورزشکاران ارتباط دارند، تنها برای راه نمایی است، اما در طول بازی، قادر به تسلط بر زبان آموزان نیستند. مربیان می توانند با بازی های خوب، قابل الگوبرداری باشند؛ اما باید بعد از آن، یادگیری و عملکرد را به ورزشکاران خود واگذار کنند. همین کار را معلمان مؤثر نیز در کلاس درس انجام می دهند؛ دانش آموزان معلمان خوب را به عنوان مدافع و حامی خود می بینند. جدول ۱-۱ نمونه های متفاوتی از تغییراتی که در زبان کلاس اتفاق می افتد را نشان می دهد و تفاوت های بین آنها را بیان می کند.

جدول ۱،۱: تغییر زبان

تفاوت	یادگیری زبان	زبان کلاس درس سنتی
در ستون زبان یادگیری، تمرکز بر روی کار نیست، بلکه بر یادگیری - مهارت است. این نشان می دهد که دانش آموزان چه چیزی را تمرین خواهند کرد، نه اینکه چگونه بر نمره تأثیر می گذارد.	برای این تکلیف ما مهارت نوشتن یک بیانیه پایان نامه موثر را تمرین خواهیم کرد.	"این تکلیف ارزش سی امتیاز خواهد داشت."
در ستون زبان یادگیری، زبان بر فعالیت های دو، هفت و دهم در یک خط عددی کار خواهیم کرد. برای آنچه دانش آموزان از طریق تمرین کار خواهیم کرد. شما سی شروع، ما از طریق برخی تمرین ها با هم انجام خواهند داد تمرکز می کند. دقیقاً فرصت دارید که روی کار خواهیم کرد تا روند این کار را تقویت همچنین به دانش آموزان امکان	"امروز در کلاس ما روی قرار دادن کسرها در یک خط عددی کار خواهیم کرد. برای آنچه دانش آموزان از طریق تمرین کار خواهیم کرد. شما سی شروع، ما از طریق برخی تمرین ها با هم انجام خواهند داد تمرکز می کند. دقیقاً فرصت دارید که روی کار خواهیم کرد تا روند این کار را تقویت همچنین به دانش آموزان امکان	"امروز در کلاس ما روی فعالیت های دو، هفت و دهم در یک خط عددی کار خواهیم کرد. برای آنچه دانش آموزان از طریق تمرین کار خواهیم کرد. شما سی شروع، ما از طریق برخی تمرین ها با هم انجام خواهند داد تمرکز می کند. دقیقاً فرصت دارید که روی کار خواهیم کرد تا روند این کار را تقویت همچنین به دانش آموزان امکان

تفاوت	یادگیری زبان	زبان کلاس درس سنتی
	کنیم. اگر اعتماد به نفس دارید، می‌توانید انتخاب می‌دهد و برای فرآیند از قبل کار کنید، و من برای بررسی کار طبیعی هر یادگیرنده ارزش قائل شما به آنجا می‌روم.»	آنها کار کنید.»
	«نقاط قوت کار شما در دو سؤال اول است در ستون زبان یادگیری، زبان با دست دادید. لطفاً آنها را که برای شناسایی می‌خواهند. چند اشتباه یک نقطه قوت صحبت می‌کند، کار تعمیر کنید و آن را دوباره در مورد سه و چهار وجود دارد که دوست را به هدف مربوط می‌کند و دانش دارم نگاهی به آنها بیندازید. این سوالات آموز را به ادامه یادگیری دعوت توضیحی در مورد پاسخ‌های شما برای می‌کند. تمرکز روی چیزهای بعدی یک و دو می‌خواهند. به یک نمونه از کار است، به جای اینکه فقط اشتباه سازنده خود نگاه کنید و دوباره آن را باشد. امتحان کنید.»	شما سؤالات سه و چهار را از دست دادید. لطفاً آنها را که برای شناسایی می‌خواهند. چند اشتباه یک نقطه قوت صحبت می‌کند، کار تعمیر کنید و آن را دوباره در مورد سه و چهار وجود دارد که دوست را به هدف مربوط می‌کند و دانش دارم نگاهی به آنها بیندازید. این سوالات آموز را به ادامه یادگیری دعوت توضیحی در مورد پاسخ‌های شما برای می‌کند. تمرکز روی چیزهای بعدی یک و دو می‌خواهند. به یک نمونه از کار است، به جای اینکه فقط اشتباه سازنده خود نگاه کنید و دوباره آن را باشد. امتحان کنید.»
	«در اینجا چند تمرین در مورد در ستون زبان یادگیری، دانش مهارت‌هایی که امروز در کلاس روی آنها آموزان می‌شنوند که یادگیری فردا کار کردیم، آورده شده است. اگر سوالی ادامه خواهد داشت. معلم همچنان دارید، لطفاً آن‌ها را به همراه کارهای در حال اعلام مهلت و همچنین تکمیل شده خود، فردا به کلاس بیاورید. ارائه پشتیبانی است. من مطمئن هستم که شما می‌توانید آموخته‌های خود را نشان دهید.»	"این کار را برای فردا کامل کنید."

همانطور که در هر فرآیند یادگیری صورت می‌گیرد، دانش‌آموزان هم در یادگیری زبان اشتباه می‌کنند و نیاز به یادآوری‌ها و تذکرات ملایم دارند تا بتوانند به زبان سنتی کلاس درس بازگردند. نهایتاً، زبان جدید به بخش طبیعی کلاس تبدیل می‌شود و اجازه می‌دهد که محیطی مناسب برای مربیگری فراهم شود.

بررسی دقیق‌تر نحوه‌ی استفاده مربیان و معلمان از زبان، نشان می‌دهد که چگونه می‌توان یادگیری زبان را متمرکز نگه داشت. جدول ۱،۲ نمونه‌هایی از زبان مربیگری را نشان می‌دهد و نحوه آن‌ها با زبان مورد استفاده در کلاس درس را نمایش می‌دهد.

جدول ۱.۲: مربیگری مؤثر و زبان کلاس درس

زبان مربیگری	زبان مربیگری معلمان
"برای شروع، ما مطمئن خواهیم شد که علوم پایه شما یک رویکرد قوی دارید و از تخته برای شروع، ما واژگانی را که باید برای آن استفاده کنید مرور غواصی می‌پرید."	ما موفقیت یک گزارش آزمایشگاهی را تکمیل کنید.
"امروز ما روی مهارت‌های دربیبل شما تربیت بدنی کار می‌کنیم. من از شما می‌خواهم اولین تمرین را اینگونه انجام دهید."	"امروز در کلاس ما قرار است روی دربیبل زدن توپ فوتبال کار کنیم. ابتدا تماشا کنید که من این کار را انجام می‌دهم، و به شما اطلاع می‌دهم که چه چیزی را تماشا کنید. سپس می‌خواهم این کار را تماشا کنم."
"شما مسابقه را خوب اجرا کردید. حالا هنرهای زبان انگلیسی بیابید روی خروج از بلوک‌ها تمرکز کنیم."	"شما با استناد به شواهد خود از متن بسیار خوب عمل کردید. گام بعدی شما این است که بنویسید این شواهد چگونه از تز شما حمایت می‌کنند."
"چرا پشت دست خود را به دیگران نشان نمی‌دهید؟"	ریاضیات من واقعاً از نحوه برخورد شما با این مشکل قدردانی کردم. آیا دوست دارید رویکرد خود را با کلاس به اشتراک بگذارید؟ این تنها راه حل مشکل نیست، بنابراین من از روش‌های دیگر پس از پایان کار استقبال می‌کنم."
"ما این بازی را یک قدم در یک زمان انجام خواهیم داد - نمی‌خواهیم از خودمان جلو بزنیم و لحظه را فراموش کنیم."	"ما این سند منبع اولیه را یک مرحله به مرحله تجزیه و تحلیل خواهیم کرد، ابتدا با شناسایی واژگانی که برای شما ناآشنا است. با انجام این کار، ما در کل متن غرق نمی‌شویم."

کتاب "اتحاد مربیگری مثبت" از جک کلارک، مربی راگبی و عضو هیئت مشاوران ملی، مفاهیمی را درباره مربیگری مثبت و قدرت محوری آن بیان می‌کند. او می‌گوید که استفاده از رویکرد تقویتی و قدرت‌محور در مربیگری، باعث بهبود عملکرد و افزایش عملکرد بازیکنان

می‌شود، در مقابل شناسایی جنبه‌های منفی عملکرد، به نحوی برعکس عمل می‌کند. استفاده از زبان مبتنی بر قدرت، یک پل بین مربیان و ورزشکاران را فراهم می‌سازد تا برای تقویت هدف مشترک یادگیری، با هم همکاری کنند.

حسابرسی آنچه وجود دارد

تغییر زبان در کلاس ابتدا مستلزم ممیزی از آنچه در حال حاضر وجود دارد دارد. اگر هدف یادگیری همه ارتباطات باید به یادگیری کمک کنند، اما اغلب در زبان متمرکز بر نمرات، خلق اختلال ایجاد می‌کند. ممیزی زبان فعلی می‌تواند از راه تحقق هدف‌های کوچک شخصی تا زبان غیررسمی در حال تکامل و یا دعوت دیگران به کلاس برای بازخورد، متغیر باشد. بخش‌های بعدی در مورد حذف تمرکز از نمرات و نحوه نزدیک شدن به بحث‌های پیرامون زمان‌بندی و ضرب‌الاجل‌ها صحبت می‌کنند.

دانش‌آموزان برای نمرات قبل از یادگیری مهارت و فرآیند از استانداردهای خود پرسش می‌کنند. باید به آنها آموزش داد که پیشرفت نتیجه مستقیم درگیر شدن با ارزیابی و بازخورد معنادار است.

ممیزی زبانی بررسی زمان‌بندی و ضرب‌الاجل‌ها را نیز می‌طلبد. ضرورت تعیین جدول زمانی برای یادگیری دانش‌آموزان طبیعیست، اما استفاده از زبانی منفی و سخت برای اینکار که به شکل یک ضرب‌الاجل معین است، دانش‌آموزان را نگران نمرات می‌کند. برنامه‌ریزی به شکل مثبت و محور یادگیری باید سازگار با هدف بیشترین یادگیری باشد. یادگیری محدود به یک زمان مشخص نیست، اما باید رعایت نقاط بازرسی باشد و رعایت ضرب‌الاجل یک مهارت اضافی است که نیاز به توسعه دارد. برای اطلاعات بیشتر به بخش بازخورد آکادمیک و رفتاری (صفحه ۵۲) مراجعه کنید.

تاکید بر یادگیری قبل از انجام وظایف

یکی از تغییرات اساسی در زبان، این است که یادگیری را به عنوان اولویت قرار دهیم. تکالیف فقط برای القای یادگیری بوده و بنابراین اولویت باید برای یادگیری قرار گیرد. بهتر است قبل از انجام تکالیف، با دانش‌آموزان در مورد استانداردها یا اهداف صحبت کنیم و به عنوان مثال به

جای گفتن "ما باید نرخ مناسب، با دقت و به صورت شفاهی، نثر و شعر سطح پایه را بیان کنیم"، باید به دانش‌آموزان اجازه دهیم بدانند که به دست‌آوردن مهارت‌های لازم برای خواندن شعر و نثر به صورت درست و با دقت اولویت باید داده شود و تمرکز باید بر روی به دست آوردن مهارت‌ها قرار گیرد. برگزاری تکالیف وظیفه‌ای جهت نشان دادن و اثبات مهارت‌های دانش‌آموزان می‌باشد.

تحقیقات نشان داده‌اند که دانش‌آموزانی که تمرکز و موضوع درس را می‌دانستند، بیشتر درگیر و تمرکز بوده‌اند و به دنبال بازخورد درباره دانش خود بودند. برای بحث در خصوص تمرکز و موضوع درس با دانش‌آموزان، انتخاب درست بسیار مهم است. ابلاغ آنچه معلم مهم می‌داند، اولاً باید به دانش‌آموزان انجام شود. صحبت‌های معلم باید به گوش دانش‌آموزان برسد و تمرکز آنها روی کار مطلوب قرار گیرد. دانش‌آموزان احتمالاً کمتر بر روی چیزهایی که یاد می‌گیرند و بیشتر روی تکمیل تکالیف تمرکز خواهند کرد.

راهنمایی دانش‌آموزان به زبان سازنده

زبان عامیانه و انتخاب سوال، راه حلی هوشمندانه برای هدایت دانش‌آموزان به سمت پاسخ‌های مثبت است. روشی که به دلیل اثرات قدرتمندش، فعل "یادگیرد" را به جای "کار کردن" در ارتباطات روزمره بکار می‌برد. در این روش، دانش‌آموزان به جای پرسش "چه کار می‌کنیم؟"، پرسش "چه چیزی یاد می‌گیریم؟" را استفاده می‌کنند.

سه سوال ساده، "من در کجا هستم؟"، "کجا می‌خواهم باشم؟"، و "چگونه می‌توانم به آنجا برسم؟"، در حقیقت نشان‌دهنده مسیر و پیش‌رفت در یادگیری است. این سوالات به دانش‌آموزان کمک می‌کنند تا درباره هدف یادگیری، مهارت‌های فعلی و مراحل بعدی تأمل کنند. در همین حال، زبان و بازخورد باید اطلاعات کافی را ارائه دهد تا دانش‌آموزان بتوانند به هر سه سوال پاسخ دهند.

زبانی که در این روش به کار می‌رود، طبیعتاً مثبت است و پرسش‌ها، بازخورد مناسبی ارائه می‌دهند. این بازخورد می‌تواند به دانش‌آموزان در مورد وضعیت فعلی‌شان، بدون احساس ناموفقیت، شفافیت دهد. این شفافیت می‌تواند به راحتی، یک مکان شروع موثر برای گفتگوی دوطرفه درباره هدف نهایی و پیشرفت به سمت آن، ایجاد کند.

به یاد داشته باشید که تغییر زبان، بدون توجه به سطح تجربه تدریس، کار آسانی نیست. در گذشته، معلمان با شیوه‌ها یا تجربیات خود به عنوان دانش‌آموز، در زبان سنتی غوطه‌ور شده‌اند، و عادت‌هایشان به سختی شکسته می‌شود. به همین دلیل، برای موفقیت در اجرای این روش، نیاز است که با مراجعه به منابع مختلف و کار با همکاران و استفاده از تجربیات آنان، به زبان عمدی عادت کرد.

ترکیب لحن مثبت

بازخورد موثر، زبان مثبتی دارد که یادگیری را تحریک می‌کند. بازخوردی که چگونگی دستیابی دانش‌آموزان به یک مهارت را به جای آنچه که به آن دست نیافته‌اند، بیان می‌کند، به وضوح بر یادگیری تأکید می‌کند. در مثال زیر، یک معلم با کلاس درباره تکلیفی صحبت می‌کند که برای بسیاری از دانش‌آموزان خوب پیش نرفته است. همه دانش‌آموزان یک بازخورد منفی می‌شنوند:

"اکثر شما شماره نه را از دست داده‌اید. ما بارها به این مفهوم اشاره کردیم و شما باید تا به حال به آن تسلط پیدا می‌کردید. امروز در حال حرکت هستیم، اما اگر به کمک نیاز دارید، می‌توانید برای دیدن من خارج از کلاس قرار ی بگذارید".

اما با نگاه به همین سناریو از منظر مثبت، معلم می‌تواند به موقعیت نزدیک شود:

"من می‌بینم که عدد نه هنوز یک منطقه نگران‌کننده است. این یک ایده مهم برای توسعه مهارت با جمع و تفریق کسری است که باید به آن تسلط پیدا کنیم. بنابراین، من قصد دارم در طول زمان کار یک جلسه آموزشی کوچک برگزار کنم. اگر هنوز به آموزش یا کمک نیاز دارید، حتماً با من ملاقات کنید تا بتوانم هر سؤال یا نگرانی شما را برطرف کنم".

می‌توان با در دست داشتن یادداشت کوچکی درباره کار دانش‌آموز، آن‌ها را به گروهی کوچک هدایت کرد. این نوع زبان می‌تواند در یک محیط گروهی کوچک پس از اینکه معلم دانش‌آموزان را به طور استراتژیک گروه بندی کرده استفاده شود. این زبان، رویای تنبیه‌گری از همه جا خالی شده و به دانش‌آموزان اعتماد و حمایت می‌بخشد. این تغییر در زبان، دانش‌آموزان را با هدف یادگیری به مشارکت دعوت کرده و زمانی که خطاهای طنزآلود شدید شد، به دست کمک رسانیدن به یادگیری نمی‌افتند.

شکل ۱،۱ چند مثال از زبان منفی و چگونگی تغییر زبان در جهت مثبت را نمایش می‌دهد.

Negative Tone	Positive Tone
"You are really struggling with this. What are you going to do about it?"	"You will get it. Let's talk about what could come next in your learning. What do you think your next step should be?"
"You missed five problems."	"You have done well with factoring the expressions. Now focus on polynomials where your leading coefficient is greater than one."
"The claim for your paper is weak."	"Here are some guidelines to follow when writing a claim statement. Take a look at yours and see how it could be improved."
"The student isn't able to do it."	"The student isn't able to do it yet."
From a student: "I don't get it."	Teacher response: "OK, tell me what you do understand, and we will go from there."

شکل ۱/۱: تغییر لحن منفی به مثبت.

انتظار اشتباه و شکست اولیه

یادگیری، یک مسیر تنها و مستقیم به پیش رو نیست، بلکه یک راه پیچیده و متنوع است. این مسئله برای هیچ کسی رازی نیست، اما معلمان باید به خود و دانش‌آموزان یادآوری کنند که یادگیری یک راهی پر پیچ و خم است. مربیگری دانش‌آموزان باید آن‌ها را از طریق مسیرهای مختلف همراهی کرده، همگام با هر یک آن‌ها را به عنوان یک فرد درک کند و به آن‌ها نشان دهد که هیچ یک راه واحدی برای رسیدن به مهارت وجود ندارد. معلم می‌تواند از زبانی استفاده کند که منعکس کند گام‌های اشتباه در طول مسیر یادگیری طبیعی است و او و دانش‌آموز می‌توانند انتظارشان را داشته باشند. بسیاری از معلمان، دوست دارند از مخفف FAIL - First Attempt In Learning (تلاش اول در یادگیری) - برای توضیح این موضوع به دانش‌آموزان استفاده کنند. توضیح هرچند کوتاه، تقویت این ایده که جریان طبیعی یادگیری شامل پیشرفت و پسرفت است، کلیدی است.

عبارات زیر در مکالمات یادگیری روزمره می‌تواند کمک کننده باشد.

- «اشتباهی که شما مرتکب شدید اشتباه بسیار رایجی است. بیایید به عنوان یک کلاس در مورد این مفهوم فکر کنیم.»

- « اشتباهات هر روز اتفاق می‌افتد. آنها فرصت‌های خوبی برای یادگیری در اختیار ما قرار می‌دهند.»
- «روی این حقیقت که اشتباه کرده اید تمرکز نکنید. روی گام بعدی تمرکز کنید.»
- «اشکال ندارد که هنوز در این مهارت مهارت نداشته باشید. ماندن در آنجا اشکالی ندارد. بیایید مسیر رو به جلو را مشخص کنیم.»

دانش‌آموزان گاهی فکر می‌کنند که شکست یک لحظه‌ای بالقوه بهره‌ای ندارد و باعث خجالت می‌شوند که هرگز نمی‌توانند پیشرفت کنند. اما قالب‌بندی مجدد شکست به عنوان یک رویداد (اصلاً با ارزش)، در هر نوع یادگیری، سازماندهی شده در کلاس یا خارج از آن، به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا همیشه در حال یادگیری باشند و ارتباط خود رو با چیز جدید و آموزنده و ارتباط دیگر، باز کنند. همچنین دانش‌آموزان می‌توانند با خواندن درباره الگوها و قهرمانان شان و کسانی که چطور با شکست‌هایشان مواجه شده، از راهنمایی آنها بهره‌مند شوند.

بهترین و ساده‌ترین کلمه برای استفاده در مورد دانش‌آموزانی که هنوز در مرحله‌ای اولیه از یادگیری خود شکست خورده‌اند، "همچنان" است. این کلمه نشان می‌دهد که هنوز می‌توانند پیشرفت کنند و همیشه راهی برای بهبودشان وجود دارد. این کلمه، به دانش‌آموزان امید و اعتماد به نفس می‌دهد که می‌توانند موفق شوند. بازخورد و راهنمایی از جانب مربیان، با نگرش امیدوار، فرهنگ یادگیری کلاس درس را شکل می‌دهد.

حفظ ثبات

برای ایجاد یک محیط یادگیری مناسب، باید سعی کرد تا همه افراد با آن تطبیق پیدا کنند. ممکن است معلمان خود را درگیر فکر کردن درباره امتیازدهی و نمره دهی بدون آن باشند که متوجه شوند این رفتار ایجاب زبان است. همچنین، دانش‌آموزان ممکن است به دلیل فشار و ناامیدی، خود را قادر به درک و یادگیری مطالب ندانند. این اتفاقات به نظر ممکن است باشد، اما مهمترین نکته این است که تمامی اعضای کلاس باید به یکدیگر توجه کنند و در نظر بگیرند که هر کس نیازمند حمایت و کمک همدیگر است. زبان منفی در این مورد بسیار ضرر دارد، زیرا ممکن است باعث شود محیط یادگیری منفی و ناامید کننده شود. در عوض، نگرش مثبت و هم‌افزایی با دانش‌آموزان، میتواند بهبود و پیشرفت خوبی را در کلاس ایجاد کند.

چه شکلی است؟

مربیان کاترین هرتز و آدام دایچ، درباره نحوه پذیرش زبان آموزی در کلاس درس، گزارشات اول شخص زیر را ارائه می‌دهند.

کاترین هرتز، معلم هنرهای زبان کلاس 9-12 و مربی آموزشی در حرفه آموزشی خود، به تدریج و با آرامش، به حوزه‌ای از ایده‌ها و رویکردهای جدید برای تدریس وارد شده‌ام؛ یک دوره کلاسی، یک درس، یک ایده در یک زمان. من ادبیات انگلیسی را برای دانش‌آموزان با توانایی‌های مختلف، از آن‌هایی که با نیازهای ویژه شناسایی می‌شوند تا دانش‌آموزان ممتاز، آموزش می‌دهم. همواره مشتاق آزمایش رویکردهای و تکنیک‌های جدید بوده‌ام؛ نرم‌افزار رایانه‌ای جدید، استراتژی‌های مدیریت کلاس، برنامه‌های توسعه حرفه‌ای و رویکردهای ارائه محتوا. این حماسه به دلیل علاقه‌ای که به درگیر کردن دانش‌آموزان با ادبیات قرن‌ها و یادگیری نحوه بیان متفکرانه ایده‌های پرورش یافته‌شان در شیوه‌های بیان مدرن دارم.

در پایان یک سال تحصیلی، به ویژه از افزایش تعداد دانش‌آموزانی که بر فرآیند یادگیری تمرکز نمی‌کنند، بلکه فقط بر نمره‌ای که دریافت کرده‌اند، ناامید شده‌ام. تمام ترفندهای آموزشی را که می‌دانستم بیرون کشیده‌ام. سعی می‌کردم اهداف و اهدافم را برای هر درس، تکلیف و فعالیتی که انجام می‌دادیم بیان کنم، اما به نظر می‌رسید که دانش‌آموزان اهمیتی نمی‌دادند. آنها فقط می‌خواستند علامت نهایی تکالیف خود را بدانند و سپس بدون اینکه درک خود را از اینکه چرا در وهله اول تکالیف را انجام می‌دهند عمیق تر به کار بعدی بروند. به عبارت دیگر، آنها فقط می‌خواستند فرآیند را اجرا کنند یا بازی آموزش را انجام دهند، بدون اینکه فکر کنند چگونه یادگیری در طرح بزرگتر کاربرد دارد.

من متوجه دیدگاه دانش‌آموزی هستم که می‌پرسید «چرا باید این را یاد بگیرم؟»، اما وقتی با دانش‌آموزانی مواجه شدم که اصلاً نمی‌خواستند دلایل تحصیلشان را زیر سوال ببرند، ناامید شدم. بنابراین، پس از سال‌ها تلاش در انواع تکنیک‌های ارزشیابی جدید، بزرگ‌ترین جهشی یادگیری کلاس و مدیریت رفتاری را که از زمان شروع تدریس انجام داده‌ام، انجام دادم. تصمیم گرفتم نمرات خود را برای دانش‌آموزان فقط پس از اینکه صحبت‌های معنی‌داری و بحث‌های بازخوردی با آنها درباره فرآیندهایشان داشتم، اعلام کنم.

به عنوان یک معلم انگلیسی، روند کشف و بیان ایده‌ها برای من روزمره است. بنابراین، برای من طبیعی است که یادگیری را به عنوان یک فرآیند و نه صرفاً یک بازی پایانی بپذیرم. هرگز انتظار نداشتم دانش‌آموزان به طور طبیعی علاقه به یادگیری را به عنوان یک فرآیند داشته باشند، و بنابراین بار مشارکت دانش‌آموزان را به طور کامل بر دوش خود می‌بینم. چیزی که تقریباً برای پانزده سال از زندگی حرفه‌ای پیش نمی‌آمد، قدرت دادن به دانش‌آموزان برای اندازه‌گیری رشد خود و درخواست از آنها برای مشارکت در فرآیند ارزیابی در تمام سطوح ارزیابی، از جمله گزارش نمرات خود در خانه بود. من را اشتباه نگیرید، زوایا و روش‌های گیج‌کننده‌ای را برای ایجاد انگیزه و درگیر کردن دانش‌آموزان امتحان کرده‌ام. همیشه فرآیندهای ویرایش همتا، تجزیه و تحلیل خود تکالیف و بررسی پاسخ‌ها با دانش‌آموزان را به عنوان بخشی از آموزش خود داشته‌ام. کاری که من انجام نداده بودم، این بود که واقعاً به دانش‌آموزان فضایی دادم تا رشد خود را به طور واقعی بررسی کنند، بدون اینکه نمره نهایی من نظراتی را که در مورد فرآیند ارائه می‌دهند راهنمایی کند، یا به آن‌ها قدرت بدهم تا با توجه به مجموعه‌ای از معیارهایی که می‌توانند درک کنند، آن فرآیند را شکل دهند تا خودشان را ارزیابی کنند. انجام همین کار باعث تغییر بازی شده است!

سال تحصیلی را با گفتگو درباره خواسته‌هایم با مدیریت و تعدادی از همکارانم آغاز کردم و سپس نامه‌ای تهیه کردم تا برای والدین به خانه بفرستم و توضیح دهند که تغییر رویکرد سنتی که ممکن است انتظار داشته باشند. من دو والدین داشتم که نسبت به رویکرد جدید ابراز نگرانی عمیق کردند و یکی تصمیم گرفت دانش‌آموز را از کلاس من حذف کند. چندین والدین دیگر نیز نگران بودند، اما بعد از توضیحاتی که ارائه دادم، بسیار شیرین‌تر شده بودند. سپس با استفاده از روش‌های مشابهی که در طول سال‌های گذشته انجام داده بودم، مجموعه‌ای از دروس و فعالیت‌های جذاب را بدون ثبت نمره در دفترچه نمرات آنلاین برگزار کردم و به جای آن بازخورد قبل از گزارش را ارائه کردم. همچنین، همچنان ارزیابی کردم تا دانش‌آموزان را بر حسب درصد محتوای تسلط یافته و استانداردهای ارزیابی شده اندازه‌گیری کرده و به آنها پیشنهادهای مناسبی برای بهبود عملکردشان ارائه دادم. در ضمن، هنگامی که دانش‌آموزان در مورد نمرات خود به من اطلاع دادند، درصدهای ارزیابی‌هایشان به آنها نشان دادم. در کلاس، با گفت و گوهای مداوم با گروه‌ها و افراد، انتظارات و برداشتهایم به دقت تنظیم شد تا درصدهای

مختلف برای هر یک از ارزیابی‌ها مشخص شود. پس از ارائه مجموعه استانداردها، رهنمودها و اهداف اصلی کلاس، دانش‌آموزان با آنها آشنا شدند و در دفترچه دیجیتال کلاس قرار داده شدند تا بهترین نتیجه را در وظایف سال کسب کنند.

دانش‌آموزان به صورت متفاوتی نسبت به رویکرد تغییر یافته برای گزارش نمرات خود عکس العمل داشتند. برخی آن را به منزله رهایی از فشار تعبیر می‌کردند و برخی دیگر آن را با تنبلی از جانب من همراه می‌دانستند. اما همه می‌خواستند سؤالات، نگرانی‌ها و هیجانات‌شان را در خصوص فرآیند یادگیری ارائه دهند. من تلاش کردم تا این نگرانی‌ها را باز پاسخ‌گویی کنم. در پایان سال تحصیلی هر کلاس، با گریه خداحافظی می‌کردم زیرا تجربه‌ای عمیق را از همگامی با دانش‌آموزانم داشتم که آنها را یادگیری از بازخوردهای طبیعی آموزش می‌داد.

برای من، بزرگ‌ترین چالش، چگونگی آماده‌سازی دانش‌آموزان برای امتحان دقیق ادبیات انگلیسی AP بود. دانش‌آموزان من در این امتحان عملکرد خوبی داشتند اما در چند سال گذشته، عملکردشان به آرامی کاهش پیدا کرده بود. این موضوع باعث ناامیدی من را از عدم تمایل دانش‌آموزان به تمرکز بر مالکیت یادگیری و درک اطلاعاتشان شد. از این رو، رویکرد جدیدی در خصوص کلاس‌های با دانش‌آموزان به کار گرفتم. این رویکرد از بازخورد بیشتری استفاده می‌کرد. اما آیا این رویکرد می‌توانست نتیجه مطلوب را از خود برای امتحان دقیق ادبیات انگلیسی AP در بر داشته باشد؟

شادی بخش است که بتوانم بگویم که این رویکرد کارآمد بوده است. دانش‌آموزان من برای عملکرد در این امتحان بهتر عمل کردند. نه تنها شکاف عملکردی آنها کمتر شد بلکه عملکردشان به طور چشم‌گیری بهبود پیدا کرد. با بهبود این عملکرد، تمرکز آنها روی یادگیری بهتر شد و این باعث شده بود تا در نهایت در آزمون بهتر پیشرفت کنند. اعتقاد دارم که در نهایت محیط آموزشی با تمرکز بر بازخورد و گفتگو با دانش‌آموزان، می‌تواند در عملکرد دانش‌آموزان تأثیرگذار باشد و مسئولیت‌پذیری آن‌ها را بالا ببرد. این تغییر رویکرد، تعهد دانش‌آموزان را نسبت به یادگیری و درک محتوا بیشتر کرده و در پایان، رشد بهتری برای آن‌ها در آزمون‌های استاندارد شده ایجاد خواهد کرد.

آدام دایچ، رئیس گروه مطالعات اجتماعی کلاس‌های ۹-۱۲ بسیاری از دانش‌آموزان مدرسه را

به عنوان یک اجرا می بینند؛ زیرا انگیزه ی طراحی آموزشی به این صورت است. بیشتر اوقات کار دانش آموز را در قالب نمره ارزیابی می کنیم و از نظر صحت، دقت، وقت شناسی، مرتب بودن و کامل بودن بررسی می کنیم. برای اینکه از این ساختار کمی دور شویم، مجبور شدیم که اصطلاحات خودم را در مورد یادگیری در کلاس تغییر دهم. علاوه بر این، باید یک محیط را ایجاد کنم که در آن اصطلاحات به همراه تفکر مبتنی بر عملکرد وجود نداشته باشد.

برای این منظور باید طرز فکر عملکردی به طرز فکری یادگیری متمایل شویم و بر ارتباطات خود دقت کنیم. ابتدا باید زبان مبتنی بر امتیاز را از دستورالعملمان حذف کنیم. من تمامی مقادیر امتیاز را از تکالیف یادگیری خود جدا کردم. اگر یک تکلیف واقعا لازم بود، من می خواستم که نه امتیاز - که اغلب با قضاوت همراه است - دانش آموز را تشویق کند بلکه در فهمیدن موفقیت های آنها کمک کند. تا زمانی که یادگیری به عملکرد بستگی داشت، فکر نکردم دانش آموزان مرا کنار بگذارند.

با اینکه تنها با حذف اصطلاحات زبان مبتنی بر عملکرد به تنهایی کافی نیست، پس باید از تکالیف به عنوان وظایف استفاده کنیم و سررسیدها را به جدول زمانی تبدیل کنیم. باید یادگیری را بر اساس بازخوردی که به دانش آموزان می دهیم، ارزیابی کنیم و نه از نظر مقدار امتیازی که می گیرند. باید به دانش آموزان کمک کرد تا فهمیده باشند موفقیت چه معنایی دارد. هرگز دانش آموزانم را با اصطلاحات مبتنی بر عملکرد خود خطاب نمی کردم بلکه آنها را به عنوان یادگیرنده خطاب می کردم.

با توجه به این نکات، هدف من از تغییر این اصطلاحات این است که دانش آموزان را تشویق کنم به گسترش تفکر خود بدون اینکه همیشه قید اجرا باشند. آن ها باید بتوانند از مناطق راحتی خود فراتر روند و تفکر خود را بدون تحمیل امتیاز نتیتب بخشند. به این ترتیب، برای اولین بار، آن ها شاید بعد از مدتی به دنبال چالش ها و حمایت هایی باشند که مربی می تواند در این مورد به آنها کمک کند - یک محیط یادگیری پویا. به این ترتیب، پیام من نسخه بهبودیافته شده ای از ایجاد یک محیط زبانی است که باعث می شود یادگیری پویا شود و از عملکردی که در سال های قبل رواج داشت حذف شود. به علاوه، به دانش آموزانم پیام می دهم که باید به تفکر خود و ارتباط بین موفقیت، پیشرفت و درک از محتوا پرداخته و به جای ساده

کردن کار، سعی کنند به چالش‌های خود برسند.

سوالات بازیابی

- بزرگترین برداشت من از این فصل چیست؟ چه اقدامی فوری در کلاس درس انجام خواهم داد؟
- من از چه زبانی در کلاس درس خود استفاده می‌کنم که ممکن است برای حمایت بیشتر از یادگیری آن را تغییر دهم یا تغییر دهم؟
- چگونه می‌توانم ایده یادگیری محوری زبان را به دانش آموزانم معرفی کنم؟
- چگونه می‌توانم دانش آموزان را در تغییر زبان کلاس مشارکت دهم؟
- تغییر لنز از معلم به مربی چگونه می‌تواند بر زبان کلاس درس من تأثیر بگذارد؟

فصل دوم

مربی هر دانش آموز

اغلب مردم از بازی‌های شورانگیز هیجان‌زده می‌شوند، اما بنده به دلیل شرکت در کلاس تمرین هیجانانگیز، باید درباره این موضوع صحبت کنم.

پت سامیت

هر دانش‌آموز وارد کلاس می‌شود، با نیازهای خود از قبیل نقاط قوت، زمینه‌های رشد و علایق مختلف مواجه است و هر یک نیز مسیر خود را برای بهبود مهارت دارند. در این راستا، حسابداری اهمیت بسیاری دارد. هر چند معلمان می‌دانند که بازخورد با کیفیت بالا برای هر دانش‌آموز ضروری است، اما وقتی زمان در بیشترین حد خود قرار دارد و دانش‌آموزان زیادی برای ارتباط وجود دارند، ممکن است دلهره آور باشد. با این وجود، ساختاردهی در این زمان بسیار حیاتی است تا به نیازهای هر دانش‌آموز به‌عنوان فردی توجه شود. در فصل‌های بعدی به بررسی این موضوع می‌پردازیم که بازخورد با کیفیت بالا چگونه به نظر می‌رسد و چه روشی می‌توان برای اتخاذ بازخورد مناسب استفاده کرد تا از تعامل معلم و دانش‌آموز برای یادگیری به شکلی بهتر استفاده شود. در این فصل، با تأکید بر این موضوع که هر دانش‌آموز به‌عنوان فردی با نیازهای خاص مطرح می‌شود، به اهمیت برآوردن نیازهای هر دانش‌آموز پرداخته می‌شود.

تمرکز بر بازخورد، به معلمان این امکان را می‌دهد که با همه دانش‌آموزان درباره فرایند یادگیریشان گفت‌وگو کرده و درک بهتری از سطح مهارت و توانایی آن‌ها پیدا کنند، که این امر بهترین روش برای پیشرفت و پیشبرد فرایند یادگیری است. این درک به فرایند بازخورد

هدایت‌کننده‌ی آن است و تجربه دانش‌آموز را به شیوه‌ای شخصی سازی می‌کند. با در نظر گرفتن این موضوع، مربیگری هر دانش‌آموز نه تنها برای یادگیری او ضروری است، بلکه امکان‌پذیر و قابل مدیریت می‌باشد.

این اهمیت برآوردن نیازهای هر دانش‌آموز به عنوان فرد، از چند جهت اهمیت دارد: اول از همه معلمان توانایی بالایی برای مربیگری داشته باشند و دانش‌آموزان را به بهترین شکل به یادگیری رهنمود دهند، دوم اینکه می‌تواند به دانش‌آموز برای تلاش‌هایش تحولی بیشتری بخشد و در نتیجه پیشرفت فردی و اجتماعی را ایجاد کند. در مجموع، این فصل به پاسخ سوالات مهمی از جمله چرا معلمان باید هر دانش‌آموز را مربی کنند؟ چگونه کار می‌کند و چگونه به نظر می‌رسد؟ پرداخته است.

چرا مهم است؟ هیچ دو دانش‌آموز با پیشینه یکسان به کلاس نمی‌آیند. بازخورد به معلمان اجازه می‌دهد تا هر دانش‌آموز را از مکان‌های مختلف راهنمایی کنند. در همین راستا، فراگیران دانش را با سرعت‌ها و عمق‌های مختلف به دست می‌آورند. بازخورد به معلمان اجازه می‌دهد تا مراحل بعدی را برای هر دانش‌آموز شخصی‌سازی کنند. با در نظر گرفتن رشد اجتماعی-عاطفی، دانش‌قبلی یا حمایت از خانه، مربیان می‌دانند که هر یادگیرنده‌ای خاص است و به مربیگری فردی نیاز دارد.

نه تنها نیازهای دانش‌آموزان در لحظه ورود به کلاس متفاوت است، بلکه نیازهای آنها در هر لحظه در طول روز منحصر به فرد است. به عنوان مثال، گاهی یک دانش‌آموز ممکن است هیجان زده باشد و ارتباط با یک درس را به راحتی درک کند، در حالیکه دانش‌آموز دیگری بدلیل شرایطی مانند خانواده و سایر مسائل ذهنی، تمرکز کمتری داشته باشد. بنابراین، هر یک از دانش‌آموزان نیازهای منحصربه‌فردی دارند و به توجه فردی معلم نیاز دارند. اگر تنها ارائه آموزش مستقیم در کلاس صورت گیرد و تکالیف فقط در خارج از کلاس تکمیل شوند، دانش‌آموزان توجه فردی مورد نیاز خود را دریافت نخواهند کرد و معلم نمی‌تواند به نیازهای آنها عمل کند. به همین دلیل، توجه به نیازهای خاص دانش‌آموزان موجب افزایش تجربه یادگیری برای همه می‌شود.

بخش‌های بعدی متن در مورد برداشتن یک قدم به عقب، تقویت انگیزه دانش‌آموزان و

اهمیت روابط صحبت می‌کند.

برداشتن یک قدم به عقب

تحقیقات آموزشی همچنان به واقعیت اشاره می‌کنند که کاهش حجم آموزش و افزایش بازخوردهای مؤثر، عملکرد و یادگیری دانش‌آموزان را بهبود می‌بخشد. کاهش حجم آموزش به این معنی نیست که معلم جزئیات و مهارت‌های اصلی را نادیده بگیرد، بلکه این بیانگر بازخوردهای بیشتر معلم به دانش‌آموزان و کاهش زمان تدریس و افزایش زمان فعالیت و تمرین آنها است. این امکان را به دانش‌آموزان می‌دهد که به طور فعال تر در کلاس شرکت کنند و معلم با تمرکز بر روی دانش‌آموزان می‌تواند بهبودی و پیشرفت آنها را مشاهده کند.

همان‌طور که مربی در ورزش بهترین راه رسیدن به مهارت و فنون خوب آموزش دادن توسط دست‌اندرکاران است، معلم نیز با مشاهده دانش‌آموزان در کلاس، مهارت‌ها و نقاط ضعف آنها را به خوبی می‌فهمد. در مورد بازخوردهای مؤثر در کلاس، گرانت و یگینز (۲۰۱۲) توصیه می‌کند که معلمان دیدگاه خود را تغییر دهند و به جای ارزیاب جدید، به عنوان یک مربی عمل کنند و با درک بهتر دانش‌آموزان، نقطه قوت و ضعف آنها را بیشتر بررسی کنند و سپس عمل بیشتری به آن توجه کنند.

به همین ترتیب، مربیان می‌توانند با کسب مهارت به جای آموزش محتوای جدید، با استفاده از مهارت و دانش خود به فراگیران آموزش دهند. این امکان را به معلمان می‌دهد تا تمرکز خود را بر روی نقطه شکست فراگیران قرار داده و با بررسی دقیق تر، آنان را به کمک بازخوردهای مؤثر در یادگیری و پیشرفت درسی آموزش دهند.

تقویت انگیزه دانش‌آموزان

اجازه دادن به معلمان برای مربیگری در طول روز مدرسه، فرصتی است برای آنها تا از داده‌های مشاهده شده استفاده کرده و با ارائه بازخورد، انگیزه و اعتماد یادگیرندگان را افزایش دهند. بازخوردی که تشخیصی و دستوری باشد، دانش‌آموزان را تحریک می‌کند تا به خطاهای خود توجه بیشتری داشته باشند و درک خود را بهبود بخشند. این نوع بازخورد، انگیزش، پشتکار و مشارکت دانش‌آموزان را افزایش می‌دهد.

در صورتی که معلم به جای ارزشیابی، به عنوان یک مربی، به یادگیرندگان کمک کند، آنها به دنبال بهبود آموزش خود هستند و اعتماد به نفس بهتری به خود دارند. به طوری که "قدرت بازخورد تکوینی، نتیجه رویکرد دوگانه است که به عوامل شناختی و انگیزشی به طور همزمان توجه می‌کند" (بروکهارت، ۲۰۰۸، ص ۲).

حتی نحوه اعلام تکالیف توسط معلمان می‌تواند بر انگیزه دانش‌آموزان و فرهنگ کلاس تأثیر گذارد. با تغییر عنوان "تکالیف" به "تمرین"، دعوت از اشتباهات و ایجاد مالکیت در برنامه تمرین، سبب می‌شود تا کلاس به یک مدل مربیگری فردی‌تر تبدیل شود. در نتیجه، تمرین قابلیت تطبیق بیشتری با نیازهای فوری کلاس دارد و در این چابکی آموزشی، مربی می‌تواند بهترین روش آموزش را انتخاب کند. به خلاصه، این نشان داده شده است که مربیگری، بازخوردهای کارآمدی فراهم می‌کند و با ارائه بازخورد بهتر، دانش‌آموزان را به بهترین شکل ممکن در کلاس کمک می‌کند.

دانستن اینکه روابط مهم است

روابط بین فرهنگ و ارتباطاتی که در کلاس درس شکل می‌گیرد، اهمیت زیادی در رفتار و تحصیلات دانش‌آموزان دارد. هرچند که بازخوردهای مثبت و سازنده برای آنها بسیار حائز اهمیت است. برای دستیابی به موفقیت در تحصیلی و رفتاری، ایجاد و تقویت روابط مثبت در کلاس درس دارای شواهد فراوانی است. کودکان، وقتی احترام و توجه مهمانهای زندگی شان، به آنها انعکاس پیدا می‌کند، بیشتر تعامل محترمانه با دیگران داشته و از آنها احترام بیشتری می‌گیرند. مطالعات نشان می‌دهند که دانش‌آموزانی که معلمان آنها روابط حمایتی را تقویت می‌کنند، شاهد پیشرفت بیشتری در جنبه‌های شناختی و اجتماعی-عاطفی هستند. این پیشرفت بهبود یادگیری آنها را نیز افزایش می‌دهد. کودکان همیشه به فردی نیاز دارند که از نیازهای شان آگاهی داشته باشد و به رشد آنها توجه کند. از سوی دیگر، دانش‌آموزانی که محیطی را در کلاس درس با احترام و ارتباطات صحیح پیرامون خودشان طراحی می‌کنند، از بازخوردهای مثبتی که می‌گیرند، بهره بسیاری برده و از پیشرفت یادگیری بهتری برخوردار می‌شوند. برای اینکه رابطه اعتماد بین دانش‌آموز و معلم برقرار شود، بازخوردی مثبت و هدفمند باید به کار گرفته شود. در عین حال، از بازخوردهای تنبیهی که فقط بر روی اشتباهات

دانش آموز تمرکز دارند و به آینده نگاه نمی‌کنند، باید پرهیز کرد، زیرا این نوع بازخورد می‌تواند به رابطه بین دانش آموز و معلم خسارت برساند. به عنوان مثال، وقتی معلم به دانش آموز می‌گوید که تعدادی از سؤالات تکلیف را اشتباه کرده است، فقط مسیر دانش آموز را مشخص نمی‌کند، بلکه شاید او احساس نکند که معلم به حرفه‌ایت پایبند است و به یادگیری او توجه دارد. اگرچه هدف معلم از طراحی چنین بازخوردهایی نیست، اما این رویکرد می‌تواند خود به خود روی رابطه دانش آموز و معلم تأثیر منفی داشته باشد. در نهایت، به فردی که از نیازهای شان آگاهی داشته باشد و به رشد شان توجه کند، دانش آموزان اعتماد می‌کنند و توانایی دریافت و ارائه بازخورد را بهتر دارند. ایجاد چنین محیطی، برای دانش آموزان به امکان بازخوردهای مثبت و رعایت احترام و تعامل سالم، زمینه‌ای بسیار بهتر برای پیشرفت در یادگیری شان فراهم می‌کند.

چگونه کار می‌کند؟

معلمان ادراک دارند که برای آموزش کل گروه، زمان مناسب و همچنین زمانی برای تمرین فراگیران و نظارت بر پیشرفت آنان لازم است. آشنایی با هر یک از زبان آموزان به منظور ارائه بازخورد عالی می‌تواند بسیار زمان‌بر و پرهزینه باشد. با این حال، رویکرد یک اندازه برای ارائه بازخورد قابل قبول نیست. تعیین اینکه چه زمانی بازخورد برای کل کلاس، یک گروه کوچک یا برای هر فرد مناسب است، نشان دهنده سرمایه‌گذاری معلم در رشد هر یادگیرنده است.

بازخورد خاص به دانش آموزان کمک می‌کند تا به موضوعات بعدی تمرکز کنند. اگر بازخورد بیش از حد کلی باشد یا به زمینه‌های مختلفی اشاره کند، دانش آموز هدر راه می‌دهد. حدود گذاری تعداد جلسات بازخورد، به دانش آموزان اجازه می‌دهد که تمرکز خود را برای بهبود مهارت‌های خود، محدود کنند. گاهی اوقات، استخوان‌های خطا در گروه‌هایی از دانش آموزان به چشم می‌خورد. اگر خطایی در یک گروه رخ داد، تمرین نظحات زمان را صرفه‌جویی می‌کند. در این حالت به جای ارائه بازخورد به هر دانش آموز به صورت انفرادی، آن را به گروه کوچکی «هدفمند» و یا به تمام کلاس ارائه می‌کنیم.

در بخش‌های بعدی، مطرح است که باید از کل گروه به گروه‌های کوچکتر و افراد تغییر داده شود. علاوه بر این، اجازه تمرین در کلاس و ارائه اهداف واضح برای یادگیری، تنظیم بازخورد

برای سطح مهارت دانش‌آموز، و پی داشت به الگوهای خطا در نظر گرفته شود.

تغییر از کل گروه به گروه کوچک و افراد

نقش یک مربی موثر در یک تمرین بسیار حائز اهمیت است. یک مربی بیشتر از زمان خود را صرف طراحی و ایجاد فرصت‌هایی برای تمرین کردن بازیکنان خود می‌کند تا بتواند خطاهای آنان را شناسایی کند و از طریق تحلیل و بررسی آن‌ها، راهکار بهبود عملکرد آنان را پیدا کند. هنگامی که مربی متوجه مشکل کلی تیم پیشرفته است، تمرین را به منظور انجام بازخورد و آموزش متوقف می‌کند. در برخی موارد، پیش بازخورد به تمام تیم داده می‌شود. در موارد دیگر، فقط تعداد کمی از بازیکنان در نیاز به اصلاح هستند و به آن‌ها بازخورد داده می‌شود و سایر بازیکنان به صورت خوداشتهادی تمرین را ادامه می‌دهند. علاوه بر این، مربی زمان ممکن است به شناگرانی که به تنفس کمک نیاز دارند خصوصیات مستقیمی بیاموزد.

مشورت یک به یک با هر بازیکن با استفاده از کلمات مناسب برای حل مشکلات و بهبود عملکرد، یکی از راه‌های موثر برای مربیگری است. برای این که مربی بتواند بهترین بازخورد را برای هر بازیکن ارائه دهد، لازم است او دانش کافی در زمینه زمان مناسب پاسخ‌دهی به هر بازیکن داشته باشد. یک معلم خوب همیشه باید به دانش‌آموزانش گوش دهد زیرا گاهی راه‌حل‌های بهتر از وی خودش ممکن است توسط دانش‌آموزان ارائه شود.

بازخوردهای معلم نیز باید به نیازهای دانش‌آموزان تعیین شود تا بهترین راهکارها برای حل مشکلات آن‌ها پیدا شود. بهترین روش برای بهبود عملکرد دانش‌آموزان، این است که آن‌ها مقداری وقت بیشتر، در کلاس درس، در تمرین کردن خود سپری کنند.

اجازه دادن زمان تمرین در کلاس درس

برای داشتن یک رویکرد موفق و مبتنی بر دانش‌آموز و یادگیری، معلمان باید به خود اجازه دهند از کنترل کلاس کمتر استفاده کنند. زمانی که بیشتر از این وقت در کلاس، برای آموزش صرف می‌شود، فرصت‌هایی برای گوش دادن و پاسخ دادن مناسب، برای دانش‌آموزان تلف می‌شود. به علاوه، تخصیص زمان مناسب برای تمرین، به معلمان فرصت می‌دهد تا برنامه‌ریزی مناسبی برای بازخورد خود داشته باشند. انتقال از آموزش جمعی به گروه‌ها و فردی‌ها، که با

استانداردهای یادگیری در همخوانی باشد، نیاز به ساختن یک محیط مناسب در کلاس دارد، تا دانش آموزان به صورت معنادار تمرین کنند و برای مشاهده، گوش دادن و پاسخ دادن تمرکز داشته باشند.

Teacher Internal Questions	Possible Actions
“What are my learners’ needs at this moment, and what can I do for them?”	Hearing “Why is this important?” or “I’m not sure what to do next,” or seeing body language that communicates disengagement (head down), means students need feedback that clarifies the learning’s purpose and how the practice supports that purpose. On the other hand, hearing students say “I’m done; can I do whatever I want?” means they might need a tougher challenge.
“When should I interject to provide feedback?”	Immediate feedback is warranted when students have reached a clear stopping point and do not know how to move forward, or a student is starting to repeat a mistake.
“Can my learners persevere through this struggle, or do they need me at this moment?”	Students who are highly intrinsically motivated can work through challenges more easily than those who aren’t. If a student could move forward without the teacher providing a next step, perhaps some encouragement and a short check-in are all the help the student needs.
“How can I provide feedback to get students closer to hitting the learning target?”	Using target and proficiency language reminds students of the learning goal.

شکل ۲،۱: معلم گوش می‌دهد و عمل می‌کند

معمولاً درس‌ها را بهتر می‌شود یاد گرفت و درک کرد و برای اعمال بازخورد در تمرینات خود به زمان نیاز دارند. همچنین معلم‌ها نیز برای مشاهده و گفتگو با دانش آموزان خود به زمان نیاز دارند. در برخی موارد، معلمان برای تخصیص تمرین‌ها یا تکالیف درسی و سپس عدم انجام آنها به شدت ناامید می‌شوند. این مشکل می‌تواند با شروع تمرین در کلاس به حل آن بین معلمین و دانش‌آموزان کمک کند. با این روش، معلم می‌تواند با سرعت تر تصورات و مشکلات دانش‌آموزان را درک کرده و آنها را در راستای برطرف کردن مشکلات راهبری کند.

راه‌های ساده مثل خرج دادن زمان برای تمرین با توقف پانزده دقیقه قبل از پایان درس، خودداری از انجام تمرینات درسی تا زمانی که یادگیرندگان بتوانند با موفقیت آنها را انجام دهند، اعتماد به نفس را به دانش‌آموزان برمی‌گرداند. همچنین، معلمان ممکن است تخته‌های سفید را در هر میز نگه دارند و آموزش را ناگهان متوقف کرده تا از دانش‌آموزان بخواهند تا با چند سؤال یا مشکلات روی تخته‌های سفید کار کنند. این روش باعث می‌شود که مشکلاتی که ممکن است در هیئت مدیره در مقابل کل کلاس حل شده باشد، اکنون در دست تک تک دانش‌آموزان باشد و به معلم اجازه می‌دهد پیشرفت را بسنجد و اقدام کند.

در کلاس، معلمان می‌توانند تکالیف متنوعی برای تمرین یا زمان کار پروژه به دانش‌آموزان اختصاص دهند. راه‌های متعددی برای ارائه فرصت‌های تمرینی وجود دارد. اختصاص زمان تمرین در کلاس، به معلم فرصتی می‌دهد تا کار و پیشرفت دانش‌آموزان را به نزدیکی مشاهده کند.

ارائه اهداف آموزشی روشن

در هنگام انجام بازخورد مؤثر، ترسیم اهداف یادگیری و معیارهای موفقیت بسیار مهم است. این اهداف شامل استانداردهایی هستند که باید به صورت ساختار شکنی در برنامه درسی توصیف شوند و دانش‌آموزان باید آنها را بفهمند و تا پایان واحد به آنها عمل کنند. همچنین، معیارهای موفقیت نشان می‌دهد که موفقیت با استاندارد چگونه به نظر می‌رسد. این اهداف و معیارهای موفقیت باید در ابتدای هر واحد و با برقراری ارتباط با دانش‌آموزان تعیین شود تا آنها بدانند به کجا بروند و چه چیزی را هدف قرار دهند. در این صورت، آموزش به سمت هدف آسان‌تر می‌شود و دانش‌آموزان می‌توانند با سهولت بیشتری موفقیت را ببینند و رشد خود را در حین حرکت در یک واحد مشاهده کنند.

شکل ۲،۲ یک چک لیست است که زبان‌آموزان در روز اول یک واحد دریافت می‌کنند. این چک لیست آن‌چه را که دانش‌آموزان باید تا پایان واحد بیاموزند، بیان می‌کند و می‌توان از آن به عنوان یک پیش‌ارزیابی غیررسمی استفاده کرد. معلم می‌تواند از دانش‌آموزان بپرسد که چه چیزی از قبل می‌دانند و آن داده‌ها را جمع‌آوری کند تا روزهای اول واحد را مطلع شود. به دانش‌آموزان توصیه می‌شود که این لیست را در دسترس داشته باشند و از آن برای بازدید و

یادآوری اهدافشان استفاده کنند.

By the end of the unit, you should be able to do the following.

- Identify, name, and draw points, lines, segments, rays, and planes.
- Identify and describe the three undefined terms of geometry.
- Apply basic postulates about points, lines, and planes.
- Name, measure, and classify angles.
- Identify congruent, adjacent, vertical, complementary, and supplementary angles, and linear pairs.
- Find measures of pairs of angles.

Goals:

Notes to self:

شکل ۲،۲: چک لیست هدف یادگیری.

جهت دریافت نسخه قابل تکرار رایگان، به آدرس [assessment/com.SolutionTree.go](https://www.solutiontree.com/assessment/) مراجعه کنید. در این فرآیند، معلم دانش آموزان را راهنمایی می‌کند و پس از هر ارزیابی، سعی می‌کند به آنها اعتماد به نفس بیشتری بدهد و از رشد آنان خبر دهد. معلم در دسترس منابعی با هدف یادگیری قرار دارد تا دانش آموزان در صورت تمایل به تلاش مستقل برای رسیدن به هدف، از آنها بهره بگیرند. دانش آموزانی که هدف شان فراهم نشده است، به کنفرانس‌های فردی مراجعه می‌کنند تا بر روی نیازهای خود تمرکز کنند. در این مرحله، یادگیری و بازخورد فردی مطرح می‌شود.

در زمان ارزیابی جمعی، معلم چندین بار بازخورد در مورد هدف‌های دانش آموزان را ارائه می‌کند و آنان با استفاده از چک لیست، به تعیین میزان موفقیت در ارتباط با مهارت‌های خود

می‌پردازند. این استانداردهای موفقیت به دانش آموزان کمک می‌کند تا بهتر بدانند کجا باید روی خود تمرکز کنند، چگونه تنظیم کار خود را انجام دهند و چگونه در ارتباط با هدف قرار دارند. همچنین، برای معلم، این امکان را فراهم می‌کند تا پیشرفت هر یادگیرنده را بررسی کند و بازخورد مناسبی ارائه دهد. استفاده از بخش‌های چک لیست هدف یادگیری، به دانش آموزان این امکان را می‌دهد تا یادداشتهای دقیق تری را در مورد مسیر خود بگیرند.

در شکل ۲،۳، مثال دیگری از اهداف یادگیری برای معلمان ارائه شده است که در ابتدای هر واحد با دانش آموزان ارتباط برقرار می‌کند. در این مثال، دانش آموزان باید پس از تشخیص سطح مهارت، چندین بار در طول واحد به خود امتیاز دهی کنند. همانطور که دانش آموزان در ارزیابی‌های تکوینی مختلف پیش می‌روند، درک و مهارت خود را افزایش می‌دهند و حوزه‌هایی را که نیاز به توجه و کار دارند متوجه می‌شوند. این به معلم این امکان را می‌دهد که پیشرفت هر دانش آموز را درک کرده و با بازخورد خاصی به او ارائه دهد. همچنین زبان آموز را به گفتگو و تلاش تشویق می‌کند.

Learning Targets	Emergente 1	Básico 2	Competente 3	Avanzado 4
I can communicate using newspaper and technology vocabulary.				
I can understand or interpret communication using television vocabulary and react appropriately.				
I can ask for and give information about the news.				
I can recognize and understand when to use <i>saber</i> versus <i>conocer</i> and correctly use the verbs in the present and preterite tense.				
Notes and next steps:				

شکل ۲،۳: اهداف یادگیری دانش آموزان.

لطفاً به سایت assessment/com.SolutionTree.go مراجعه کرده و نسخه قابل تکرار رایگان از آن را دریافت کنید. شکل‌های ۲,۲ و ۲,۳ به راحتی برای دانش‌آموزان قابل دسترسی هستند و معلمان می‌توانند از این ابزارها برای تعیین هدف بازخورد استفاده کنند. همچنین، این اهداف می‌توانند در دیوار نصب شده و اطمینان حاصل شود که تمرکز مشترک بر روی یادگیری مورد نظر وجود دارد. لطفاً دقت کنید که با توجه به نکات دستور نگارش، در ویرایش این متن تغییرات لازم را اعمال کنید.

مناسب سازی بازخورد برای سطوح مهارت دانش آموزان

مربی لو هولتز در یک زمان خاص گفت: «هرگز از بازیکنی نخواهید کاری را انجام دهد که قادر به انجام آن نیست. این باعث کاهش اعتماد بازیکن به مربی می‌شود و به جای کسب مهارت، آن را به خطر می‌اندازد» (Roskvist, nd). بازخورد باید به سادگی داده شود و از استفاده از اصطلاحات تخصصی خودداری شود. اگر بازخورد بسیار پیچیده باشد، احتمالاً یادگیرنده به دلیل ناتوانی در انجام آن، از قدرت خود در مقایسه با دیگران شک کند. برای افزایش مهارت، بازخوردهایی که ساده و قابل اجرا هستند، بهتر است.

اگر چه فهرست تمام مراحل آینده به سادگی قابل برنامه‌ریزی است، اما تمرکز روی یک یا دو مهارت ضروری است. این باعث می‌شود که مرحله بعدی واضح و مدیریت‌پذیر باشد. اگر بازخورد بسیار زیاد باشد، ممکن است بازمانده کنندگان با آن غرق شوند و از چیزی که باید انجام دهند، به دور شوند. به طوری که بازخورد باید در عین سادگی، اجرایی هم باشد (Chappuis, ۲۰۱۵, Wiggins, ۲۰۱۲). بنابراین، بهترین بازخورد باید شامل این سوال باشد:

پس از این چه اتفاقی می‌افتد؟

بعد از این سوال، معلم می‌تواند سایر فرصت‌های شکل‌دهنده را برای ادامه مربیگری فراگیر ارائه دهد. به عنوان مثال، دانش‌آموزی به نام «جکی» در حال کار از طریق واحدی با هدف ذکر شده در آن استفاده می‌کند (صفحه ۲۹، استشکال ۲,۲). «جکی» در چهار هدف اول مهارت دارد اما با دو هدف آخر در حال مبارزه است. معلم تشخیص می‌دهد که «جکی» باید قبل از پیدا کردن معیارهای زاویه، بتواند جفت‌های زاویه را شناسایی کند. بنابراین، بازخورد دور اول ممکن است به این صورت باشد:

«جکی»، من متوجه شدم که در طبقه‌بندی و نامگذاری زوایای تک کار عالی عمل می‌کنید، اما در نامگذاری جفت زاویه نیاز به پشتیبانی بیشتر دارید. لطفاً نکات و اصلاحات خود را در مورد جفت‌های زاویه یادداشت کنید و هنگام پایان کار به من نشان دهید. همچنین، درباره تصورات اشتباهی که ابتدا داشتید، گزارش دهید.

بعد از اینکه معلم تشخیص داد که «جکی» می‌تواند جفت‌های زاویه را شناسایی کند، ممکن است باز خورد به این صورت باشد:

«جکی»، من واقعاً از کاری که برای شناسایی جفت‌های زاویه انجام دادید، تأثیرگذار بودید. حال آماده‌اید که به دنبال معیارهای گم‌شده خود بگردید. راهنمای عملی برای انجام این کار در سایت من وجود دارد. از یادداشت‌های خود استفاده کنید و برای تمرین به آنجا بروید. کلید پاسخ همراه با آن قرار داده شده که بتوانید پیشرفت خود را در طول مسیر بررسی کنید!

به دنبال الگوهای خطا

معلمان برای ارائه بازخورد کتبی به دانش‌آموزان خود زمان زیادی صرف می‌کنند. این کار هرگز وقت تلف نمی‌شود. جست‌وجوی روندها در داده‌های شکل‌دهنده به معلمان اجازه می‌دهد تا آموزش‌های کل گروهی یا مداخلات فردی را بهتر برنامه‌ریزی کنند. معلمان و نویسندگان داگلاس فیشر و نانسی فری (۲۰۱۲) اهمیت دیدن روند خطاهای دانش‌آموزان را برای معلمان بیان می‌کنند. داده‌ها ابتدا باید هدفمند و آموزنده باشند، بنابراین به دستورالعمل‌های آینده مرتبط و راهنمایی کنند. هنگامی که داده‌ها جمع‌آوری می‌شوند، معلمان می‌توانند به دنبال خطاها و روندها باشند. به خاطر داشته باشید که خطاها همان اشتباهات نیستند و دانش‌آموزان می‌توانند اشتباهات را تصحیح کنند، اگر کسی به آنها اشاره کند. اما خطاها به کسی نیاز دارند که سوءتفاهمات محتوایی را روشن کند.

علاوه بر این، شکل ۲،۴ مثالی ارائه می‌دهد که چگونه یک معلم به داده‌های جمع‌آوری شده از یک بررسی سریع تشکیل دهنده کلاس خود نگاه کرد. هر X نشان دهنده یک سوال نادرست است. این ارزیابی در اوایل یادگیری بود، بنابراین معلم انتظار داشت دانش‌آموزان اشتباهاتی مرتکب شوند.

	Learning Target One			Learning Target Two		Learning Target Three	
	Question 1	Question 2	Question 3	Question 4	Question 5	Question 6	Question 7
Tori					x		
Alex				x			
Savion	x	x	x		x		
Jack		x		x	x		x
Jace	x			x	x		

شکل ۲،۴: داده‌های ارزیابی تکوینی.

با تقسیم چک لیست به اهداف یادگیری، معلم می‌تواند به راحتی متوجه شود که برای کل کلاس، هدف یادگیری دو نیاز به توجه دارد. این رویکرد به معلم کمک می‌کند تا برای آموزش‌های آینده برنامه‌ریزی کند و به شناسایی خطاهای رایج دانش‌آموزان بپردازد. همچنین، ممکن است معلم با توجه به این رویکرد، نیازهای خاص دانش‌آموزان را بررسی کرده و بهترین روش آموزش را برای آن‌ها انتخاب کند.

یک نکته مهم که باید به آن توجه کنید این است که رفع یک خطای کلی فقط با آموزش مجدد درس منجر به افزایش درک نخواهد شد؛ بلکه برای افزایش درک، رویکردهای مختلف و تجربیات متنوع بررسی و مورد استفاده قرار گیرند. در این موارد، معلم باید با در نظر گرفتن مهارت‌های دانش‌آموزان، برای آن‌ها برنامه آموزشی مناسب انتخاب کند.

چه شکلی است؟

گزارش‌های اول شخص آموزگاران جسیکا یورک، جیسون اوزبولت و دانا اسپیس از نحوه مربیگری هر دانش‌آموز در کلاس به‌طور جداگانه ارائه شد. این گزارش‌ها به‌صورت شخصی و با توجه به تجربیات و تفاوت‌های افراد، ارائه شده‌اند. به‌همین دلیل، هر گزارش یک دیدگاه منحصر به فرد را ارائه می‌دهد که می‌تواند به‌عنوان یک راهنمایی مفید برای مربیگران و دانش‌آموزان شناخته شود. این گزارش‌ها، به روشنی نشان می‌دهند که برای ایجاد محیطی خوب برای یادگیری، تلاش برای درک نیازهای هر دانش‌آموز و توجه به انگیزه‌های او امری بسیار حائز اهمیت است.

جسیکا یورک، معلم کلاس اول

دانش‌آموزان کلاس اول به دلیل تأثیرپذیری بالا، همیشه سعی دارند معلم را خوشحال کنند. بنابراین، بازخورد من می‌بایست مثبت، فوری، مرتبط و سازگار باشد. این بازخورد باید به موفقیت تحصیلی و رفتارهای یادگیری و ویژگی‌های یادگیرنده توجه کند. واژه‌هایی که با دانش‌آموزانم صحبت می‌کنم، می‌توانند روحیه آنها را بالا ببرند یا آن را از بین ببرد. هدف من به عنوان یک مربی، راهنمایی کردن دانش‌آموزانم به عنوان یادگیرنده‌های مستقل و با اعتماد به نفس است. برای این کار با استفاده از بازخورد، آنها را فراتر از حالت کنونی‌شان در فرآیند یادگیری به مسیر توسعه قدم برداشته و به یک یادگیرنده بهتر تبدیل می‌شوند. در مدرسه من، ویژگی‌های یادگیرنده به دانش‌آموزان آموزش داده می‌شود. توانایی برقراری ارتباط، پرسیدن سؤال، استفاده از ظرافت، تأمل کردن، خودآگاهی داشتن، فکر کردن و تعجب کردن از الزامات یادگیری بهتر است. با دانش‌آموزانم در یک به یک و بحث کلاسی از این زبان استفاده می‌کنم. برای ایجاد بستر اعتماد میان معلم و دانش‌آموزان، فرهنگ احترام ایجاد شده و فضای کلاسی پذیرایی، دانش‌آموزان را از اظهار نظرات و ایده‌های خود راحت تر می‌کند. با ایجاد رابطه قوی، دانش‌آموزان از بازخوردها قدردانی می‌کنند و انگیزه بیشتری برای رشد دارند. هدف از بازخورد، ایجاد انگیزه برای ریسک کردن و بهبود است.

در کلاس اول من، بازخورد می‌تواند به شکل لبخند یا تکان دادن سر ارائه شود. این نوع بازخورد به سرعت موثر و مفید است. وقتی من لبخند می‌زنم یا سرم را تکان می‌دهم، دانش‌آموز می‌داند که در حال رفتن در مسیر درستی است ولی همچنان می‌تواند بیشتر کار کند. با دانش‌آموز درباره آنچه که به اشتباه رفته است، صحبت می‌کنم و سوالاتی را از او می‌پرسم که به عنوان تحصیل‌آموز بهتر به فرآیند یادگیری کمک کند.

در کنفرانس‌های خواندن، تمرکز بر روی استفاده از بازخورد مثبت برای تشویق دانش‌آموزان به خواندن برتر است. هنگامی که در حال خواندن هستند، من برای جلب توجه آنها تحسین و تشویق می‌کنم و سعی می‌کنم آنها را در مسیر درستی نگه دارم. هرگاه دانش‌آموزان بر روی کلمه‌ای گیر کنند، باید به آنها یادآوری کنم که چگونه از استراتژی‌های خود استفاده کنند. آنها نیاز به بازخورد فوری برای تصحیح مسیر خود، و هدایت به مسیر صحیح دارند.

کنفرانس‌های نوشتن به من فرصت ارائه بازخورد به دانش‌آموزانم را می‌دهد. در این کنفرانس‌ها، دانش‌آموزان نمونه‌های نوشتاری خود را با من به‌اشتراک می‌گذارند و درباره اهداف خود صحبت می‌کنیم. در ابتدای هر نوع کنفرانس، بهترین و بالاترین انجام‌های دانش‌آموز مطرح می‌شود و پس از آن کنفرانس برای بالا بردن قابلیت نوشتاری آنها ادامه می‌یابد. با در نظر گرفتن علاقه و اهداف دانش‌آموزان در نوشتن، برنامه‌ای شخصی برای آنها ایجاد می‌کنم تا به درستی پرداخت نمایند. در طول کنفرانس‌ها، از روبریک‌ها برای ارزیابی خود یا همکاران استفاده می‌شود. هدف اصلی از کنفرانس‌های نوشتاری، خودآگاهی و خودارزیابی دانش‌آموزان است تا خودشان مالک یادگیری و پیشرفت خود باشند.

جیسون اوزبولت، رئیس دانش‌آموزان و معلم مطالعات اجتماعی کلاس‌های ۹-۱۲

در کلاس من، در حال کار بر روی پروژه‌های بودیم که به رویدادهای مختلف دوران جنگ سرد می‌پرداخت. دانش‌آموزان در حال تهیه موزیک ویدئو بودند و وقایع را به تصویر می‌کشیدند. این پروژه را من چندین سال است انجام می‌دهم و دانش‌آموزان واقعا از کار کردن روی آن لذت می‌برند و از دیدن خلاقیت و همکلاسی‌های خود لذت می‌برند. با بخش‌های متعدد پروژه، دانش‌آموزان باید به دانش محتوایی‌ای که باید برجسته کنند و همچنین مهارت‌هایی که نیاز است، کنترل داشته باشند. فرصت‌های زیادی برای خلاقیت وجود دارد، اما فرصت‌های زیادی برای اشتباهات نیز وجود دارد.

قبل از آنکه در مورد بازخورد صحبت کنم، یکی از دانش‌آموزانم به نام سارا نزد من آمد و درخواست بازخورد کرد. در آن زمان، پاسخ من به درخواست یک دانش‌آموز برای بازخورد این بود که به اشتباهات اشاره کنم و همچنین بگویم چه چیزی در آن خوب است. با این بازخورد، سارا سعی کرد پروژه خود را بر اساس آنچه من گفتم تغییر دهد، اما پتانسیل زیادی برای سردرگمی وجود داشت. بعد از من، به عنوان مربی، این مسأله بسیار آشفته بود و نمی‌توانستم تماما مطمئن باشم که دانش‌آموزم به خوبی پیشرفت می‌کند.

در رابطه با یادگیری خودم، چند بار به من گفته شده بود که باید با چیزی بهتر عمل کنم، اما هیچ راهنمایی مفیدی در این مورد به من داده نشده بود. یا حتی بدتر، چند ایده، اما هیچ محتوایی نداشتند، به من داده شده بودند. این مرا دیوانه می‌کرد، و من همچنین متوجه شدم

که با تجربه‌هایی که داشتیم، باید شیوه‌ای متفاوت برای بازخورد به دانش‌آموزانم ارائه دهم. وقتی به یادگیری دانش‌آموزانم فکر می‌کردم، بهترین شیوه بازخورد به طیف وسیعی از نیازهای‌شان پاسخ می‌دهد. در یک مثال، یکی از دانش‌آموزانم به نام جورج پروژه خود را به من نشان داد و با من در مورد پروژه‌ش گفتگو کرد. من به جزئیات پروژه توجه کردم و به او اولویت‌های خود را بازگو کردم. پس از بازخورد، جورج بهبودی را در پروژه‌اش اعمال کرد و بهبود و پیشرفت خوبی را تجربه کرد.

اکنون، بازخورد به عنوان یک ابزار قدرتمند برای یادگیری را درک می‌کنم. بهترین روش بازخورد، ارائه شده در قالب یک پاسخ فعال و هدفمند است که دانش‌آموز را در مسیر یادگیری خود کمک می‌کند و به او انگیزه می‌دهد. من به دانش‌آموزان خودم کمک کردم تا خودآگاهی بیشتری داشته باشند و بتوانند روی خودشان و یادگیری خودشان کنترل داشته باشند. پس از تجربه‌های مختلف، من آموختم که بازخورد یکی از مهمترین ابزارها برای کمک به دانش‌آموزانم در رسیدن به موفقیت است.

دانا اسپیس، معلم تربیت بدنی کلاس ۶-۸

در تربیت بدنی، بازخورد برای توسعه مهارت‌های بازی اهمیت دارد، اما مهمترین مسئله این است که دانش‌آموزان باید بدانند چگونه و چرا این مهارت‌ها انجام می‌شوند و چه زمانی می‌توان از آنها استفاده کرد. من به منظور توانمندسازی دانش‌آموزان، توالی یادگیری بسکتبالی را در نظر گرفته‌ام که به عنوان محرکی برای یادگیری و توسعه مهارت‌ها عمل می‌کند. فرآیند من شامل روزهای مهارتی معمول در تربیت بدنی نمی‌شود؛ در طرف دیگر، ما در کلاس تربیت بدنی بازی بسکتبال را در روز اول انجام می‌دهیم و دانش‌آموزان می‌توانند اطلاعات سازنده‌ای در مورد مهارت‌ها و نیازهای هر نفر بدست آورند. بازخورد فوری من باعث می‌شود تا طی بازی‌های اول، دانش‌آموزان با ارائه سطح مهارت خود، نیازهای خود را به من نشان دهند. از آنجا که تلاش می‌کنیم تا طی دوره، دانش‌آموزان با هم به عنوان یک تیم کار کنند و رشد کنند، من از دفترچه نمرات یا روبریک نمره گذاری خود استفاده می‌کنم و دانش‌آموزان را با هم همجنس می‌کنم. با این کار، هر دانش‌آموز با همتای خود جفت می‌شود که نه تنها شخصیت مکملی دارد، بلکه می‌تواند به رشد مهارت نیز کمک کند. یکی از مزایای این سیستم،

ایجاد حس تعلق است که به ما اجازه می‌دهد دانش آموزان را در تمام بخش‌های پیوسته به چالش بکشانیم و برای آنها بهترین راه توسعه ویژگی‌های خود را فراهم کنیم.

سوالات بازتابی

معلمان ممکن است در مورد سؤالات زیر، چه به صورت فردی یا به عنوان یک تیم مشترک، فکر کنند. پاسخ آنها گام‌های بعدی آنها را اطلاع رسانی خواهد کرد. برای یک نسخه قابل تکرار رایگان از این سوالات assessment/com.SolutionTree.go مراجعه کنید به.

- بزرگترین برداشت من از این فصل چیست؟ چه اقدامی فوری در کلاس درس انجام خواهیم داد؟
- در حال حاضر، آیا آموزش کلاس من بیشتر شبیه معلم است یا مربی؟
- چگونه می‌توانم نقش خود را در کلاس درس تغییر دهم تا دانش آموزانم را بهتر تربیت کنم؟
- چگونه داده‌ها می‌توانند به من کمک کنند تا تصمیم بگیرم چه زمانی آموزش فردی، گروه کوچک یا کل گروه بهترین است؟
- چگونه می‌توانم کلاس را بازسازی کنم تا در زمان بیشتری برای تمرین معنادار ایجاد کنم و به من فرصت بیشتری برای مربیگری فراگیرانم بدهد؟

فصل سوم

بازخورد با کیفیت بالا

بهبود درک برای دو هدف به کار می‌رود: اول، افزایش دانش ما، و ثانیاً، به ما اجازه می‌دهد آن دانش را به دیگران منتقل کنیم.

- جان لاک

بازخورد درست و مؤثر باعث ایجاد پیشرفت در یادگیری شخص می‌شود. بازخوردی مؤثر به شخص کمک می‌کند تا به مراحل بعدی یادگیری و پیشرفت بیشتر برسد. این مرحله با ارتباطی که با آینده دارد، به یادگیرنده امید و انگیزه بخش می‌شود. در فصل حاضر، روش‌های صحیح ارائه بازخورد به شخص شرح داده شده است که دارای سه مؤلفه اصلی است. این سه مؤلفه شامل: ۱- بازخورد در مورد مهارت‌های ارائه شده، ۲- اتصال این مهارت‌ها به هدف‌ها و استانداردهای یادگیری کنونی، و ۳- پیوستگی در تبیین و ادامه دادن ارائه شده است. این روشی است که برای بهبودی و پیشرفت شخص، باید بر آن کار کرد. در فصل حاضر مراحل نیز در رابطه با ارائه مطالب به شخص مورد بررسی قرار گرفته است.

این فصل به بررسی‌هایی نیز در خصوص بازخورد و روش‌های انجام آن می‌پردازد، با برش‌هایی درباره مزایا و چالش‌های بازخورد کار خاص در مقایسه با بازخورد فرآیند خاص. از طریق بازخورد، معلمان می‌توانند دانش آموزان خود را در حلقه‌ای از بازخوردهای خود قرار دهند تا به استانداردها و اهداف یادگیری متمرکز شوند. در این فصل، روش‌های صحیح ارائه بازخور و انعکاس آثار آن بر دانش آموزان بررسی شده است.

با توجه به این که بازخورد صحیح کار پیچیده‌ای است، برای بیشتر مؤثر بودن آن، باید برنامه ریزی کنیم و از تکنیک‌های مدیریت کاربردی استفاده کنیم.

چرا مهم است؟ عمل بر اساس بازخورد، مفهومی است که برای یادگیری و رشد دانش‌آموزان اساسی است. به منظور بهبود کیفیت بازخورد، مربیان باید در ابتدا به یاد داشته باشند که چطور بازخورد با کیفیت و مناسبی ارائه کنند. تأثیر بازخورد بر یادگیری می‌تواند مثبت یا منفی باشد، بنابراین در ایجاد بازخورد، کیفیت موردنظر باید با دقت رعایت شود. بروکهارت (۲۰۰۸) می‌گوید: "اثر بازخورد به ماهیت بازخورد بستگی دارد"

بازخورد با کیفیت بالا، رابطه عمیق تری بین دانش‌آموزان و معلمان ایجاد می‌کند و «پیامی به دانش‌آموز می‌فرستد که مربی به یادگیری در حال انجام، اهمیت می‌دهد. همچنین دانش‌آموز را قادر می‌سازد تا در کلاس درس، مشارکت و مشارکت بیشتری داشته باشد» (مرکز نوآوری در تحقیق و تدریس، Ind). این رابطه تنها زمانی بهبود پیدا می‌کند که دانش‌آموزان اطمینان دارند که بازخورد ارائه شده به آن‌ها در کمک به رشدشان مؤثر است. اگر بازخورد مناسب تدوین نشود و دانش‌آموز احساس کند که نیازهایش رعایت نشده‌اند، نه تنها بازخورد کاهش می‌یابد بلکه دانش‌آموز هم احساس نخواهد کرد که معلم واقعاً او را شناخته است. رابطه بین معلم و دانش‌آموز تقویت می‌شود، زمانی که هر دانش‌آموز، در مورد سطح خود در مسیر یادگیری، وضعیت قدرتمند و نقاط ضعف خود را به خوبی درک کند.

دانش‌آموزانی که به مهارت نزدیک می‌شوند، برای رسیدن به هدفشان، به مراحل بعدی هدایت می‌شوند در حالیکه دیگران، بسته به سطح آمادگی‌شان، گام‌های بعدی متفاوتی را در پیش خواهند داشت. با کوچینگ با بازخورد با کیفیت، تمرکز دقیقی بر روی یادگیری دانش‌آموزان در قالب پیامی مربوط به تحقق پیشرفتشان داریم. از طریق بازخورد با کیفیت، دانش‌آموزان، می‌توانند احساس کنند که مربی‌شان به رشد و پیشرفتشان اهمیت می‌دهد و این برای ایشان مفید و ارزشمند است.

بازخورد با کیفیت بالا شامل زبان غیر قضاوتی است که در طی فرآیند شکل‌گیری ارائه می‌شود. Schimmer, Erkens, و Vagle (۲۰۱۷) بیان می‌کنند: «بازخورد حاصل از ارزیابی تکوینی باید توصیفی باشد تا قضاوتی» (ص ۴۴). یک قضاوت در قالب یک عدد یا نمره،

می‌تواند به جای یک مسیر رو به جلو، یک نتیجه نهایی را به یادگیری منتقل کند. برای ارزشیابی جمعی، معلم مهارت را قضاوت می‌کند، اما این تعیین باید به سادگی آنچه را که قبلاً از طریق حلقه ارزشیابی تکوینی و بازخورد شناخته شده است تأیید کند. در توصیفی که در بازخورد با کیفیت موجود است، دانش‌آموزان از قضاوت دور می‌شوند و به مراحل بعدی یادگیری شان می‌روند.

بخش‌های بعدی مطالبه تعادل مناسب، دوست‌داشتن بازخورد دانش‌آموز، مدیریت زمان و تمایز بین تمجید و بازخورد را مورد بحث قرار می‌دهند.

یافتن تعادل مناسب

بازخورد با کیفیت بالا برای انگیزش دانش‌آموزان نقش بسیار مهمی دارد. دانش‌آموزان به دنبال تجربیاتی هستند که چالش‌برانگیز ولی بسیار راحت نیستند (Deci and Ryan, 2000). وجود تعادل بین این دو یافتنش آسان نیست. بازخوردی که دانش‌آموزان به آن دسترسی دارند و شواهد ارزیابی تکوینی می‌تواند به آن‌ها کمک کند.

انجام کاری بسیار آسان یا بسیار دشوار ممکن است باعث ناامیدی و بی‌انگیزی دانش‌آموزان شود. در صورتی که کار خیلی سخت باشد، معلمان ممکن است تلاش لازم را نکنند و اگر خیلی آسان باشد، دانش‌آموزان ممکن است از دانش اولیه خود در صورت انجام آن خارج شوند. اگر معلمان این رفتارها را مشاهده کنند، باید با دانش‌آموزان به صحبت کردن بپردازند تا بتوانند کار را به درستی شروع کنند. با مشارکت دادن دانش‌آموزان در بازخورد، آن‌ها را به افزایش مالکیت در یادگیری دعوت می‌کنید و باعث می‌شود ارزیابی دقیق‌تری از احساسات و نیازهایشان در کار انجام شود. هنگامی که معلمان از طریق بازخورد سطح مناسبی از چالش را به دانش‌آموزان ارائه می‌دهند، انگیزه را تقویت می‌کنند.

دنیل پینک (۲۰۰۹) در کتاب درایو خود، سه مؤلفه انگیزش درونی (۱) خودمختاری، (۲) تسلط، و (۳) هدف را شرح می‌دهد. بازخورد با کیفیت بالا می‌تواند به تشویق دانش‌آموزان به انجام این سه مؤلفه کمک کند.

- به خودی خود عمل کنند (مستقل)
- از زبان مثبتی استفاده کنید که یادگیری را به جلو می‌برد و خودکارآمدی را توسعه

می‌دهد (تسلط)

- درک دلیل روشن ارتباط بین دانش و رفتار یادگیری و استانداردها و اهداف یادگیری (هدف)

آموزش هدفمند به رابطه‌ی فعال میان افراد کمک می‌کند. بازخوردی با هدف مشخص، مشارکت و همکاری دانش‌آموزان را فراهم می‌آورد. هنگامی که بازخورد، از این ایده‌ها پشتیبانی کننده باشد، دانش‌آموزان نیازی به دنبال کردن‌انگیزه‌های بیرونی مانند نمرات بالا یا تأییدات عمومی ندارند و می‌توانند به خودشان پی، برای پیدا کردن انگیزه یادگیری.

ایجاد بازخورد برای دانشجو

بازخورد با کیفیت بالا، نه تنها یادگیری محور و مثبت است، بلکه دانش‌آموز پسندی نیز دارد. همان‌طور که مهارت‌های چالش‌برانگیز، به بی‌اعتنایی و بی‌خیالی منجر می‌شوند، استفاده از اصطلاحات تخصصی و زبان پیچیده نیز ممکن است بازخورد را برای دانش‌آموزان بی‌معنی کند. همچنین، زبان پیچیده می‌تواند ناامیدی و تسلیمی در دانش‌آموزان ایجاد کند و باعث بی‌اعتنایی در مورد نظرات معلمان شود. بنابراین، معلمان باید به این نکته توجه کنند که پیچیدگی زبان آنها بر بازخوردشان تأثیر می‌گذارد. در نوشتن بازخورد با کیفیت بالا، سن و سطح دانش‌آموز باید مد نظر قرار گیرد.

نوشتن بازخورد معلم پسند و دانش‌آموز پسند با استفاده از استانداردهای خاص، در شکل ۱-۳ به عنوان نمونه معرفی شده است. استاندارد اول برای دانش‌آموزان مهدکودک تا کلاس دوم تنظیم شده است و بازخورد باید به گونه آسان و قابل درک برای آنان باشد. استاندارد دوم نیز برای دانش‌آموزان دوره راهنمایی تهیه شده است و بازخوردهای ارائه شده، مناسب سن و سطح دانش‌آموزان آن دوره هستند.

برای پرورش فرهنگی که در آن دانش‌آموزان احساس راحتی کنند و با اطمینان بتوانند سؤال بپرسند، مهم است که زبان آموزان مهارت خواندن برای درک بازخورد داشته باشند. در صورتی که این مهارت در دانش‌آموزان وجود نداشته باشد، استفاده از بازخورد شفاهی یا ضبط شده می‌تواند مناسب باشد. همچنین، بررسی مکرر دانش‌آموزان برای اطمینان از درک آنان از بازخورد، اهمیت دارد.

Educator-Friendly Feedback	Student-Friendly Feedback
Standard (K-2 Next Generation Science Standard): “Analyze data from tests of two objects designed to solve the same problem to compare the strengths and weaknesses of how each performs” (K-2-ETS1-3).	
“Your data table is well constructed, but your data analysis is incomplete.”	“You pulled the right information from our experiment to put in your table. When you explained what the information means, you told about what made your plant grow well. Please tell me about what didn’t help the plant grow well.”
Standard (National Standards for Physical Education—Middle School): “Demonstrate control when performing combinations and sequences of locomotor, non-locomotor, and manipulative motor patterns in selected activities, games, and sports.”	
“Your manipulative motor pattern during the throw-in needs improvement. Watch the video and see how you can improve your skill.”	“When executing your throw in, make sure that the ball goes directly over your head. Notice that as we watch your video your hands are moving around the side of your head.”

«منبع استاندارد»: سازمانی با نام States Lead NGSS، در سال ۲۰۱۳؛ در کنار انجمن سلامت و مربیان بدنی آمریکا، نیز در سال ۲۰۱۳، فعالیت خود را به‌عنوان منبعی استاندارد ادامه می‌دهد.

شکل ۳،۱: بازخورد معلم پسند و دانش آموز پسند.

مدیریت زمان

مدیریت زمان یکی از اولویت‌های معلمان به شمار می‌رود، زیرا بسیاری از خواسته‌ها و نیازمندی‌ها با زمان وابسته هستند. بر این اساس، باید به بهره‌گیری هر چه بیشتر از زمان در کلاس و خارج از آن، هنگام ارائه بازخورد به دانش‌آموزان توجه کنیم. با توجه به اظهار نظری از مربی و نویسنده Sackstein Starr (۲۰۱۵)، به دست آوردن نیازهای دانش‌آموزان در اولویت ماست و بنابراین باید به بهره‌گیری فراوان از زمان در کلاس توجه کنیم. با ارائه بازخوردی مناسب در کلاس، می‌توان زمان صرف شده برای این کار را کاهش داد. با توجه به اهمیت بازخورد در یادگیری، باید به کیفیت بازخورد و زمان صرف شده برای آن توجه کنیم. اگرچه بهترین روش برای ارائه بازخورد، ارائه آن در دیوارهای کلاس است، اما این همیشه ممکن نیست. با این حال، عوامل و ویژگی‌های بازخورد با کیفیت، به عملکرد دلسوزانه کمک می‌کنند. اینکه چه مقدار بازخورد کافی است، به طول تکلیف و نوع آن بستگی دارد؛ آیا

بازخورد به صورت کتبی (بروروی کاغذ یا دیجیتال) یا شفاهی ارائه می‌شود؟ یک مکالمه سریع ۲۵ تا ۳۰ ثانیه ای ممکن است برای یک دانش آموز کافی باشد، اما برای یک تکه کار طولانی تر (مانند یک مقاله) باید حداقل پنج تا هشت دقیقه وقت صرف شود. با این حال، حتی بین وظایف مختلف، زمان صرف شده باید برای ارائه بازخورد مناسب حفظ شود؛ زیرا بازخورد اضافه می‌تواند باعث گمراهی دانش آموزان شود و زبان آموزان پیشرفته به نسبت به دانش آموزان دیگر نیاز به بازخورد کمتری دارند. به عنوان معلم، قدرت دانش آموز را تشخیص می‌دهیم، آنها را به سمت هدف یادگیری هدایت می‌کنیم و به آنها گام بعدی را نشان می‌دهیم.

تمایز بین ستایش و بازخورد

تمجید و بازخورد دو مفهوم متفاوت هستند. هر دو می‌توانند سازنده باشند و بر یادگیری دانش آموزان تأثیر مثبت بگذارند. تمجید به معنای ستایش از آنچه در گذشته خوب انجام شده است، صحبت می‌کند. در حالی که بازخورد، بر وضعیت فعلی و راه‌حلهایی که دانش‌آموز به آنها نیاز دارد، تمرکز دارد. بازخورد شامل ارائه اطلاعات و درک دانش آموزان در مورد کارهایی است که باید انجام شود و تفاوت می‌آفریند. تمجید صرفاً به معنای تأیید و تحسین است.

تمجید، به دانش آموزان نشان می‌دهد که کارها خوب پیش می‌روند، اما به یادگیری بعدی یا گام‌های بعدی برای بهبود مهارت‌ها فرا نمی‌گیرند. این نشان می‌دهد که مربیان باید عملکرد دانش آموزان را تحسین کنند، اما برای اینکه نوع مربیگری مؤثر باشد، باید بازخورد توصیفی و مراحل بعدی آن را دنبال کنند. استفاده از تمجید و بازخورد به دانش آموزان اطمینان می‌دهد و موفقیت آنها را جشن می‌گیرد و هم‌زمان آنها را برای ادامه یادگیری به چالش می‌کشد. شکل ۲-۳ مثال‌هایی را نشان می‌دهد.

Praise	Feedback
"You did a great job on your project."	"When I look at your architectural design sketch, I notice you used perspective well, but struggled with the scale. Let's take a look together at how to improve."
"Thank you for turning in your assignment on time."	"Your work is in on time! This is something you have struggled with in the past. How did you act differently with today's assignment?"
"Excellent job with your fact fluency!"	"You have done a great job increasing your fact fluency with addition. The next step is to learn to apply those facts to solve problems."

شکل ۳،۲: تمجید و بازخورد زوجی. لطفا توجه داشته باشید که ستایش فقط یک بیان کلی است. این بیان تعریف و تمجید از کاری است که دانش آموز انجام داده است. بازخورد بر روی کاری که دانش آموز انجام داده و دلیلی که آن کار منحصر به فرد و مهم بوده، تمرکز می‌کند. بازخورد تشخیص می‌دهد که دانش آموز چه کاری را به بهترین نحو انجام داده است و چگونه می‌توان به او کمک کرد تا به جلو حرکت کند. خبرنگار آموزش و پرورش آنیا کامنتز (۲۰۱۴) می‌گوید که "ارائه بازخورد و قدردانی مفید، دقیق، و تشویق کننده، به خوبی کودکان را در آنچه انجام می‌دهند، بیشتر می‌بندد."

عمل بازخورد با کیفیت بالایی در کلاس درس چند بعدی است. ویژگی‌ها و انواع بازخوردی وجود دارند که به معلمان کمک می‌کند برای ایجاد بستر مناسب برای اقدام دانش آموز. وقتی بازخورد به نقاط قوت کار دانش آموز اشاره می‌کند که مستقیماً با استانداردها مرتبط است و سپس گامی برای بهبود ارائه می‌شود، مؤلفه‌های ضروری برای رشد دانش آموز وجود دارد. با در نظر گرفتن این مؤلفه‌ها، معلمان به طور موثر از زمان خود در حین ارائه بازخورد استفاده می‌کنند.

بازخورد می‌تواند به صورت شفاهی یا نوشتاری ارائه شود و تعیین اینکه کدامیک در محیط‌های مختلف مؤثرتر هستند، کارایی را برای معلمان فراهم می‌کند. یک تمایز مهم در

هنگام ایجاد بازخورد، تفاوت بین اشتباهات و خطاهای دانش آموزان است. بازخورد از اجزای اساسی استفاده می‌کند، اما مراحل بعدی برای دانش آموزان متفاوت خواهد بود. بخش‌های بعدی شامل مؤلفه‌های ضروری بازخورد، تأکید بر به موقع ارائه بازخورد، تمایز بین سه دسته بازخورد، تمرکز بر خطاها نه اشتباهات، استفاده از بازخورد برای مهارت‌ها و وظایف خاص، ارائه بازخورد از طریق روش‌های مختلف، تأکید بر فراخوانی به اقدام، و انعکاس بازخورد تحصیلی و رفتاری هستند.

از جمله اجزای ضروری بازخورد

صرف نظر از روش بازخورد یا سبک تحویل، سه جزء اساسی بازخورد با کیفیت بالا را تشکیل می‌دهند.

۱. با اظهار نظر در مورد نقاط قوت مهارت نشان داده شده شروع کنید

۲. آن مهارت را به هدف یا استاندارد یادگیری فعلی متصل کنید

۳. مراحل بعدی را به وضوح برای یادگیرنده در میان بگذارید

اجزایی که در ارائه بازخورد برای داشتن یک بازخورد قابل درک و عملی برای دانش‌آموزان ضروری هستند. اگر هر قسمتی از بازخورد از دست برود، یکپارچگی بازخورد در خطر خواهد بود. برای مثال، اگر نقطه قوت ارائه نشود، دانش‌آموزان می‌توانند احساس شکست کنند، زیرا نشانه این است که هیچ پیشرفتی نداشته‌اند. اگر بازخورد به هدف یادگیری استاندارد و یا مرتبط نباشد، دلیلی برای ارائه بازخورد، تکلیف یا ارزیابی وجود ندارد. ارتباط با هدف به وسیله بازخورد انجام می‌شود و وقتی که مراحل بعدی به وضوح نشان داده نشوند، دانش‌آموزان می‌توانند احساس کنند که چه کاری باید انجام دهند. اگر دانش‌آموزی برای انجام یک کار به خوبی آماده نباشد، به این معنی است که به آن مهارت نزدیک نیست و یا هنوز آن مهارت را ندارد. مراحل بعدی ممکن است برای یک فرد خاص بازتر باشد، اما برای بسیاری، مراحل بعدی به موفقیت منجر خواهد شد.

اطمینان از بازخورد به موقع

ارائه بازخورد موثر در زمان، بخشی سخت‌ترین است که باید به دانش‌آموزان داده شود. در

صورتی که دانش‌آموزان هدف یادگیری را اشتباه درک کرده باشند و به مدت چهار روز بازخورد نگیرند، بازخورد آنقدر موثر نیست. بنابراین در زمانی که دانش‌آموزان تازه است و می‌توانند هر گونه تصور نادرستی را به سرعت اصلاح کنند، باید بازخورد به موقع داده شود تا دانش‌آموزان بتوانند آن را با تلاش و کوشش مورد استفاده قرار دهند. علاوه بر این، بازخورد به محل و به موقع به معلمان اجازه می‌دهد تا به تصورات نادرست که به وجود می‌آیند رسیدگی کنند و دانش‌آموزان را درست راهنمایی کنند. در عرض چند لحظه، فرآیند ارائه بازخورد به موقع ممکن است چالش برانگیز باشد. با این حال، استفاده از روش‌هایی مثل با حداقل میزان زمان، می‌تواند فرآیند را به کارآمدی بیشتری انجام دهد.

- برای گروه‌هایی از دانش‌آموزان که تصور اشتباه مشابهی دارند، بازخورد ارائه دهید. اگر معلم متوجه شد که بسیاری از دانش‌آموزان اشتباه مشابهی را نشان می‌دهند، کار آنها را مرتب کرده و بازخورد و مداخله را برای هر گروه برنامه‌ریزی کنید. رسیدن به پنج گروه در روز بعد بسیار ساده تر از ارائه بازخورد کتبی در مورد سی مقاله در یک شب است.
- نقاط قوت در کار دانش‌آموز را در یک رنگ برجسته کنید و نقاطی را که نیاز به تقویت دارند با رنگ دیگر برجسته کنید. مجموع هر رنگی که روی کار دانش‌آموز ظاهر می‌شود باید ثابت باشد—شاید سه رنگ در یک رنگ و سه رنگ در رنگ دیگر. سپس معلمان می‌توانند از دانش‌آموزان بخواهند که به این فکر کنند که کدام رنگ نشان‌دهنده کدام است (یک نقطه قوت یا منطقه برای بهبود) و از آنها دعوت کنند تا کار خود را بهبود بخشند.
- برگزاری کنفرانس در طول کلاس این به معلم اجازه می‌دهد تا با هر زبان آموز در مورد کار صحبت کند. کلماتی که ممکن است نوشته شده باشند اکنون گفته می‌شوند و شروع کننده یک گفتگو هستند.

مهم است که بدانیم به موقع همیشه به معنای فوری نیست. گاهی اوقات تأخیر در بازخورد به طوری که یادگیرندگان فرصتی برای بررسی کار خود و ارزیابی خود داشته باشند مفید است.

تمایز در میان سه دسته از بازخورد

بازخورد، در واقع سخت‌ترین گامی است که برای ارزیابی و بهبود عملکرد دانش‌آموزان باید انجام شود. بازخورد‌ها به سه دسته تنبیهی، اصلاحی و عملی تقسیم می‌شوند، که تنها بازخوردهای اصلاحی و عملی در پاسخگویی مناسب در دانش‌آموزان نتیجه می‌دهند. مربیان موفق از بازخورد عملی استفاده می‌کنند که بتوانند با شایستگی و پشتکار، اعتماد به نفس دانش‌آموزان را ایجاد کنند.

زبان و هدف، برای بازخورد عملی و اصلاحی بسیار مهم هستند. در غیر این صورت، بازخوردها ممکن است منجر به پاسخ منفی دانش‌آموزان شود. برای مثال اگر بازخورد پر از اصطلاحات فنی بود، که دانش‌آموزان نتوانستند آن را درک کنند، بازخورد پاسخ منفی را به دنبال خواهد داشت و بی‌اثر خواهد بود. همچنین اگر بازخورد اصلاحی باشد، ولی فراخوانی برای اقدام وجود نداشته باشد، بازخورد منجر به تأمل نخواهد شد و مهارت را بهبود نخواهد داد. بازخورد تنبیهی، تنها بازخورد، نشان‌دهنده خطاهای دانش‌آموز بدون ارائه اطلاعات اضافی است. اغلب، بازخورد تنبیهی با شواهد یا پاسخ‌های خطا نشان می‌دهد. این نوع بازخورد ممکن است علیه انگیزش دانش‌آموزان برای یادگیری کار کند و پیشرفت آنان را مانع شود، زیرا تنها اشاره به خطا می‌کند. بازخورد تنبیهی، کیفیت پایینی دارد و به دلیل زبان و ارتباطات بدون هیچ نقطه قوتی منفی است. با این حال، ممکن است باعث شود دانش‌آموزان، بازخورد را به عنوان یک ابزار مفید ببینند. این بازخوردها می‌تواند ناامیدی و افزایش احساسات منفی دانش‌آموزان را به دنبال داشته باشد و مانع از پیشرفت آنان شود. به همین دلیل، مربیان باید در بازخوردهای خود از اصطلاحات فنی استفاده کرده و سعی کنند بازخوردهای اصلاحی و عملی بیشتری ارائه دهند.

- "شواهدی که از متن استناد کردید ادعای شما را تأیید نمی‌کند."
 - "هنگامی که فعل را صرف می‌کنید، از پایان‌های صحیح استفاده نمی‌کنید."
 - "در این تکلیف، شما به سه سوال از پنج سوال اشتباه پاسخ دادید."
 - "جزئیات کلیدی زیادی وجود دارد که در این مطالعه از قلم انداخته‌اید."
- ممکن است در انجام کار، تصورات اشتباهی وجود داشته باشد و خطاهای جدی اتفاق بیفتد،

اما لازم نیست این موضوع منجر به احساس شکست شود. دانش آموزان باید درک کنند که هر چیزی که نادرست است، باید شناسایی شود، اما در عین حال همین تشخیص می‌تواند بهشان در یادگیری کمک کند و به ارتقای عملکرد آنها کمک کند. گاهی، در مسیر یادگیری، ناکامی‌ها و رانده شدن بهبودها ممکن است رخ دهد، اما دانش آموزان نباید اینها را به عنوان پایان باور کنند، بلکه باید از قطعاتی که در کارشان خوب هستند، بهره ببرند و نیز به تلاش برای بهبود ادامه دهند. همچنین، بازخورد اصلاحی نباید به عنوان راه یک مسیره استفاده شود، بلکه در کنار بازخورد عملی، همزمان به عنوان ابزاری قدرتمند در مانده‌های یادگیری به کار برده شود. با این حال، استفاده تنها از بازخورد اصلاحی، می‌تواند موجب تبدیل شدن دانش آموز به مخالف همان بازخورد شود، به همین دلیل باید استفاده از نوع‌های مختلف بازخورد را در نظر داشت. گاهی، دانش آموزان به نمونه کار دانش آموزان ماهر نیاز دارند، در این مواقع اهمیت زیادی به بازخورد اصلاحی داده می‌شود. معلم باید پس از ارائه کار مثالی با کیفیت، زمان را برای یادگیری بیشتر به دانش آموز واگذار کند. در این مرحله، می‌توان با شروع بازخورد اصلاحی به دانش آموز کمک کرد تا به فهمیدن خود در موضوع کمک کند.

mi amiga es muy simpático y inteligente. Ella tener 15 años.
simpática e *tiene*
 Nosotras nos gusta jugar al fútbol y al voleibol. . . .
A nosotras

شکل ۳.۳: بازخورد اصلاحی معلم.

سپس معلم می‌تواند فراخوانی دهد تا دانش آموز اقدام کند، به عنوان مثال جیمز، از تصحیحاتی که من انجام دادم نگاهی بیندازید و سپس باقی نوشته‌های خود را برای مطابقت و استفاده صحیح از مفعول غیر مستقیم و ضمایر مفعول غیر مستقیم بررسی کنید. بازخورد اصلاحی، روشی برای هدایت دانش آموزان به کمک الگوسازی است. با این حال، بازخورد اصلاحی می‌تواند دانش آموزان را به سادگی و بدون تلاش دنبال کردن یک الگویی که معلم بدون اینکه مهارت بیشتری نشان دهد، وادار کند. بنابراین معلمان باید در مورد زمانی که استفاده از بازخورد اصلاحی مناسب است تصمیم‌گیری کنند.

یادگیری فرآیندی فعال است که شامل مهارت، حرکت و رشد است، لذا بازخورد عملی رابطه طبیعی با یادگیری دارد. بازخورد عملی می‌تواند به عنوان یک چشم انداز یا یک مسیر آینده خدمت کند، اما دانش آموز باید آن را دریافت و عمل کند. برای مثال، فرض کنید یک دختر جوان در حال یادگیری بازی سافت بال است. اولین بار است که با یک ماشین مسابقه برخورد می‌کند که چالش‌های جدیدی را ارائه می‌دهد. مربی در جعبه خمیر قرار می‌گیرد، موقعیت او را مشاهده می‌کند و برای ایجاد تغییرات می‌ایستد. او شاید بگوید: "من می‌خواهم شما آرنج پشتی را درستی که مطرح شد را به کار ببرید. این بار، من از شما می‌خواهم که اطمینان حاصل کنید که سطح خود را دارید و همچنین تکرار کنید." با توجه به دیدن رفتار فردی و ارائه گام‌های بعدی برای بهبود، بازخورد می‌تواند به کاربردی شدن عملیات کمک کند. در بعضی موارد، سفت‌مانه‌های مختلفی نیاز دارند و بازخورد مختلفی را دریافت می‌کنند.

دانش آموزانی که به بازخوردها گوش می‌دهند و به رشد و پیشرفت، به عنوان پاسخی فعال واکنش نشان می‌دهند، اصول بازخورد عملی را به درستی می‌فهمند. در نمونه زیر، معلم فقط مسیر را برای پیاده سازی ایده دانش آموزان نشان می‌دهد. "گریس، شما رویدادهای اصلی حمله به خلیج خوک ها را به وضوح فهرست کرده اید. اکنون، یادتان باشد که ترتیب زمانی آنها را در نظر بگیرید و توضیح دهید که چگونه همه چیز اتفاق افتاد." بنابراین دانش آموز می‌تواند فکر کند، خود مسئول گرفتگی و عمل بشود. این مسئولیت دانش آموز است که بازخورد عملی را پیاده کرده است. مزیت این بازخورد، شامل نکات مثبت برای کار در جریان است و همچنین دو مورد عملی که باید در نظر گرفته شود: (۱) تأمین اینکه رویدادها به ترتیب زمانی اتفاق افتاده‌اند و (۲) توضیح دادن چگونگی صحیح و ربط یک رویداد به یک رویداد دیگر. بازخورد مختصر، مشخص و کاربردی است.

تمرکز بر اشتباهات، نه اشتباهات

بین اشتباهات و خطاها تفاوت معناداری وجود دارد. هر فردی ممکن است اشتباهی انجام دهد. این اشتباهات معمولاً در زمانی رخ می‌دهد که فرد عجله دارد، اعتماد به نفس بیش از حد دارد یا جزئیات را نادیده می‌گیرد. اشتباهات قسمتی از فرآیند یادگیری روزمره هستند و زمانی که به آنها اشاره شود به راحتی اصلاح می‌شوند. اما خطاها سوءتفاهم‌هایی در مفهوم و محتوا

هستند و نمی‌توان آنها را به تنهایی اصلاح کرد. خطاها به دستورالعمل و بازخورد نیاز دارند. فیشر و فری (۲۰۱۲) توضیح می‌دهند: "تلاش برای اصلاح اشتباهات در همان زمانی که به خطاها رسیدگی نمی‌شود، می‌تواند عاملی برای اتلاف وقت آموزشی پرهزینه باشد. معلمانی که وقت خود را برای اصلاح اشتباهات صرف می‌کنند، زمان کافی برای رسیدگی به خطاها ندارند. تصحیح خطاها بهبود کارایی و درک دانش‌آموز را به دنبال خواهد داشت. همچنین به موقعی که معلم این عمل را انجام می‌دهد، دانش‌آموزان به ندرت اشتباهات را تکرار می‌کنند."

تشخیص اینکه آیا خطایی انجام شده یا خیر به سادگی از واکنش دانش‌آموز به کار خود مشخص می‌شود. در صورتی که دانش‌آموز بتواند به کار خود نگاه کند و بگوید "من می‌دانم در چه موردی اشتباه کردم"، این نشان‌دهنده روشنی است که خطایی وجود دارد. در این موقعیت، دانش‌آموز بدون نیاز به آموزش و بازخورد اضافی می‌تواند خودش اشتباه خود را اصلاح کند. به زبان دیگر، معلم می‌تواند با درخواست از دانش‌آموز برای اصلاح‌های لازم با او همکاری کند. اما در صورتی که دانش‌آموزی به استاد مراجعه کند و بگوید "نمی‌دانم چرا این را نتوانستم انجام دهم" یا "نمی‌دانم چگونه باید این کار را انجام دهم"، این یک خطا است. در این موقعیت، معلم نیاز به بازخورد، مشاوره و تمرین اضافی دارد.

استفاده از بازخورد ویژه مهارت و وظیفه خاص

۱. هاتی و تیمپرلی (۲۰۰۷) چهار سطح مختلف بازخورد را توصیف می‌کنند:

۲. سطح فرآیند: فرآیند اصلی مورد نیاز برای درک یا انجام وظایف

۳. سطح خود تنظیمی: اقدامات خود نظارتی، هدایت کننده و تنظیم کننده

۴. سطح خود: ارزیابی‌های شخصی و تأثیر (معمولاً مثبت) در مورد یادگیرنده

در این بخش، به بحث درباره بازخورد در دو سطح وظیفه و فرآیند پرداخته می‌شود. این دو سطح به عناصر آکادمیک و رفتاری بخش‌بندی شده‌اند و می‌توانند در هر دو سطح اعمال شوند. از آنجایی که خود تنظیمی ارتباطی طبیعی با مفهوم بازخورد دارد، در فصل ۶ به طور جداگانه مورد بررسی قرار گرفته است. سطح خود، به دانش‌آموز به عنوان یک فرد کامل ارتباط دارد تا به مهارت تحصیلی و یا ویژگی‌های رفتاری او که در بخش تمایز بین ستایش و بازخورد (صفحه ۴۳) و در بازخورد آکادمیک و رفتاری (صفحه ۵۲) مطرح شده‌اند، پرداخته شود.

نوع بازخورد، می‌تواند به استاندارد یا مهارتی که دانش‌آموز در آن در حال توسعه است (سطح فرآیند) و یا به تکلیف یا ارزیابی خاص (سطح وظیفه) مربوط باشد. هر دو نوع بازخورد می‌توانند موثر واقع شوند، با این حال، بازخورد مربوط به مهارتی خاص، در سطح فرآیند وقتی ارائه می‌شود که دانش‌آموز آن مهارت را تقویت کند. وظایف ابزاری هستند که به وسیله آنها یک مهارت یاد گرفته می‌شود، تمرین می‌شود و بهبود می‌یابد. تمرکز بر مهارت‌ها، این ایده را ترویج می‌کند که یادگیری هرگز انجام نمی‌شود. هنگامی که بازخورد فقط به وظیفه خاص در دست اشاره می‌کند، فقط در آن لحظه اعمال می‌شود. معمولاً برای دانش‌آموزان و معلمان، وزن بیش از حد بر روی وظایف خاص (آنچه دانش‌آموزان انجام می‌دهند) به جای مهارت‌هایی که در حال توسعه هستند (آنچه دانش‌آموزان می‌آموزند) اهمیت می‌دهند. مهارت‌های کوچک‌تری (هدف‌های یادگیری) وجود دارد که منجر به مهارت‌های بزرگ‌تر (استاندارد) می‌شود. شکل ۳،۴ دو نوع زبان را با هم مقایسه می‌کند.

در صورتی که بر روی تکالیف، تأکید زیادی می‌شود، برای دانش‌آموزان، آسان است که پس از تکمیل آنها، احساس پایان‌پذیری داشته باشند؛ در مقابل، این ایده که حلقه‌های یادگیری و بازخورد ثابت هستند، کار می‌کند. تکمیل کار به انطباق بستگی دارد، در حالی که توسعه مهارت، فراخوانی برای اقدام مستمر است. معلمان به رعایت تکالیف نیاز دارند چون تکالیف برای یادگیری یک مهارت ضروری هستند. در تئوری، این منطقی است، اما این تمرین ممکن است بر خلاف انگیزه یادگیری عمل کند و در عوض انگیزه انجام کار را ارتقا دهد. تکمیل یک پاسخ است، اما همیشه برای دانش‌آموزان مفید نیست.

با این حال، مواقعی وجود دارد که بازخورد خاصی در مورد وظیفه‌ای که دانش‌آموز روی آن کار می‌کند، مناسب است. به عنوان مثال، در کلاس هنر، یک تکلیف خاص ممکن است الزاماتی داشته باشد که فقط در مورد این تکلیف اعمال می‌شود و بازخورد مربوط به کار را در لحظه مناسب ارائه می‌کند. از سوی دیگر، در صورتی که استاندارد، بازطراحی یک شیء، سیستم، مکان یا طرح در پاسخ به مسائل معاصر باشد، دانش‌آموزان پروژه‌ی خود را با مسائل خاص معاصر انجام می‌دهند و بازخورد و پروژه، باید در جهت آنها باشد (ائتلاف ملی برای استانداردهای اصلی هنر، ۲۰۱۴). همچنین، در موسیقی، بازخورد مربوط به لحن، مثال دیگری

از بازخورد مهارتی است که دوباره مورد نیاز خواهد بود.

Task-Specific Feedback	Skill-Specific Feedback
Grades 3-5 social studies standard: "Compare life in specific historical time periods to life today." (D2.His.2.3-5)	
"Your presentation showed what life in the United States was like when the settlers first arrived. Now go back and add a slide about what life is like today and another slide that compares the two."	"You have shown what life was like for two different historical time periods. Now it is time to compare them. Remember that when comparing two things, you want to look for what is similar from them both."
Grades 6-8 science standard: "Develop and use a model to describe the function of a cell as a whole and ways the parts of cells contribute to the function." (MS-LS1-2)	
"You have the mitochondria, but don't show it working with other cell parts. What could you add to demonstrate how it works?"	"I like that you chose to make a rough draft on paper before building your 3-D model of the cell. It is making your modeling skills so much stronger, and it is a strategy that could be used in the future."
Grade 11 English language arts standard: "Write arguments to support claims in an analysis of substantive topics or texts, using valid reasoning and relevant and sufficient evidence." (CCSS.W.11-12.1)	
"Your argumentative paper on the banning of violent video games shows you know to talk about not only reasons why they should be banned, but also recognize an argument that could be made to keep them. In the next four paragraphs, work on developing and supporting those ideas."	"Your writing shows your clear understanding of claims and counterclaims. As you develop your writing samples, focus on supporting those claims with evidence as well as connecting the two."
Grade 1 mathematics standard: "Use place value understanding and properties of operations to add and subtract." (CCSS 1.NBT.C.4)	
"You missed problem numbers four and five on our practice on adding two-digit numbers. Can you revisit those problems?"	"When working with double-digit addition, remember to think about how many ones you have and how many tens you have. What do you need to do if you get ten ones?"

منبع استاندارد: شورای ملی مطالعات اجتماعی (۲۰۱۳): NGA و CCSSO (۲۰۱۰).

شکل ۳,۴: زبان ویژه کار در مقابل مهارت خاص.

ارائه بازخورد از طریق خیابان‌های مختلف

معلمان می‌توانند بین روش‌های مختلف برای ارائه بازخورد انتخاب کنند. مهم نیست که

بازخورد چگونه ارائه می‌شود، مؤلفه‌های اساسی آن عبارتند از: برجسته کردن نقاط قوت کاری که دانش‌آموز انجام داده است، اشاره به اینکه چگونه کار با استاندارد یا هدف‌های یادگیری مرتبط است، و ارائه مراحل بعدی. روش‌های مختلف، مانند کتبی، دیجیتالی، محوری و شفاهی، دارای جدول‌های زمانی، مزایا و معایب مختلفی هستند.

بازخورد کتبی عموماً بیشترین زمان را برای تکمیل معلمان می‌گیرد، اما مزایای زیادی دارد. معلم می‌تواند کلمات خود را شخصی‌سازی کند و بازخورد نوشته شده دارای ماندگاری بالاتری است و در صورت نیاز به مراجعه مجدد به آن، به راحتی قابل دسترس است. معلمان باید در انتخاب این روش عمدی داشته باشند، زیرا این نوع بازخورد معمولاً مدتی طول می‌کشد تا معلم بنویسد و دانش‌آموزان دریافت کنند. به دلیل حیاتی بودن به موقع بودن بازخورد با کیفیت بالا، معلم باید به این واقعیت اطمینان حاصل کند که آن را در یک بازه زمانی مناسب به دانش‌آموزان برگردانده است. هنگام استفاده از بازخورد کتبی، مهم است که معلم به اختصاص دادن زمان به کلاس برای خواندن، پرسیدن سؤال و عمل بر اساس بازخوردهایی که در حضور معلم دریافت می‌شوند، توجه داشته باشد.

بازخورد دیجیتال با استفاده از پلتفرم‌های مختلف، زمان مورد نیاز برای معلمان را کاهش می‌دهد. بازخورد دیجیتال می‌تواند فوری باشد و شامل هر چیزی از آزمون آنلاین گرفته تا ابزارهای ویدئویی و پاسخ باشد. ضبط بازخورد شفاهی به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا صدای معلم و لحن و لهجه همراه با نظر را بشنوند و به شخصی‌سازی و درک خوب بازخورد کمک کند. بازخورد روبریک محور نیز به همه دانش‌آموزان اطلاعات یکسانی در مورد سطوح مختلف مهارت با استاندارد یا هدف یادگیری داده می‌شود، که باعث صرفه جویی در زمان می‌شود. به علاوه، این بازخورد می‌تواند مکالمات بین دانش‌آموزان برای بازخورد همسالان را تقویت کند و کیفیت کار افزایش یابد.

اطمینان از فراخوان برای اقدام

بازخورد در قالب نشانه‌ها، سؤالات یا اعلان‌ها از دانش‌آموزان می‌خواهد که به جای صرفاً فکر کنند و آنها را بر رشد متمرکز کند (شیمر، هیلمن و استالتس، ۲۰۱۸). چند نمونه در ادامه می‌آید.

- "کار خوبی برای حل مشکل است، اما آیا می‌توانید روش دیگری را که همان نتیجه را به همراه داشته باشد فکر کنید؟"
- "آیا به راهنمای نامه خود نگاه کرده اید تا مطمئن شوید که هیچ گونه معکوس نامه ای ندارید؟"
- به معیارهای موفقیت نگاهی بیندازید و ببینید آیا تمام عناصر مهارت را دارید یا خیر.

از دانش‌آموزان از طریق پرسش‌ها یا اعلان‌ها خواسته می‌شود که در یادگیری خود به دو روش چشم به راه باشند و دائماً به دنبال راه‌هایی برای بهبود خود باشند. معلمان نیازی به انجام کارهای سنگین برای فراگیران ندارند. آن‌ها باید حمایت و ابزاری را به دانش‌آموزان‌شان بدهند تا در یادگیری خود، اقدام و مالکیت کنند. هدف از بازخورد دادن این است که از دانش‌آموزان تعریفی برای آینده بسازد و انجام عمل را برای آن‌ها آسان‌تر کند، به‌ویژه زمانی که مهارت‌های جدیدی هدف است. ایده قابل توجه است که "بازخوردی که به جای واقعیت‌های گذشته، آینده را تعریف می‌کند، یادگیرندگان را به سمت راه رو به جلو هدایت می‌کند." (ارکنز و همکاران، ۲۰۱۷).

بازخورد آکادمیک و رفتاری

کیفیت بازخورد که به دانشجویان ارائه می‌شود، برای رفتار دانش‌آموزان هم بسیار مهم است. به‌طورمشابه بازخورد آموزشی، بازخورد رفتاری نیز باید با کیفیت بالا برای ایجاد پاسخ سازنده و درست باشد. دانش‌آموزان باید بدانند که از آن‌ها چه انتظاراتی وجود دارد و بازخوردی با کیفیت باید کمک‌کننده در مراحل بهبود رفتار باشد.

مثلاً در صورتی که یک دانش‌آموز با جمع کردن کسرها آشنا نباشد، مربی نحوه جمع کردن آن‌ها را به او یاد می‌دهد؛ یا در صورتی که یک دانش‌آموز نمی‌داند چگونه بخواند، معلم برای او خواندن را یاد می‌دهد؛ همچنین اگر یک دانش‌آموز نمی‌داند چگونه رفتار کند، معلم باید در آموزش رفتارهای مثبت کلاسی و بازیابی یادگیری به او کمک کند. به‌طور کلی، روش معمول در بسیاری از مدارس، تنبیه به دلیل نداشتن مهارت، نه به دلیل خود رفتار، می‌باشد، که باید از آن خودداری شود.

تنبیه برای رفتارهای اشتباه در مدارس اجتناب‌ناپذیر است ولی اگر بازخورد با کیفیت بالا ارائه نشود، در یادگیری دانش‌آموزان تأثیری ندارد. به عنوان مثال، تصور کنید یک دانش‌آموز دبیرستانی که به‌طور مداوم پروژه‌های خود را با تأخیر ارائه می‌دهد. در اینجا، بجای استفاده از روش تنبیه با گرفتن امتیاز از سیستم کیفیت بازخورد استفاده می‌شود تا به جای بهبودی به موقعیت، برای رفتار غیرمناسب تنبیه شود.

هدف به نمایش گذاشته همیشه نباید فقط تنبیه باشد، بلکه بازخورد با کیفیت مورد نیاز است تا مشکلات بیشتری پیشگیری شود. در واقع، بازخوردی با کیفیت بالا به دانش‌آموز نشان می‌دهد که در کدام مورد، رفتارش پاسخ‌گوی بیشتری خواهد داشت. به عنوان نمونه، اگر یک دانش‌آموز دبستانی در تلاش برای حضور در کلاس خود است، معلم به وی دستور کار مناسب و بازخوردی با کیفیت بالا برای بهبودی رفتارش اعطا می‌کند.

در کل، باید توجه داشت که جریمه برای فقدان یک مهارت می‌تواند به دانش‌آموز نشان دهد که رفتار اشتباه بوده است. بازخورد با کیفیت بالا، نه فقط جریمه را فراموش می‌کند، بلکه برای بهبودی رفتار و تغییر آیین در آینده، دانش‌آموز را کمک می‌کند.

چه شکلی است؟

معلمان جنیفر وارچین، جوی کر و پری فینچ، گزارش‌های شخصی اولی را در مورد اینکه چگونه بازخورد با کیفیت بالا در کلاس درس ایجاد گردد، ارائه می‌دهند.

جنیفر وارچین، معلم هنر کلاس‌های ۹ تا ۱۲ و مربی آموزشی

به عنوان یک معلم هنر، به واقعیت این پی، که دانش‌آموزانم در پایان روز از طریق چه کاری به بهتر شدن خود و هنر خود کمک خواهند کرد، علاقه‌مندم. استفاده از روبریک و تقسیم بندی پروژه به بخش‌های مشخصی می‌تواند به دانش‌آموزان کمک کند تا در نهایت بدانند که در قطعات پایانی خود باید به چه چیزی توجه کنند. همچنین، روش ارزیابی من به عنوان یک معلم به دانش‌آموزانم کمک می‌کند تا بفهمند در چه مرحله‌ای از هدف خود قرار دارند. من با تمرکز بر تحلیل تصاویر نهایی آنها، می‌توانستم میزان پیشرفتشان را اندازه‌گیری کنم. به عنوان مثال، من می‌توانستم مطمئن شوم که یکی از دانش‌آموزان من در ارتباط با استفاده

از ترکیب بندی قوی خوب بود، اما بهتر بایستی در مهارت سایه‌زنی خود بهبود بخشید. او یک خلاقیت قابل توجه داشت، در عین حال که برای دنبال کردن دستورالعمل‌ها، بسیار ماهر بود. من همیشه پروژه‌های هنری دانش‌آموزانم را با نظرات تشویقی مانند "عالی بود، عزیزم" نظارت کردم. اما آیا این کافی است؟ روبریک من در آن زمان فقط شامل شناسه‌های محدود، تا حدودی، خوب و عالی بود. اما چگونه دانش‌آموزان می‌توانند بدانند که باید چگونه در پیشرفت کردند؟ چرا فکر کردم که ارائه یک سرفصل درجه‌بندی شده به دانش‌آموز، به ما کمک می‌کند تا مهارت‌های هنری خود را بهبود ببخشیم؟

اگر بازخورد ما با کیفیت بالا باشد، ما راهنمای خوبی برای بهتر شدن خود در اختیار خواهیم داشت. این بازخورد به ما نشان می‌دهد که در چه مرحله‌ای از هدف خود قرار داریم، به ما کمک می‌کند تا بفهمیم چگونه می‌توانیم پیشرفت کنیم و گام‌های عملی را در پیش‌انداز داشته باشیم. باید از توانایی‌های دانش‌آموزانم در جهت بهبود، استفاده کنم. به همین دلیل، لازم است تغییراتی در رویکرد خود ایجاد کنم.

- اولین تغییر: یک روبریک بهتر بسازید! من نیاز به اضافه کردن توصیف‌کننده‌هایی داشتم که تفاوت بین هر سطح از دستاورد را نشان می‌داد. اما فقط به این دلیل که من تفاوت بین محدود و تا حدودی را تعریف کردم به این معنی نیست که دانش‌آموز می‌داند برای بهبود چه کاری انجام دهد. من و دانش‌آموزانم باید درک مشترکی از این شاخص‌ها داشته باشیم تا بتوانند از روبریک به عنوان ابزاری برای رشد استفاده کنند.
- در مورد تغییر بعدی من: از روبریک استفاده کنید! اگر در ابتدای درس به دانش‌آموزان بدهم، نه در پایان، می‌توانیم از روبریک به صورت شکلی استفاده کنیم. اگر ابزار را در طول پروژه در اختیار داشته باشیم، می‌توانیم خود ارزیابی، نقد همتا و نقد معلم داشته باشیم. از آنجا که ما درک مشترکی از زبان روبریک داریم، می‌توانیم از آن استفاده کنیم. من فقط نیاز داشتم که آن را در تمرینات روزانه خود به کار ببرم. هدف کمک به دانش‌آموزان بود تا این ذهنیت را توسعه دهند که آنها باید هر چیزی را که کمتر از حد خوب است بهبود بخشند، که من آن را به مهارت

تغییر دادم (به زبان من، این را فهمیدم!). متوجه شدم که داشتن روبریک به آنها کمک می‌کند تا سوالات بهتری بپرسند. به جای «نمی‌دانم چگونه یک فرم بسازم»، می‌شنیدم، «فرم من عمق ندارد. نیاز به کنتراست بیشتری بین هایلایت و سایه دارد.» تقریباً آنجا بودیم!

- تغییر سوم: حالا چی؟ من می‌خواستم دانش‌آموزان بتوانند از بازخورد روبریک‌های خود برای هدایت حرکت‌های بعدی خود استفاده کنند - اقداماتی که برای رسیدن به اهداف بیشتر انجام می‌دهند. ما باید یاد می‌گرفتیم که چگونه با بیان اینکه سطح بعدی دقیقاً از چه چیزی تشکیل شده است، به منظور هدایت گام هایمان، سطح دستاورد فعلی را به سمت یک هدف خاص ببریم. یکی از دانش‌آموزان من این کار را با تبدیل سطح بعدی به تمرینی انجام داد تا قبل از اعمال این تکنیک در نقاشی اصلی، آن را تکمیل کند: «اگر به هایلایت‌ها و سایه‌های بیشتری نیاز دارم، چگونه می‌توانم سایه‌های برجسته و قوی ایجاد کنم؟» این وظیفه تمرین بود.

(<http://www.showbie.com/>) می‌توانید بنویسید، تایپ کنید، از پیام‌های صوتی استفاده کنید و موارد دیگر را برای دادن آنچه دانش‌آموزان نیاز دارند! می‌توانید پیوندهایی به آموزش‌ها یا تصاویر آنلاین اضافه کنید - هر چیزی که ممکن است کمک کند! برای اینکه این امر برای یک معلم عملی باشد، باید برای همه دست‌اندرکاران کارآمد و مؤثر باشد. من گردش کار خود را اینگونه ایجاد می‌کنم: برای هر کلاس، یک bin در هر واحد ایجاد می‌کنم. در یک ترم معمولی، ما شش واحد آموزشی داریم. هر سطل به مجموعه‌ای از یادگیری تبدیل می‌شود. دانش‌آموزان می‌توانند رشد خود را در سراسر واحد مشاهده کنند. از همه مهمتر، من روبریک را به سطل در ابتدای واحد اضافه می‌کنم. هر روز که دانش‌آموزان در حال کار هستند، می‌توانند خود را بر روی روبریک ارزیابی کنند، یک عکس (شواهد) قرار دهند و با استفاده از ویژگی‌های نظر منعکس کنند. هر بار که از روبریک برای ارزیابی یادگیری استفاده می‌کنیم، با رنگ متفاوتی می‌نویسیم. من می‌توانم به آنها بازخورد بدهم و آنها می‌توانند از بازخورد برای برداشتن گام‌های بعدی خود استفاده کنند.

سخت‌کوشی دانش‌آموزان با مشاهده رشد خود تأیید می‌شود و به آنها فرصت داده می‌شود تا

به یادگیری ادامه دهند. آنها احساس انگیزه می‌کنند زیرا مسیری را می‌بینند که می‌توانند برای رسیدن به هدف با موفقیت طی کنند. بازخوردی که امیدوارم ارائه کنم و تشویق کنم این نیست که به دانش‌آموزان بگویم چه کار کنند. این در مورد کمک به دانش‌آموزان برای یافتن یک مسیر موثر با استفاده از مهارت‌های تفکر انتقادی در هنگام تجزیه و تحلیل بازخورد است.

جوی کر، معلم هنرهای زبان کلاس هفتم

خوانندگان و نویسندگان کلاس هفتم من روی کاغذ و روی پلتفرم‌های دیجیتالی می‌نویسند. این انتخاب من تجربیات مختلفی را در زمینه ارائه بازخورد از نوشته‌های خارج از کلاس آموزشی داشته‌ام. به نظر من، دانش‌آموزان می‌توانند نوع بازخوردی را که از من می‌خواهند در مورد هر نوشته‌ای که خارج از کلاس مشاهده می‌کنم انتخاب کنند. من ابتدا روش مورد علاقه‌ام را ارائه می‌دهم و سپس آنها می‌توانند از آن استفاده کنند. روش من برای ارائه بازخورد در مورد نوشته، از طریق نمایش فیلم است. اگر نوشته روی کاغذ باشد، از کامپیوتر خود عکس می‌گیرم و به صورت دیجیتالی بازخورد را ارائه می‌دهم.

در ویدیو، به نویسنده سلام می‌کنم و آثار او را با صدای بلند خوانده و با استفاده از ابزارهای حاشیه نویسی نظیر حلقه زدن، ستاره گذاری، برجسته کردن، به پیشنهادها خود برای بهبود نوشته می‌رسم. من توجه به کاری که آنها انجام داده‌اند می‌کنم و در این بین، نوع تأثیری که بر من به عنوان خواننده‌ی نوشته‌یشان گذاشته است، اهمیت پیشنهادها آنها و نحوه‌ی انتخاب کلمات برای محتوا را بررسی می‌کنم. پیشنهادها می‌تواند بر اساس نوع نوشته‌ی دیگری که این دانش‌آموزان ارائه داده‌اند، متفاوت است.

بعد از اتمام ویدیو، آنها می‌توانند بازخورد من را دوباره تماشا کنند و به هر پیشنهادی برای بهبود کارشان توجه کنند. توجه به بازخورد بسیار مهم است و اگر درست پیش نگیرند، ممکن است خیلی از پیشرفت‌هایی که می‌توانستند داشته باشند، از دست بدهند. من هر ویدیویی را که به دانش‌آموزان ارسال می‌کنم، لینکش را در سند و همچنین در بخش نظرات کتاب نمره آنلاین قرار می‌دهم.

دانش‌آموزان ممکن است در ابتدا از بازخورد من ناراضی باشند، اما با گذشت زمان، به بازخورد و پیشنهادها می‌اعتماد پیدا کنند. از همه مهمتر، من به آنچه نوشته‌ی آنها است،

تمرکز می‌کنم نه دستور زبان آنها. با تجربه، به روش موثری برای بازخورد دادن به دانش‌آموزان دست یافتم و این رویه به آنها کمک می‌کند تا بهترین نتیجه‌های نوشته‌ی شان را بگیرند.

پری فینچ، مدیر مدرسه راهنمایی

جنبش مردمی مدرسه راهنمایی بلک هاوک با هدف تمرکز بر بازخورد آموزشی برای دانش‌آموزان آغاز شد. تصمیم گرفته شد بازخورد به دانش‌آموزان باید مثبت و حمایت‌کننده باشد و نه تنبیه‌کننده و بی‌انگیزه. ابتدا معلمان بلک هاوک واحدهای مطالعاتی را ایجاد کردند که ارزیابی‌ها و فعالیت‌هایی بر اساس استانداردهای مشترک ایالت داشتند. هنگامی که سواد ارزیابی توسعه یافت، بازخورد تفکیک شده در مورد یادگیری فردی به جای نمره مجموع به دانش‌آموزان ارائه شد. مستمر بودن بازخورد شواهدی به دست آورد که دانش‌آموزان به تغییرات واکنش مثبتی نشان دادند. در طی تحولات، مشکل تمرین در آموزش بهبود یافت. اعضای تیم به اصلاح مطالعه در مورد بازخورد پرداختند و شواهد واقعی را به اشتراک گذاشتند. این رویکرد به پرورش تمایل به تعلق و توسعه به عنوان یک سیستم کمک کرد. با دستور کار ثابت برای بازخورد در مدرسه، سازگاری در شکل تعیین شد و خودپایداری توسعه حرفه‌ای حفظ شد. این نگرش برای آموزش دانش‌آموزان، دانش‌آموزان و بزرگسالان را شادتر کرده است.

سوالات بازتابی

معلمان ممکن است در مورد سؤالات زیر، چه به صورت فردی یا به عنوان یک تیم مشترک، فکر کنند. پاسخ آنها گام‌های بعدی آنها را اطلاع‌رسانی خواهد کرد. برای یک نسخه قابل تکرار رایگان از این سوالات به go.SolutionTree.com/assessment مراجعه کنید.

- بزرگترین برداشت من از این فصل چیست؟ چه اقدامی فوری در کلاس درس انجام خواهم داد؟
- چگونه می‌توانم فرصت‌های بازخورد دانش‌آموز به دانش‌آموز، دانش‌آموز به خود و دانش‌آموز به معلم را بیشتر بگنجانم؟
- چند راه برای اطمینان از اثربخشی و کارایی با بازخورد من چیست؟
- از چه ویژگی‌های بازخورد با کیفیت بالا با اطمینان استفاده می‌کنم؟ چه مناطقی

رشدی وجود دارد؟

- آیا روش‌های بازخورد من نیازهای رفتاری دانش‌آموزانم را برآورده می‌کند؟ آیا تغییراتی وجود دارد که این نیازها را بهتر برطرف کند؟

فصل چهارم

از روش‌های بازخورد استفاده کنید

هدف اصلی مربیگری، رساندن بازیکن به جایی است که خودش قادر به رسیدن به آن نیست. برای زبان‌آموزانی که دچار مشکل هستند، ارائه بازخورد نسبتاً ساده است، اما برای زبان‌آموزان مهارت‌دار چالش بزرگی است. زمان بندی بازخورد باید با توجه به مهارت‌های دانش‌آموز صورت گیرد. دانش‌آموزانی که دچار مشکل هستند، ممکن است به بازخورد فوری بیشتری نیاز داشته باشند، در حالی که دانش‌آموزان مهارت‌دار، از تاخیری که برای خودارزیابی فرصت می‌دهد سود می‌برند. روش‌های مختلفی وجود دارد که از معلمان در ایجاد بازخورد برای دانش‌آموزانشان حمایت می‌کند.

این فصل روش‌های مختلف ارائه بازخورد را برای استفاده در کلاس‌های مختلف معرفی می‌کند. اتخاذ روشی که تضمین می‌کند هر دانش‌آموز مرحله بعدی قابل درک را دریافت می‌کند، به معلمان امکان می‌دهد هر دانش‌آموز را به جلو هدایت کنند و هرکس می‌تواند مربیگری مناسب را به شیوه‌ای کارآمد دریافت کند. تمام روش‌های بازخورد مسئولیت را بر دوش دانش‌آموزان می‌گذارد و هیچ روش بازخورد خاصی به بهترین شکل توصیه نمی‌شود.

با استفاده از روش‌های بازخورد، معلمان قادرند دانش‌آموزانشان را به بهترین شکل هدایت کنند و به آن‌ها کمک کنند تا مهارت‌هایشان را بهبود بخشند. اصولاً، روش بازخورد باید با سطح مهارت دانش‌آموزان هماهنگ باشد. به طور خلاصه، این فصل به سوالاتی که اهمیت روش بازخورد در رشد دانش‌آموزان را نشان می‌دهند، پاسخ می‌دهد.

چرا مهم است؟

رغم اینکه زمان یادگیری برای هر دانش آموز متفاوت است، اما معلمان اطمینان دارند که یک سال یادگیری یک سال دیگر ارزش دارد. منصفانه نیست که فقط به دانش آموزانی که با مشکلات بیشتری مواجه هستند، آموزش داده شود. هر دانش آموز در کلاس درس به یک مربی فعال و توجه کننده نیاز دارد و حتی دانش آموزان با حرفه ای نیز به بازخورد نیاز دارند تا بتوانند سطح یادگیری خود را ارتقا دهند.

استفاده از روش های بازخورد، به هر دانش آموز به طور ثابتی بازخورد می دهد و معلمان مطمئن هستند که این بازخورد به طور کارآمد منجر به پیشرفت دانش آموز خواهد شد. با مربیگری به کمک بازخورد، معلمان می توانند دانش آموزان را به مراحل بعدی از یادگیری معرفی کنند، حتی به جایی که خودشان نمی توانند برسند. این به آنها امکان می دهد که دانش آموزان را در سفرهای یادگیری شخصی خود هدایت کنند و آنها را بر اساس آمادگی آنها به مراحل که بیشتر مناسب آنها است هدایت کنند.

برای رسیدن به بازخوردی با کیفیت بالا، سه جزء زیر ضروری هستند: شروع بازخورد به مهارت نشان داده شده، ادامه دهی با اتصال آن به هدف یادگیری فعلی، به طور واضح برقرار کردن ارتباط. تمام دانش آموزان بدون توجه به حرفه و مهارتشان به این مؤلفه ها نیاز دارند و روش های بازخورد می توانند این اتفاق را بیفرض کنند.

همه روش های بازخورد برای هر معلم یا هر تکلیفی مناسب نیستند. هدف از یافتن روشی است که برای دانش آموزان کارآمد باشد. بررسی روش های مختلف به معلمان کمک می کند تا تعیین کنند کدام روش برای دانش آموزانشان مؤثرتر است. علیرغم دهه ها تحقیق آموزشی درباره بازخورد، نمی توان به سوالی که کدام روش برتر است، پاسخ دقیقی داد. با بررسی روش های مختلف، معلمان می توانند به دانش آموزانشان روش مناسبی را انتخاب کنند.

بخش های بعدی در مورد انتخاب روش و مدل سازی فرآیند بازخورد و ضرورت آن برای دانش آموزان بحث خواهد شد.

انتخاب یک روش

انتخاب یک روش بازخورد ممکن است یک مرحله ضروری به نظر نرسد، اما روش ها ارائه

بازخورد، تفسیر آن و اقدام در مورد آن را برای معلمان و دانش‌آموزان آسان‌تر می‌کنند. روش‌ها قابلیت پیش‌بینی را فراهم می‌کنند و به معلمان اجازه می‌دهند که مختصر باشند، در حالی که اطمینان می‌دهند که هر دانش‌آموز به همان میزان مربیگری دریافت می‌کند. بدون روشی که بتوان به آن تکیه کرد، ارائه بازخورد ممکن است بیش از حد لازم طول بکشد یا ممکن است سهواً فاقد یکی از سه جزء اساسی باشد.

اینکه معلم از چه روشی استفاده می‌کند به ترجیح معلم و مشارکت دانش‌آموز بستگی دارد. دانش‌آموزان باید به راحتی با روش انتخاب شده تعامل داشته باشند، مراحل آن را بدانند و به طور موثر به آن پاسخ دهند. معلمان مجبور نیستند تنها به یک روش تکیه کنند. آنها ممکن است متوجه شوند که یک روش به طور کلی با کلاس یا کلاس‌های خود خوب کار می‌کند، اما لحظاتی وجود دارد که روش دیگری انتخاب بهتری خواهد بود. اگر یک روش بازخورد انتخاب شده باعث نمی‌شود دانش‌آموزان به طور دقیق تفسیر و پاسخ دهند، ممکن است زمان آن رسیده باشد که روش مناسب‌تری را در نظر بگیریم.

مدل سازی فرآیند

مدلسازی روش‌های بازخورد مرحله‌ای اساسی برای اطمینان از درک دانش‌آموزان از اجزای بازخورد با کیفیت و نحوه پاسخگویی به آن است. فرآیند مدل‌سازی حیاتی برای دانش‌آموزان است تا با رفتارهای مورد نظر، تفسیرها و پاسخ‌های خود را قبل از پذیرش در عمل ببینند. تحقیقات نشان می‌دهد که معلمان با استفاده از مثال‌های صریح مدل‌سازی، سردرگمی و درک ناشی از مفاهیم انتزاعی در دانش‌آموزان را کاهش می‌دهند (هاربور، ایوانوویچ، سویگارت و هیوز، ۲۰۱۴). علاوه بر این، مدل‌سازی شامل نشان دادن نحوه بازتاب و نحوه عمل بر روی بازخورد است و به این ترتیب فرآیند انتزاعی را به واقعیت تبدیل می‌کند.

معلمان همچنین با درخواست بازخورد از دانش‌آموزان، می‌توانند آسیب‌پذیری را الگوبرداری کنند. معلمان باید دانش‌آموزان را به یاد بیاورند که چگونه با استفاده از یک روش خاص بازخورد مؤثری ارائه دهند و چگونه آن را قبل از تحویل کار به آنها ارائه دهند. با استفاده از یک روش خاص، دانش‌آموزان می‌توانند هر سه مؤلفه بازخورد با کیفیت بالا را در خود بگنجانند: تشخیص نقاط قوت، ارتباط با هدف و ارائه مرحله بعدی.

معلمان می‌توانند با استفاده از این فرآیند، به دانش‌آموزان مراحل بازتاب و رشد را در حالی که براساس بازخورد عمل می‌کنند، مدل کنند. مدل‌سازی سنتی نباید تنها شامل مثال‌های ریاضی و موسیقی باشد، بلکه باید نحوه بازتاب و عمل بر روی بازخورد را نشان دهد تا فرآیند انتزاعی به واقعیت تبدیل شود.

چگونه کار می‌کند؟

ارائه بازخورد به هر دانش‌آموز ترسناک به نظر می‌رسد، به ویژه زمانی که برخی از معلمان بیش از ۱۵۰ دانش‌آموز در یک دوره نمره‌گذاری معین دارند یا یک کلاس درس مستقل با سی دانش‌آموز و بسیاری از حوزه‌های محتوایی متفاوت. تغییرات ساده مانند قالب‌بندی مجدد مکالمات یا استفاده از کنفرانس، ارائه بازخورد فردی را قابل مدیریت می‌کند. از آنجایی که مربیان به دنبال بهبود فرآیندهای بازخورد خود هستند، اتخاذ روش بازخورد از ثبات پشتیبانی می‌کند و به هر یادگیرنده اجازه می‌دهد تا همان مقدار بازخورد را دریافت کند. همان‌طور که این روش‌ها معرفی می‌شوند، درک این نکته مهم است که آنها در هر سطح پایه و در هر زمینه موضوعی کار می‌کنند. معلم ممکن است نیاز داشته باشد که قطعات ساده را با توجه به آمادگی و سطح خواندن دانش‌آموزان اصلاح کند، اما ساختار باید ثابت بماند.

کنفرانس با دانش‌آموزان

در یک کلاس درس، از یک مدل پروژه محور، مدل کارگاهی یا محیط سنتی استفاده شود، کنفرانس برای بازخورد یک گزینه موثر است. کنفرانس شامل ایجاد زمان کلاس برای ملاقات با هر یک از دانش‌آموزان به صورت جداگانه برای تمرکز بر روی یادگیری و نیازهای خاص او است. این کنفرانس‌ها می‌توانند فرصتی برای انجام موارد زیر باشند:

- بحث درباره پیشرفت دانش‌آموزان و شنیدن نظرات او

- موضوعاتی که در کلاس شناخته نشده‌اند را بررسی کنید

- ارائه فرصت برای بحث در مورد سختی و نیازمندی‌های تکمیلی برای رسیدن به اهداف

یادگیری است

- متعهد شدن به اهداف آموزشی با هم

-ساختن یک پیشنهاد مشترک برای بهبود روش‌های آموزشی
در کل، کنفرانس ابزاری عالی برای ارزیابی و بهبود کیفیت یادگیری است که همچنین به ایجاد ارتباطات فردی و توسعه هم‌افزایی میان دانش‌آموزان و معلمان کمک می‌کند.

- دانش‌آموزان را از طریق خودارزیابی راهنمایی کنید.
- در مورد بازخوردی که قبلاً داده شده است بحث کنید.
- بازخورد اضافی ارائه دهید.
- پیشرفت به سمت مهارت را مرور کنید.

یک معلم متوسطه، که در هر دوره کلاس، چند کنفرانس کوچک و پنج دقیقه‌ای برنامه‌ریزی می‌کند، می‌تواند هر دو هفته یکبار، با هر زبان آموز ملاقات کند. همچنین، یک معلم ابتدایی که در روز، سی دقیقه برای کنفرانس در دست دارد، می‌تواند با هر دانش‌آموز، هفتگی دیدار داشته باشد.

با اینکه محدودیت‌هایی مثل محدودیت زمان، در این روش وجود دارد؛ اما کنفرانس‌ها سود بی‌نهایتی برای هر دو طرف دارند. در این راه، معلم و دانش‌آموز با یکدیگر در سطح شخصی‌تری آشنا می‌شوند و باعث ایجاد رابطه‌ای قابل اعتماد بین دوطرف می‌شوند. به همین ترتیب، معلمان محیطی مطمئن برای فراگیران به ارمغان می‌آورند، تا دانش‌آموزان بتوانند در آنجا سوالات خود را مطرح کنند و در مورد یادگیری آنان صحبت کنند.

گرچه، در کلاس، این زمان یک محدودیت است؛ اما مقرون به صرفه می‌باشد که معلمان برای این کار، وقت بیشتری در خارج از کلاس خرج نکنند.

با استفاده از خلاصه، توضیح، تغییر مسیر، ارسال مجدد (SE2R)

SE2R روش توصیف شده توسط مارک بارنز در سال ۲۰۱۵ توسعه داده شده است و تضمین می‌کند که تمامی یادگیرندگان، بدون در نظر گرفتن در کجای مراحل یادگیری قرار دارند، بازخورد لازم را برای پیشرفت دریافت کنند. این روش بر اساس خودارزیابی است که از مربی نیاز به خلاصه کردن مطالب فراگیران، توضیح دهنده اهداف و استانداردهای مرتبط با آن‌ها و بررسی پیشرفت‌های مورد نیاز برای بهبود عملکرد دارد. با پیشرفت یادگیرنده، مربی آن‌ها را به پشتیبانی لازم هدایت می‌کند و در نهایت از آن‌ها درخواست می‌کند که کار خود را دوباره ارائه

دهند. مربیان می‌توانند این چرخه را تکرار کنند تا یک حلقه بازخورد و بحث مداوم بین خود و یادگیرنده برقرار شود (بارنز، ۲۰۱۵).

خلاصه کنید - آنچه دانش آموز به دست آورد

- توضیح - خلاصه دقیق و عینی آنچه مطابق استاندارد یا اهداف یادگیری وجود ندارد
- تغییر مسیر - هدایت مجدد به یادگیری قبلی یا جستجوی کمک
- ارسال مجدد - درخواست برای ارسال مجدد کار

این موضوع بسیار مهم است که روش بازخورد نیازی به ارائه بازخورد کتبی از سوی معلم ندارد. بازخورد می‌تواند دیجیتالی یا یک گفتگوی غیررسمی باشد. توجه داشته باشید که RYSE چطور میتواند به نظر برسد وقتی دانش‌آموزی نوشته‌های خود را با معلم به اشتراک می‌گذارد و او در جهت استاندارد کار می‌کند. بازخورد معلم می‌تواند شامل چهار مرحله زیر برای استاندارد کارهای دانش‌آموزی باشد که از دانش‌آموزان خواسته می‌شود "یک شخصیت، صحنه یا رویداد را در یک داستان یا درام به طور عمیق توصیف کنند، و از جزئیات خاصی مانند افکار، کلمات و اعمال شخصیت استفاده کنند". (CCSSO & NGA, ۲۰۱۰).

۱. خلاصه کنید: "جک، من واقعاً از نحوه توصیف شخصیت اصلی کتاب خود و واکنش شخصیت به درگیری در داستان تشکر می‌کنم."

۲. توضیح دهید: "یک بخش کلیدی از واحد نوشتن ما شامل مثال‌هایی از داستان برای حمایت از ایده‌هایی است که در مورد آنها می‌نویسید."

۳. تغییر مسیر: «من یک نمونه کار برای خواندن دارم. آیا می‌توانید نمونه‌هایی از نحوه استفاده نویسنده از جزئیات متن برای حمایت از ایده‌ها پیدا کنید؟ شاید بتوانید به دنبال نحوه صحبت نویسنده درباره افکار یا اعمال شخصیت باشید.»

۴. دوباره ارسال کنید: «پس از خواندن این نمونه، از شما می‌خواهم که دوباره به کار خود نگاه کنید و پشتیبانی متنی بیشتری برای ادعاهای خود اضافه کنید. من مشتاقانه منتظرم تا ببینم نوشته شما چگونه بهتر خواهد شد!»

توجه داشته باشید که معلم شامل این سه جزء است.

۱. با قدرت شروع کنید.

۲. به هدف مراجعه کنید

۳. مراحل بعدی را ارائه دهید

همچنین توجه داشته باشید که با وجود اینکه معلم هدایت می‌کند، دانش آموز است که باید عمل کند.

استفاده از اینجا چیست. پس چی؟ حالا چی؟

اینجا کجاست؟ پس چی؟ حالا چی؟ (منبع: Jasper و Freshwater, Rolfe, ۲۰۰۱) بازخورد در مکالمات ساختار داده می‌شود تا به دانش آموزان کمک کند تا مطمئن شوند که در حال یادگیری هدف خود هستند، به آنها کمک کند تا درک کنند کجا در راستای هدف قرار دارند و پس از آن، گام‌های بعدی را برای یادگیری اتخاذ کنند. همانند R۲SE، این بازخورد می‌تواند کتبی، شفاهی یا دیجیتالی باشد.

این فرآیند، معلم را در جریان چیزی که دانش آموز انجام داده است قرار می‌دهد، سپس می‌پرسد پس چی؟ (کجا دانش آموز در راستای هدف قرار دارد) و در انتها حالا چی؟ (دانش آموز باید چه گام‌هایی برای بهبود خود اتخاذ کند؟). این سوالات به هر دانش آموز کمک می‌کنند تا بازخورد داده شده را به طور مؤثر به کار گیرند. این فرآیند معلم را قادر می‌سازد که با اعتماد به نفس و قدرت در کار دانش آموزان خود را به یادگیری بیشتر تحریک کند.

شکل ۴,۱ نمونه‌ای از بازخورد داده شده به دانش‌آموزی است که در حال کار بر روی استاندارد "نمایش داده‌ها در جداول و نمایشگرهای گرافیکی برای توصیف شرایط آب‌وهوایی معمولی مورد انتظار در طول یک فصل خاص" است (۳-۰۲-۱؛ States Lead NGSS, ۲۰۱۳).

Here's what.

I really like the data you have collected about the local weather during the summer season and how you represented the data in a graph. I do see that you have a couple of missing parts to your graph.

So what?

Remember that it is important that the readers of your graph understand the information you are communicating. Look at our poster that outlines the important features of a graph—title, scale, labeling of axis, and key.

Now what?

Can you find the pieces that are missing? Update those and bring your graph back to me. I'm excited to see your final product!

منبع: اقتباس شده از کتاب رولف و همکاران ۲۰۰۱.

"شکل ۴،۱: در اینجا چیست؟ پس چی؟ حالا چی؟ فرم،" به معنی چیزی درباره این شکل نوشته نشده است و ما باید بیشتر اطلاعات درباره آن بدانیم. برای دریافت یک نسخه قابل تکرار رایگان از این شکل، به وب سایت assessment/com.SolutionTree.go مراجعه کنید.

استفاده از TAG – شما هستید!

این فرم به شما، دانش‌آموزان، آموزش می‌دهد که پس از الگوبرداری از روند ارائه بازخورد، بازخورد مؤثر همسالان را ارائه دهید. با این روش، شما قادر خواهید بود نقاط قوت کار همسالان خود در رابطه با استاندارد یا هدف نمایش دهید، چیزی بیشتر درباره آن بفهمید یا به عنوان حوزه‌ای که می‌تواند تقویت شود، از آن بپرسید. سپس، پیشنهادی عملی برای بهبود وضعیت به همسالان خود ارائه دهید. این فرآیند به شما کمک می‌کند که چشمتان را بر استاندارد یا هدف نگه دارید و به مراحل بعدی یادگیری فکر کنید. فرم شکل ۴،۲ به عنوان یک قالب مفید برای بازخورد معلم به دانش‌آموزان و همتا به همتا طراحی شده است.

To be filled out by the assessor:

T: Tell what you like. What is a strength of his or her work tied to the standard or target?

I like how you set up your proof. You've identified the given, all congruent parts, and what you needed to prove.

A: Ask a question about his or her work.

How do you know the triangles are congruent?

G: Give the writer an actionable suggestion.

Your structure looks good, but in order to show that corresponding parts of congruent triangles are congruent, the triangles need to be proved congruent first. Next, find the theorem that proves the triangles to be congruent and make sure to include that in your proof.

To be filled out by the writer:

You're it!: Self-assessment—what comes next?

Thank you. I see the triangles are congruent by side-angle-side congruence. I will add that to my proof.

شکل ۴.۲: برجسب - شما هستید! فرم انتقادات و پیشنهادات.

برای دریافت یک نسخه قابل تکرار رایگان از این محصول، به وبسایت go.SolutionTree.com/assessment مراجعه کنید.

استفاده از کدهای نظر

استفاده از کدهای نظر در بازخورد به معلمان، به این امکان می‌دهد که تقریباً بدون زمان اضافی، بازخورد دهند. کدهای نظر معمولاً زمانی مورد استفاده قرار می‌گیرند که معلم خطاها یا اشتباهات پیش‌بینی‌پذیری را مشاهده کند، یا مشابه خطاها و اشتباهات را در سراسر کار دانش‌آموزان ببیند. معلم می‌تواند دانش‌آموزان را در راستای رفع خطا راهنمایی کند، بدون اینکه به جزئیات بپردازد و در نهایت، بازخورد یکسانی را به چندین دانش‌آموز بدهد. همچنین، در طول گذراندن هر واحد نوشتاری، معلم کلاس چهارم می‌تواند اهداف استاندارد و یادگیری را بر روی دیوار قرار دهد، همانطور که در شکل ۴/۳ نشان داده شده است.

Standard 1: “Demonstrate command of the conventions of standard English capitalization, punctuation, and spelling when writing” (L.2.2).

- a. Use correct capitalization.
- b. Use commas and quotation marks to mark direct speech and quotations from a text.
- c. Use a comma before a coordinating conjunction in a compound sentence.
- d. Spell grade-appropriate words correctly, using references as needed.

این متن، منبعی استاندارد از سازمان Association Governors National و Council of Officers School State Chief در سال ۲۰۱۰ می‌باشد.

شکل ۴،۳: کدهای نظر برای اهداف استاندارد و یادگیری.

کدهای نظر برای تبیین استانداردهای زبانی مداوم یک ساله و قراردادهای زبان انگلیسی به کار گرفته می‌شوند و در صورت نیاز به اهداف یادگیری نیز مورد استفاده قرار می‌گیرند. این ابزار به معلمان این امکان را می‌دهد تا به صورت جامع و کارآمد به تدریس بپردازند، اما برای ایجاد تاثیر بیشتر باید زمان و انرژی را صرف کنند. به عنوان مثال، بعد از دریافت تکلیف با کدهای نظر، دانش‌آموزان باید اقدام به بررسی و رفع اشتباهات و خطاها کنند و سپس تکلیف را مجدداً به معلم ارسال کنند. نقطه ضعف این روش، عدم توجه به ساختار شروع با نقطه قوت آن است، هرچند که معلم می‌تواند آن را به هر نحوی تنظیم کند. با این حال، این ابزار به استانداردها توجه می‌کند و از دانش‌آموزان خواستار تلاش برای پیشرفت بیشتر می‌شود.

استفاده از کدهای نظر معمولاً در کلاس‌های زبان انگلیسی به همراه کنوانسیون‌ها رواج دارد، اما اگر اهداف یادگیری به وضوح تعیین شود، از آن در هر درس و حوزه‌ای می‌توان استفاده کرد. به عنوان مثال، برای تعیین استانداردهای کشاورزی می‌توان به تقسیم‌بندی آنها براساس اهداف یادگیری در شکل ۴،۴ اشاره کرد. اما نکته‌ای که باید مدنظر قرار داد، این است که استفاده از کدهای نظر می‌تواند به دانش‌آموزان در بهبود مهارت‌های خود کمک کند، بنابراین تلاش برای بهبود آنها به خودی خود بسیار مفید است.

Standard 2: “Acquire and accurately use Agriculture and Natural Resources sector terminology and protocols at the career and college readiness level for communicating effectively in oral, written, and multimedia formats.”

- 2.1 Recognize the elements of communication using a sender-receiver model.
- 2.2 Identify barriers to accurate and appropriate communication.
- 2.3 Interpret verbal and nonverbal communications and respond appropriately.
- 2.4 Demonstrate elements of written and electronic communication, such as accurate spelling, grammar, and format.
- 2.5 Communicate information and ideas effectively to multiple audiences using a variety of media and formats.
- 2.6 Advocate and practice safe, legal, and responsible use of digital media information and communications technologies.

منبع استاندارد: وزارت آموزش کالیفرنیا، ۲۰۱۳.

شکل ۴،۴: کدهای نظر برای دوره آموزش حرفه ای و فنی.

استفاده از روبریک‌های تک نقطه ای

روبریک‌های تک نقطه ای، دارای سه ستون هستند که در ستون میانی، به بررسی مهارت در اهداف استاندارد یا یادگیری، پرداخته می‌شود. شکل ۴،۵، یک نمونه از این نوع روبریک‌هاست.

Standard: “Solve real-world and mathematical problems involving the four operations with rational numbers.”		
Areas for Growth	Proficiency	Evidence of Mastery
	<ul style="list-style-type: none"> • Add, subtract, multiply, and divide integers. • Add, subtract, multiply, and divide fractions. • Evaluate expressions using the order of operations. • Understand and evaluate absolute value problems. • Solve word problems using the four operations. 	
Teacher Comments:		
Student Comments:		

منبع استاندارد: وزارت آموزش فلوریدا، ۲۰۱۴.

شکل ۴،۵: بازخورد تک نقطه ای.

برای دریافت نسخه‌ی قابل تکرار رایگان، به آدرس assessment/com.SolutionTree.go مراجعه کنید.

وقتی دانش‌آموزی قطعه‌ای از کار را ارسال می‌کند، معلم باید در ستون سمت چپ (اگر قطعاتی از کار وجود ندارد) یا در ستون سمت راست (اگر نمونه‌هایی از تسلط یا درک پیشرفته وجود داشته باشد) یادداشت کند. این روش به دلیل تمرکز بر شواهد مهارت، به زبان معلم و زبان آموز اجازه می‌دهد تا بر مهارتی که ارزیابی می‌شود تمرکز کنند. همچنین، با به‌روزرسانی همان عنوان با هر ارزیابی یا ارسال یا استفاده از بخش نظرات معلم و دانش‌آموز در پایین، این روش می‌تواند به عنوان یک قطعه‌ی ارتباط مداوم عمل کند. در حالی که امکانات بخش نظرات نامحدود است، معلم می‌تواند با مراحل بعدی واضح نظر بدهند و دانش‌آموزان می‌توانند با بهبودهایی که بر اساس بازخورد انجام داده‌اند، نظر بدهند.

روبریک‌های تک نقطه‌ای همچنین به عنوان یک ارتباط عالی با والدین و سرپرستان عمل می‌کنند، زیرا بازخورد باید بر مراحل بعدی برای رسیدن به مهارت متمرکز باشد. به عنوان مثال، یک معلم ممکن است اولین نقطه از آن را دور بزند (شکل ۴،۵) و در ستون سمت چپ بازخورد ارائه دهد و بیان کند که شما در ضرب و تقسیم عالی عمل می‌کنید. بعد از آن، لطفاً روی تفریق اعداد منفی کار کنید. همچنین، معلم ممکن است نقطه پنجم را دور بزند و در ستون سمت راست بازخورد بدهد، "وای! شما می‌توانید ارتباطات شگفت‌انگیزی ایجاد کنید و برخی از مشکلات پیچیده را حل کنید. شما این را دارید!" برگه‌ی چالش را فردا در کلاس ببینید. وقتی والدین یا قیم این نوع بازخوردها را می‌بینند، دقیقاً مشخص است که فرزند او در رابطه با مهارت در کجا قرار دارد و بعد از آن چه باید کرد.

دانش‌آموزان می‌توانند به ستون مهارت نگاه کنند و توانایی‌های خود را برای رسیدن به آن اهداف ارزیابی کنند. آن‌ها همچنین می‌توانند مشخص کنند که کدام اهداف به کار بیشتری نیاز دارند و در زمینه‌هایی که احساس می‌کنند تسلط دارند. هنگامی که اینها به یک عنصر اصلی در کلاس تبدیل می‌شوند و دانش‌آموزان اغلب به آنها مراجعه می‌کنند، یاد می‌گیرند که به طور مداوم به معیارهای مهارت نگاه کنند. (فصل ۶، صفحه‌ی ۹۷).

برگزاری همایش‌های سه دقیقه‌ای

کنفرانس‌های سه دقیقه‌ای به معلمان کمک می‌کند، نه تنها با هر یک از دانش‌آموزان کنفرانس داشته باشند و بازخورد شفاهی ارائه کنند، بلکه به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا قبل از دریافت بازخورد معلم، خود ارزیابی کنند. این کنفرانس‌ها بر اساس ساختار سه مرحله‌ای زیر ساختار یافته‌اند، اما نیازی نیست که فقط به سه دقیقه محدود شوند. ساختار کلی با کنفرانسی با هر طولی کار می‌کند، خواه کوتاه‌تر یا طولانی‌تر. در دقیقه اول، دانش‌آموز خود را ارزیابی کرده و ارزیابی خود را با معلم در میان گذاشته و در مورد نقاط قوت کار و آنچه نیاز به تقویت دارد، صحبت می‌کند. در دقیقه دوم، معلم با ارج کردن به خودارزیابی دانش‌آموز و افزودن نقاط قوت و زمینه‌های دیگری که نیاز به تقویت دارد، به گفتگو می‌پردازد و در دقیقه سوم، دانش‌آموز و معلم با هم برنامه‌ای برای بهبود تدوین می‌کنند. بسته به سن و تجربه دانش‌آموز، این فرصت دیگری است تا دانش‌آموز بتواند بحث را هدایت کند و مراحل بعدی یادگیری خود را طراحی کند.

شکل ۴,۶ یک فرم نمونه است که دانش‌آموز برای ارزیابی خود کار خود بر اساس نقاط قوت و زمینه‌هایی که نیاز به تقویت قبل از کنفرانس با معلم دارد، استفاده می‌کند. توجه داشته باشید که فرم ضعف نمی‌گوید. این انتخاب زبان - حوزه‌هایی که نیاز به تقویت دارند - به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا به جای ضعف، روی حوزه‌ای تمرکز کنند که نیاز به بهبود دارد.

بسیار مهم است که دانش‌آموزان قبل از کنفرانس با معلم، ارزیابی خود را تکمیل کنند. تمرین دانشجویانی که در مورد کار خود قبل از کنفرانس‌ها فکر می‌کنند، این احتمال را افزایش می‌دهد که آنها بازخوردی را که قرار است دریافت کنند، درک کنند. این ابزار همچنین امکان یک برنامه کنفرانس انعطاف‌پذیر را فراهم می‌کند، زیرا معلمان می‌توانند با دانش‌آموزان ملاقات کنند، در حالی که دیگران هنوز در حال کار هستند، ارزیابی‌های خود را تکمیل می‌کنند یا بر اساس برنامه‌هایی که با معلم توسعه داده‌اند عمل می‌کنند.

در طول کنفرانس‌های سه دقیقه‌ای، دانش‌آموزان در صورت امکان، روی سند می‌نویسند - حتی برای بازخورد معلم. این به دانش‌آموزان کمک می‌کند بازخوردی را که دریافت می‌کنند بشنوند، پردازش کنند و درک کنند. علاوه بر این، شروع کنفرانس از دانش‌آموزان به معلم

کمک می‌کند تا درک دانش‌آموزان از هدف یادگیری، پیشرفت آنها به سمت استاندارد و سطوح خودآگاهی آنها را ارزیابی کند.

Name:
Title of Work:
Standard:
Self-assessment
Strengths:
Areas that need strengthening:
Teacher feedback
Strengths:
Areas that need strengthening:
My plan for improvement:

منبع: اقتباس از Chappuis، ۲۰۱۵.

شکل ۴،۶: کنفرانس سه دقیقه ای

پیشرو با سوالات

تنظیمات ساده در مورد کار دانش‌آموزان برای اثربخشی بازخوردها کمک می‌کنند. تغییرات کوچک مانند هدایت مکالمه با سؤال به معلم اجازه می‌دهد تا یک مدل مربیگری در کلاس ایجاد کند. شکل ۷/۴ نشان می‌دهد که روش‌هایی که هنگام صحبت با دانش‌آموزان، می‌توانند عبارات را به سؤال تبدیل کرد کدامند.

Statement	Question
"Remember that our learning target is . . ."	"What is the target you are working toward?"
"You missed a comma in this sentence."	"Can you find a spot where a comma might be necessary?"
"I see you are stuck on problem four."	"Where are you getting stuck, and what questions do you have?"
"You need to work on your timing when releasing the bowling ball."	"I notice that the ball isn't taking a smooth path to the lane. Why do you think that is happening?"

شکل ۴.۷: تغییر عبارات به سوالات

برداشتن گام‌های بعدی

در زیر چند پیشنهاد برای تسهیل و موثرتر کردن فرآیند ارائه بازخورد و اتخاذ مدل بازخورد ارائه شده است.

- همیشه مکالمات و سوالات خود را حول استانداردها و اهداف متمرکز کنید. زمینه‌های رشد را پیدا کنید و از فراگیران در مورد کارشان سوال بپرسید تا آنها را به جلو هدایت کنید.
- روش‌های مختلف بازخورد را امتحان کنید و یکی را بیابید که برای شما مناسب باشد، حتی اگر نیاز به ایجاد تغییرات ساده برای رفع نیازهای کلاس خود دارید.
- مکالمات با فراگیران را بازسازی کنید. به جای اینکه چه چیزی در حال حاضر در کارشان اشتباه است، روی جایی که هستند و بعد از آن چه اتفاقی می‌افتد، تمرکز کنید. این به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا روی کمبودهای کار خود تمرکز نکنند، بلکه به آنها کمک می‌کند تا کارهای بعدی را که باید انجام دهند، تشخیص دهند.
- هنگام صحبت با هر زبان آموز یادداشتهای ساده‌ای در مورد ایده‌های بزرگ داشته باشید. نگهداری سوابق دقیق، مسئولیت‌پذیری را افزایش می‌دهد تا اطمینان حاصل شود که هر دانش‌آموز مربی است. در حالی که همه مکالمات را نمی‌توان ضبط کرد، ردیابی مناطقی که برای بهبود نیاز به تقویت و بازخورد دارند ضروری است. این نیز یک راه آسان برای ثبت اهداف و مراحل بعدی است.

چه شکلی است؟

آموزگاران بکی پپلر و سوزان جاکیمیماک گزارش‌های اول شخص زیر را از نحوه استفاده از روش‌های بازخورد در کلاس ارائه می‌دهند.

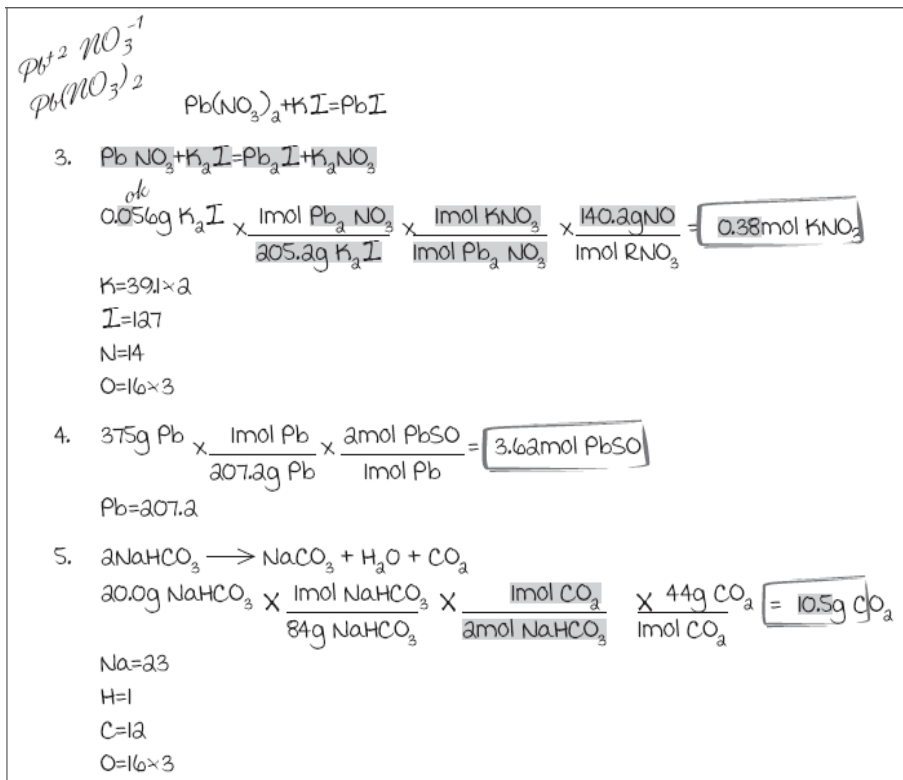
بکی پپلر، رئیس گروه علوم پایه‌های ۶-۱۲

در کلاس درس خود از چند روش بازخورد استفاده می‌کنم که عبارتند از: نمایش نکات برجسته، بازخورد نوشتاری، چک لیست و کنفرانس.

نمایش نکات برجسته، به دانش‌آموزان کمک می‌کند که مشکلات خود را بشناسند و با مهارت‌های خود در رفع آنها کمک کنند. برای مثال، در یک پروژه شیمی که مرتبط با استوکیومتری است، دانش‌آموزان روی حل مسائل کار می‌کنند. در این روش، هدف من این بود که دانش‌آموزان را قادر به شناسایی خطاهای خود کنم و آنها را به راه‌حل درست هدایت کنم. این روش به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا خودشان مسئله را حل کنند و در این بین به مهارت‌های خود واقف شوند.

بعد از ارائه بازخورد برجسته، به دانش‌آموزان یک برگه‌ی تصحیح داده می‌شود تا توضیحی درباره خطاهای خود بدهند و راه‌حل درست را ارائه دهند. پس از این کار، به دانش‌آموزان امتیاز و یا رتبه‌بندی داده می‌شود تا توانایی خود را در تصحیح خود ارزیابی کنند.

در نهایت، باید به این نکته تأکید کنیم که استفاده از این روش‌ها نیازمند صبر، توجه و تمرکز است. با استفاده از این روش‌ها، دانش‌آموزان آموزش خود را بهبود خواهند داد و اطمینان حاصل می‌کنند که در یادگیری خود پیشرفت می‌کنند.

شکل ۴،۸: هایلایت‌های خاکستری مناطقی را نشان می‌دهد که نیاز به توجه دارند

در شکل ۴،۹، یک نمونه از مسابقه و بازخورد به صورت کتبی قابل مشاهده است. هدفم این است تا به دانش‌آموزان نشان دهم چه کارهایی را به درستی انجام داده‌اند، چه کارهایی را اشتباه انجام داده‌اند و چگونه می‌توانند بهبود یابند. همچنین در صورت لزوم، تلاش می‌کنم برای فراهم کردن موادی که بتوانند در مورد آنها فکر کنند یا ایده‌های جدیدی به ذهن آنها بیاورند.

3. Explain, in terms of the Kinetic Molecular Theory (at the molecular level), why adding more particles of gas to a flask with a set volume would affect the pressure of the gas.

If you were to add more particles of gas to a flask with a set volume, the pressure would increase because it gets tighter and the particles would then be hitting **harder** and **faster** at the same time.

↳ *Not necessarily harder or faster. More molecules would not make particles move faster. So, what other factor could cause the $\uparrow P$?*

4. Name the two factors, related to molecular movement, that cause gases to exert pressure.

How fast and how hard the particles hit.

These are directly related to one another. Faster-moving particles would collide harder, so we're looking for one more factor.

شکل ۴،۹: بازخورد کتبی

استفاده از فهرست کنترلی

فهرست کنترلی، مانند آنچه در شکل ۴/۱۰ مشاهده می‌کنید، به من اجازه می‌دهد تا به دانش‌آموزان اطلاع دهم که دقیقاً به دنبال چه چیزی هستم. دوست دارم این فهرست را به آنها بدهم تا در زمان ارزیابی نهایی از آن استفاده کنند و بدانند که چه انتظاری دارند. فهرست کنترلی به من این امکان را می‌دهد که بسیار دقیق باشم و به دانش‌آموزان اجازه می‌دهم دقیقاً بدانند که کاری را به خوبی انجام می‌دهند یا باید بر روی چه چیزی کار کنند.

Key

- Na is + and Cl is -
- H end of H₂O partially + and O end of H₂O is partially -

Beaker 1

- All Na and Cl attached
- Water molecules floating freely

Beakers 2-4

- Water molecules oriented correctly
- Na and Cl being pulled apart one at a time (not all at once)

Beaker 5

- All Na and Cl molecules pulled apart
- All Na and Cl molecules surrounded by multiple water molecules
- Extra water molecules shown

شکل ۴،۱۰: بازخورد چک لیست

همایش‌ها

من در این سال در برخی از همایش‌ها یک به یک با دانش‌آموزان صحبت کرده‌ام. این جلسات به من این امکان را می‌دهد که با دانش‌آموزان به صورت مستقیم در ارتباط باشم و بازخوردهایشان را دریافت کنم. این جلسات به من این فرصت را می‌دهند که فرآیندهای فکری و تصورات آنها را بشنوم و اگر تصویری غلط بود، آن را اصلاح کنم و در صورت نیاز، آنها را به سمت پیشرفت بیشتر هدایت کنم.

سوزان جاکیمیاک، معلم کلاس چهارم

یکی از دروس ریاضی من در دانشگاه ایالتی ایلینویز توسط استادی تدریس می‌شد که نمونه ای از استفاده از بازخورد در کلاس درس بود. من می‌دانستم که وقتی کلاس درس خود را داشته باشم، می‌خواستم از شیوه‌های استاد الگوبرداری کنم. در یک مورد، او در امتحانات ما شرکت کرد و یک تجزیه و تحلیل خطا انجام داد، که شامل تایپ استانداردهایی بود که در یک برگه جداگانه پوشانده شده بود، و مشخص کرد که ما هنوز باید روی آنها کار کنیم. قبل از

پشت سر گذاشتن امتحانات، او از ما خواست تا یک برگه بازتابی پر کنیم که شامل این بود که فکر می‌کردیم کدام استانداردها را رعایت کرده‌ایم و کدام استانداردها را هنوز رعایت نکرده‌ایم. سپس، او برگه تجزیه و تحلیل خطا را ارسال کرد، و ما بخش دوم برگه بازتاب را پر کردیم، که شامل نوشتن بود که آیا از استانداردهایی که برجسته شده بود شگفت زده شده بودیم یا نه. وقتی تمام شدیم، او امتحانات ما را پس داد و برگه‌های تفکر ما را جمع‌آوری کرد. او به وضوح زمانی را صرف ارائه بازخورد دقیق برای هر دانش‌آموز کرده بود، و آن روز یکی از روزهایی است که من واقعاً به یاد دارم و از آن قدردانی می‌کنم. این تجربه باعث شد تا بفهمم بازخورد هدفمند چقدر مهم است.

استاد سابق من نمونه‌ای از نحوه تعامل یک استاد با دانشجویان است. این استاد در کل ترم بازخورد معنی‌داری به من ارائه کرد. از طریق این بازخورد، او به من نشان داد که واقعاً به موفقیت من اهمیت می‌دهد. او از اخلاق کاری من تعریف کرد، اما همچنین مرا وادار کرد تا بیشتر از آنچه فکر می‌کردم سخت کار کنم. من از حضور در کلاس او، به عنوان یک دانش‌آموز و در آن زمان به عنوان یک معلم رشد کردم. می‌دانم که درس‌هایی که او به من آموخت برای مدت طولانی با من خواهد ماند.

با انتقال به ترم آموزشی دانشجویی، توانستم به روش‌های مختلف، چه به صورت شفاهی یا کتبی، بازخورد خود را به دانشجویانم ارائه دهم. من همچنین تلاش می‌کنم بازخورد را به موقع ارائه دهم، زیرا می‌دانم که دانش‌آموزانم باید در اسرع وقت ببینند که در مورد مهارت‌های هدفمند کجا هستند. با تشخیص این که بازخورد نقش مهمی در یادگیری من ایفا کرد، می‌دانستم که باید آن را در کلاس درس خود متمرکز کنم.

من تازه کار تدریس خود را شروع کرده‌ام، بنابراین می‌دانم که باید چیزهای زیادی در مورد ارائه بازخورد معنی‌دار که به موقع باشد و در خدمت هدف باشد یاد بگیرم، اما می‌خواهم به یادگیری ادامه دهم. زیبایی حرفه معلمی در این است که معلم هرگز راکد نمی‌ماند، بلکه به رشد و پیشرفت خود در مسیر درست ادامه می‌دهد.

سوالات بازتابی

معلمان ممکن است در مورد سؤالات زیر، چه به صورت فردی یا به عنوان یک تیم مشترک،

فکر کنند. پاسخ آنها گام‌های بعدی آنها را اطلاع‌رسانی خواهد کرد. بازدید کنید <http://go.solutiontree.com/assessment> برای یک نسخه قابل تکرار رایگان از این سوالات.

- بزرگترین برداشت من از این فصل چیست؟ چه اقدامی فوری در کلاس درس انجام خواهم داد؟
- آیا روشی برای ارائه بازخورد دارم که در این فصل ذکر نشده است؟ چیست و چگونه موثر است؟
- چه روش بازخوردی برای کلاس درس من مؤثرتر خواهد بود و چرا؟
- پس از انتخاب یک واحد و شناسایی روش‌های بازخوردی که برای آن بهترین کارآمد هستند، دلیل من برای انتخاب آن روش چیست؟
- چگونه می‌توانم اطمینان حاصل کنم که هر یادگیرنده را مربی می‌کنم و اطمینان حاصل کنم که هر یادگیرنده همان مقدار بازخورد دریافت می‌کند؟

فصل پنجم

از پاسخ‌های سازنده اطمینان حاصل کنید

یک سیستم پیگیری موثر کلیدی در فرآیند مربیگری موثر است که باعث تغییرات رفتاری قابل توجهی می‌شود. اجرای موفقیت‌آمیز آن از جمله مهارت‌های ضروری در پیگیری است. ارائه بازخورد با کیفیت بالا بسیار اهمیت دارد، اما اگر یادگیرنده بعدی را انجام ندهد، بی‌معنی است. در طول حلقه بازخورد، رفتار یادگیرنده بسیار ارزشمند است. اما پاسخ خود به تنهایی باعث پیشرفت یادگیری نمی‌شود. معلمان باید اطمینان حاصل کنند که دانش‌آموزان نه تنها به بازخورد پاسخ می‌دهند، بلکه با آن آشنایی دارند و برای یادگیری از آن استفاده می‌کنند. معلمان با فکر کردن مانند یک مربی و عمدی در مورد نحوه ارائه بازخورد، می‌توانند مطمئن شوند که پاسخ درست و سازنده است. شاگردان ممکن است از بازخورد هراس داشته باشند، اما بدانند که این نهایتاً در مورد یادگیری آنها قضاوت نیست. بازخورد به آنها کمک می‌کند تا مهارت خود را افزایش دهند. اعتماد به پاسخ سازنده از سوی دانش‌آموزان، حلقه بازخورد را به حرکت در می‌آورد و این ایده را به عنوان یک گفتگوی مداوم بین دانش‌آموزان و معلمان قوی می‌کند. این فصل به سوالاتی مانند چرا اطمینان از پاسخ سازنده مهم است، چگونه کار می‌کند و چگونه به نظر می‌رسد، پاسخ می‌دهد.

چرا مهم است؟

بازخورد موثر تأثیری ندارد مگر اینکه یادگیرنده اقداماتی را انجام دهد که اثر مثبتی بر یادگیری داشته باشد. هتی و تیمپرلی (۲۰۰۷) به صراحت می‌گویند "ارائه بازخورد بدون

اقدامات اضافی، راه‌حلی نیست" (ص. ۱۰۱). عملیاتی که توسط دانش‌آموزان انجام می‌شود، می‌تواند به یادگیری آنها تأثیرات مثبت یا منفی بگذارد، بنابراین تنها دریافت پاسخ مناسب کافی نیست و نوع پاسخ نیز به همان اندازه مهم است. ترکیب ارائه بازخورد با کیفیت بالا (فصل سه، صفحه ۳۹) و یک روش تحویل مؤثر (فصل چهار، صفحه ۶۱) در زمان دریافت تأثیر گذار است. بعد از ارائه بازخورد، معلمان باید به پیگیری و نظارت بر پاسخ دانش‌آموزان بپردازند.

بخش‌های زیر در مورد مشاهده پاسخ‌های سازنده در داخل و خارج از کلاس، پرورش یادگیرندگان خودنظم و ارزیابی بازخورد از طریق پاسخ دانش‌آموز بحث می‌کنند.

مشاهده پاسخ‌های سازنده در داخل و خارج از کلاس درس

پاسخ سازنده به بازخورد در زمین ورزشی بسیار مهم است. فرض کنید که یک بازیکن والیبال در سه تلاش، توپ را به دروازه وارد می‌کند. مربی متوجه می‌شود که بازیکن زمان زیادی صرف می‌کند تا به توپ ضربه بزند، به گونه‌ای که مسیر حرکت توپ کاهش می‌یابد. بنابراین ورزشکار و مربی با یکدیگر ملاقات می‌کنند تا درباره مشکلات و ایرادهای موجود در فرایند سرویس ورزشی بحث کنند. به این ترتیب می‌توانند بهبودهای لازم را در سرویس خود ایجاد کنند. بازیکن هم با استفاده از بازخورد، تمرینات اضافی را انجام می‌دهد. برای رسیدن به این هدف، ممکن است چندین تلاش و مربیگری اضافی لازم باشد. با این حال، با توجه به بازخوردهایی که به ورزشکار داده می‌شود، سرویس‌ها به‌طور مداوم ارتقا پیدا می‌کنند. اصلی‌ترین عامل مؤثر بودن بازخورد در اینجا، برخورد با مشکل در بستر مکالمه‌ی میان بازیکن و مربی است. مشکلاتی که بازیکن نسبت به فرایند سرویس دارد را با مربی مطرح می‌کند و یک‌دیگر را در بهبود سطح خود یاری می‌کنند. در این راستا، ارائه بازخورد به‌طور مؤثری باید شخصی و به‌موقع باشد. به این ترتیب، بازیکن می‌تواند چالش‌های سرویس خود را با استفاده از تشخیص نقاط قوت خود و با توجه به استانداردهای لازم، رفع کند. همچنین یکی از عوامل مؤثر در ارائه بازخورد، دقت بالای مربی و شناخت مفهوم‌های بازخورد با کیفیت است. در نهایت، تلاش شاگرد و ورزشکار برای تمرین و به کارگیری نکاتی که در دریافت بازخورد به آن‌ها هدیه شده، ضروری است. در این مورد، مدل‌های بازخوردی مطرح شده توسط بو هانسون، همچون مدل ارائه‌شده در پژوهش او در سال ۲۰۱۶، با اشاره به ویژگی‌ها و مؤلفه‌های بازخورد با کیفیت،

راه‌حل‌های مناسبی را ارائه کرده‌اند.

۱. بازخورد ورزشکاران خود را با یک بیانیه آغازین مثبت شروع کنید

مثال: «جنی، مسابقه ای که آخر هفته مقابل سو انجام دادی یک گام واقعی رو به جلو برای تبدیل شدن به یک رقیب سخت تر بود»

مثال: «به‌ویژه فکر می‌کردم که در کنترل ضربات و انتخاب زمان ضربه زدن به برنده، کار بسیار خوبی انجام دادی. دفعه بعد، احساس می‌کنم دو زمینه‌ای که می‌توانید در آن‌ها بهبود بخشید عبارتند از مخلوط کردن عکس‌های انتخابی شما در طول بازی و همچنین اضافه کردن مکان موثرتری بر روی شوت‌های بک‌هند. اغلب بک‌هند شما مستقیماً به فورهند سو می‌رفت و این برای او قابل پیش‌بینی بود. در نتیجه، سو امتیازات زیادی را از این طریق به دست آورد. نظر شما در مورد این پیشنهادات چیست؟»

۳. قطعه نهایی ساندویچ به شرح زیر است: عبارت نتیجه‌گیری مثبت

مثال: با این حال، جنی، این مسابقه عالی بود و تو ثابت کردی که راه طولانی را پیموده‌ای. من معتقدم که شما خود را به عنوان یک رقیب بزرگ نشان دادید و ما می‌توانیم منتظر نتایج بهتری در آینده باشیم.

نکته‌ی مهمی که باید به آن توجه شود، این است که در مقایسه با مربیگری ورزشی یا آموزش موسیقی، در مربیگری کلاسی، یادگیرنده شرکت را انتخاب می‌کند. زمانی که در مدرسه هستید، حوزه‌های موضوعی و کلاس‌های مختلفی وجود دارد که دانش‌آموز ترجیح می‌دهد یا انتخاب می‌کند، و برخی از کلاس‌ها ممکن است در فهرست مورد علاقه‌هایش قرار نگیرند. این به همین دلیل است که، مربیگری در کلاس کمی متفاوت است. بازخورد با کیفیت بالا، شناخت نقاط قوت، اتصال مهارت به یک هدف استاندارد یا یادگیری و برقراری ارتباط با مراحل بعدی، در همه کلاس‌ها اعمال می‌شود. با این حال، موضوع یا کلاسی که به دانش‌آموز علاقه‌ای ندارد ممکن است برای ایجاد تعامل نیاز به حمایت بیشتری داشته باشد. برای رفع این مشکل، روش‌های مختلفی وجود دارد از جمله ارائه انتخاب‌های جدید برای دانش‌آموزان در

صورت لزوم، ارتباط واضح با هدف یادگیری برای ایجاد ارتباط بین دانش‌آموزان و موضوع و در نهایت، اطلاع از این نکته که موفقیت در هر زمینه‌ای امکان‌پذیر است و صرفاً به دلیل عدم علاقه یا باورها نیست. شیوه‌های مربیگری صحیح که با بازخورد با کیفیت بالا اعمال می‌شوند، می‌تواند به دانش‌آموزان کمک کند حتی در زمینه‌های موضوعی که برایشان دشوار است یا علاقه‌ی خاصی ندارند، به موفقیت برسند. بازخورد با کیفیت بالا می‌تواند همه دانش‌آموزان را به نقطه‌ای برساند که انجام عمل عادی است و بی‌تفاوتی بخشی از محیط نیست، بنابراین آنها می‌توانند پتانسیل خود را به حداکثر برسانند، آگاهی خود را از نقاط قوت و محدودیت‌های خود افزایش دهند و اقداماتی را برای بهبود عملکرد خود شناسایی کنند. (نقد، ۱۳۹۵، ص. ۷۸).

توسعه یادگیرندگان خودتنظیمی

مربیان امیدوارند که دانش‌آموزان کلاس‌های درس خود را با توجه به ظرافت، رشد فکری و مهارت‌های خودتنظیمی ترک کنند تا در تمام ظرفیت‌های یادگیری موفق باشند. در سال ۲۰۰۲، بری جی. زیمرمن، محقق دیدگاه خودتنظیمی را به عنوان فعالیتی از جانب دانش‌آموزان برای مدیریت خودشان در یادگیری تعریف کرد. برخلاف اینکه این فعالیت یک رویداد پنهان نیست، بلکه به افکار، احساسات و رفتارهای خودساخته اشاره دارد که برای دستیابی به اهداف بکار می‌روند. از این رو، نشان دادن دانش‌آموزان خودتنظیمی به پیشرفت‌های تحصیلی و اجتماعی ویژه‌ای منجر می‌شود.

در تمام مراحل یادگیری، دانش‌آموزان خودتنظیمی می‌توانند در هدایت یادگیری خودافزایی داشته باشند؛ برای مثال، با هدف‌گذاری، غلبه بر موانع، درک نیازهای شخصی یا مهارت‌های دفاع از خود. باید توجه داشت که خودتنظیمی در هر سنی امکان‌پذیر است، و یادگیرنده نیازی به مهارت کامل در یک مهارت ندارد. معلمان نمی‌توانند انتظار داشته باشند که دانش‌آموزان‌شان به طور فوری به پذیرش خودتنظیمی برسند؛ بلکه به تدریج باید مسئولیت را به دانش‌آموزان بسپارند تا آنان با خودتنظیمی خودشان از ابتدا تا انتهای سال تحصیلی پیشرفت کنند. در نتیجه، روش‌های بازخورد از جمله روبریک‌های تک نقطه‌ای می‌توانند مسئولیت بازخورد را به دانش‌آموزان منتقل کنند.

در فصل ۶، خودتنظیمی و خودارزیابی مورد بحث قرار می‌گیرند، اما در فصل ۴، روش‌های

بازخورد به همراه بررسی پاسخ‌های مولد دانش‌آموزان فرآیند را شروع می‌کنند. در این مورد، نظریه خودتعیینی رایان و دسی (۲۰۰۰) تأیید می‌کند که دانش‌آموزان از مالکیت در یادگیری واقعا استقبال می‌کنند. در صورت دسترسی به بازخورد مناسب و تناسبی با نیازهای اعلام‌شده خود، دانش‌آموزان به خودتنظیمی، انگیزش، و کنترل بیشتری بر روی یادگیری خود دست یافته و به شدت در این فرآیند متمرکز خواهند بود.

وقتی که دانش‌آموزان مالکیت یادگیری خود را به دست می‌آورند، به طور کامل از فرآیند جدا نمی‌شوند؛ بلکه از طریق بازخورد فرآیند پیشرفتی را تجربه می‌کنند که به دست گرفتن یک مسئولیت واقعی در یادگیری فراهم می‌آورد. تنظیم بهتر نحوه بازخورد به دانش‌آموزان و ایجاد الگوی خودتنظیمی توسط معلمان، به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهد که از مسیر خود پیروی کنند و در طول این مسیر پیشرفت کنند. بنابراین، مطمئن شوید همیشه به دانش‌آموزان اجازه می‌دهید که از مهارت‌های خودتنظیمی استفاده کنند و مسئولیت یادگیری خود را به دست بگیرند. بهترین زمان برای کمک به دانش‌آموزان در سفر یادگیری خود در مقابل هر تحدیدی ظاهر شده، همراه با مراقبت و حمایت مناسب است.

ارزیابی بازخورد از طریق پاسخ دانش‌آموز

برای بهبود اثربخشی و کیفیت بازخورد خود، معلمان می‌توانند از سوالات خود استفاده کنند. کاساندرارکنز، تام شیمر و نیکول دیمیچ واگل (۲۰۱۷) در کتاب ارزیابی اساسی خود، معلمان را در این راه به رشد و پیشرفت هدایت می‌کنند. در شکل ۵،۱، سوالات این کتاب به عنوان یک ابزار محسوب می‌شوند و به معلمان کمک می‌کنند تا با کیفیت و با تأثیرگذاری با دانش‌آموزان خود ارتباط برقرار کنند.

Question	Answer	Next Steps
Does my feedback elicit a productive response?		
Does my feedback identify what's next for the learner?		
Is my feedback targeted to each learner's level?		
Is my feedback strength based?		
Does my feedback cause thinking?		

منبع: al et Erkens, ۲۰۱۷, p. ۵۱.

شکل ۵,۱: کیفیت بازخورد معلم - خود انعکاس.

بازدید کنید assessment/com.SolutionTree.go برای یک نسخه قابل تکرار رایگان از این شکل.

بازخورد شما اگر نتایج زیر را به دست آورد خوب است:

۱. دانش آموزان شما یاد می گیرند—کارشان بهبود می یابد

۲. دانش آموزان شما با انگیزه تر می شوند - آنها معتقدند که می توانند یاد بگیرند، می خواهند

یاد بگیرند و کنترل بیشتری بر یادگیری خود دارند

۳. کلاس درس شما مکانی می شود که در آن بازخورد، از جمله انتقاد سازنده، ارزش گذاری

می شود و به عنوان سازنده در نظر گرفته می شود.

ارائه بازخورد موثر مانند هر مهارت دیگری است و با گذشت زمان بهبود می یابد. تأمل در

بازخورد داده شده و همچنین پاسخ دانش آموزان به معلمان کمک می کند تا مهارت های خود

را بیشتر توسعه دهند.

چگونه کار می‌کند؟

در ارتباط با بازخورد، معلم باید یک محیط عملی ایجاد کنند که پاسخ‌های سازنده چیزی عادی و روزانه باشند. استفاده از شیوه‌هایی که در کلاس به کار گرفته شود، باعث می‌شود که فرصت‌هایی برای ارائه پاسخ مولد فراهم گردد. هرچه معلم با دانش‌آموزان خود اعتماد بیشتری برقرار کند، تفسیر دقیق‌تر بازخورد و پاسخ مناسب‌تری برای آنها در اختیار خواهد داشت. ابزارها و راهبردهای مذکور در این فصل، به دانش‌آموزان، در پاسخ به سوالاتشان کمک خواهد کرد و به همراه حرکت به جلو نیز، راهنمایی خواهد کرد. والدین هم می‌توانند در فرایند بازخورد نقش داشته باشند؛ هنگامی که معلم نتایج و بازخوردهای خود را به آنها بیان کنند، والدین می‌توانند به دانش‌آموزان خود کمک کنند تا به نحو مؤثری پاسخ بدهند.

بحث‌های بعدی در زمینه‌های ایجاد رابطه اعتماد، برقراری نیاز به پاسخ، اجرای فرم‌های بازتاب نمونه کارها، نظارت بر رشد از طریق اهداف یادگیری، استفاده از ابزارهای نظارت بر پیشرفت، و اطلاع‌رسانی نتایج به والدین و سرپرستان خواهند بود.

ایجاد روابط اعتماد

دانش‌آموزان باید از صحت بازخوردی که به آنها ارائه می‌شود، اطمینان داشته باشند و بدانند که این بازخورد مثبت در یادگیری آنها تأثیر مثبتی خواهد داشت. به منظور تقویت سطح اعتماد دانش‌آموزان، معلم باید روابط مثبت بین تمام دانش‌آموزان در کلاس را تقویت کنند و همچنین تلاش کنند برای ایجاد رابطه با هر یک از آنها. این با شناخت بیشتر از دانش‌آموزان آغاز می‌شود و تا توسعه زبان و فرهنگ یادگیری محور ادامه خواهد یافت، همان‌طور که در توضیحات فصل اول آمده است.

دانش‌آموزان باید ارزش بازخوردی که دریافت می‌کنند را بفهمند و بدانند که معلم در کنار آنهاست و تلاش می‌کند که یادگیری آنها ادامه یابد. هنگامی که روابط و اعتماد به وجود آمد، زمینه پاسخ سازنده و مثبت به بازخورد فراهم خواهد شد. دانش‌آموزان به آن معلم پاسخ می‌دهند که پیام‌های واضح و ثابتی ارسال می‌کند. یک پیام ضروری به سادگی و وضوح است - من به شما و یادگیری شما اهمیت می‌دهم. دانش‌آموزان زمانی که می‌دانند معلمانشان به آنها اهمیت می‌دهند، خود را به آنها بیشتر ارائه می‌دهند (ریم کافمن و همکاران، ۲۰۱۵). آنها به

معلمانی اعتماد می‌کنند که نه تنها بازخورد با کیفیت بالا ارائه می‌دهند، بلکه برای مشاهده چگونگی پیشرفت دانش‌آموزان، با آن‌ها همراهی می‌کنند. اگر دانش‌آموزی به خوبی به بازخورد پاسخ نمی‌دهد، اما معلم و دانش‌آموز رابطه قوی دارند، مکالمه ای باید انجام شود که در ادامه مراحل بعدی ارائه شده و تغییر رویکرد دانش‌آموز برای ایجاد یادگیری بیشتر را پر کند. معلم باید چابک و آماده در ایجاد تغییرات باشد، حتی زمانی که احساس می‌کند بازخورد با کیفیت است و به راحتی قابل تفسیر است.

روایت شخصی – مندی استالتس

از روز اول سال تحصیلی، می‌خواهم دانش‌آموزان دبیرستانی‌ام بدانند که شیوه‌های ارزیابی صحیح و بازخورد نقش بسیار مهمی در کلاس درس من دارند. چند هفته اول مدرسه، توضیح می‌دهم که چرا از دانش‌آموزان می‌خواهم در این شیوه‌های فراشناختی شرکت کنند و چگونه از آنها سود می‌برند. در مورد هدف ارزیابی و بازخورد و نقشی که آنها در یادگیری دارند به آنها آموزش می‌دهم. آنها باید بدانند که هدف از ارزشیابی تکوینی، ارتباط است و اشتباه کردن در مراحل اولیه یادگیری، معمول است. هدف از تمرینات تکوینی، آگاهی از مراحل بعدی یادگیری است و دو طرف یادگیرنده و معلم را در این مسیر همراهی می‌کند.

برای آشنایی دانش‌آموزان با ارزش بازخورد، همیشه به موقع به آنها فرصت پاسخگویی و اصلاح را می‌دهم. در دو واحد اول، ده دقیقه اول کلاس برای همکاری، اصلاحات و پاسخ به بازخورد ارائه می‌شود. آنها باید ارزیابی خود را با انجام اصلاحات و پاسخ به بازخوردها و سؤالات من دوباره ارسال کنند. از طریق نظرات مثبت یا منفی، آنها باید به نقاط قوت و ضعف خود آگاه شوند تا در مراحل بعدی بهبود یابند. دانش‌آموزان یاد می‌گیرند که در فرآیند یادگیری و دریافت بازخورد، آسیب پذیرتر شوند. از آنجایی که نمره ای در ارزیابی تکوینی وجود ندارد، هر دانش‌آموزی فضایی برای رشد دارد و برای پرسیدن سوال و یادگیری از یکدیگر بازتر هستند. دانش‌آموزان به طور طبیعی یاد می‌گیرند که یکدیگر را در رسیدن به اهداف کمک کنند و

خود را مربی دیگران قرار دهند. هیچ فردی بهتر از دیگران عمل نمی‌کند و همه برای رشد دارند. دانش‌آموزان در این فرآیند آموزشی به یاد می‌آورند که ارزشِ بازخورد به دلیل اطلاعات بیشتری که ارائه می‌کند، از نمره‌دهی بسیار مهم‌تر است.

اگرچه این چند هفته اول سال تحصیلی کار سختی برای دانش‌آموزان ماست، اما من شروع به دیدن تحولات جالبی در کلاس درس خود می‌کنم. دانش‌آموزان در فرآیند یادگیری با اشتیاق بیشتری همکاری و فعالیت ورزیده و برای رشد و پیشرفت جدی تلاش می‌کنند. یادگیری مریبگری در کلاس درس من، به واقع روش تدریس و یادگیری جدیدی را برای دانش‌آموزان ارائه می‌دهد که می‌تواند به موفقیت بیشتر آنها در زندگی امروزی و آینده شان کمک کند..

نیاز به پاسخ

انتظار برای پاسخ به بازخورد باید برای دانش‌آموزان روشن باشد. به‌درستی همانند انتظارات رفتاری، این وضوح مسیر عمل را تأمین می‌کند. صحبت با دانش‌آموزان در مورد نحوه برخورد مؤثر با بازخوردها در آغاز سال تحصیلی، اهمیت اقدام آنها را نشان می‌دهد. فرض کردن اینکه دانش‌آموزان بدون انتظارات روشن اقدامی انجام دهند، نتیجه مطلوب را به‌دنبال نخواهد داشت. آموزش دادن به هر دانش‌آموز، بدون اجازه‌دادن به برخی از آنها برای انصراف دادن برای موفقیت، بازخورد و توسعه فرهنگ یادگیری، حیاتی است. پشتکار برای آن دسته از دانش‌آموزانی که عادت به عمل بر اساس بازخورد ندارند، از اهمیت بالایی برخوردار است. معلمان، از طریق فرآیند رابطه، در مورد دانش‌آموزان خود یاد می‌گیرند: آیا عده‌ای جدا شده‌اند؟ آیا برخی دیگر به دنبال نمرات بالا هستند اما به فرآیندهای تکراری عادت ندارند؟ آیا دیگران سطح مهارت پایینی از خود نشان می‌دهند و برای یافتن انگیزه تلاش می‌کنند؟ برخی از دانش‌آموزان به بازخوردها توجه کمی داشته و یا اصلاً توجهی ندارند، بنابراین داریست و حمایت از دانش‌آموزان برای سازگاری با یک هنجار جدید، ضروری است.

شکل ۵/۲، یک لیست گام به گام نمونه برای دانش‌آموزان فراهم می‌کند تا بر اساس بازخورد، عمل کنند. راهنمایی و فرآیندی را برای دانش‌آموزان ارائه می‌دهد تا هر بار که بازخورد دریافت می‌کنند، چه از طرف معلم یا همسالان، آن‌ها را دنبال کنند.

I have the feedback. Now what?

1. Is it written? Read it, and read it again. Is it spoken? Listen and ask clarifying questions.
2. Identify the strengths indicated in your work.
3. Find the next steps that were identified.
4. Gather resources.
5. Take action!

شکل ۵.۲: فهرست گام به گام برای اقدام دانش آموزان تا باز خورد.

برای دریافت نسخه‌های قابل تکرار و رایگان از این فرم ارزیابی، به آدرس [assessment/com.SolutionTree.go](https://assessment.com.SolutionTree.go) مراجعه کنید. لطفا بازدید کنید.

پیاده سازی فرم‌های بازتاب نمونه کارها

فرم بازتاب پورتفولیو، یکی از راه‌هایی است که برای مشارکت دادن دانش‌آموزان در برنامه‌ریزی مراحل بعدی می‌توان به کار برد. این فرم از دانش‌آموزان می‌خواهد که کار خود را انجام داده و درباره مهارت فعلی خود، باز خوردی که دریافت کرده‌اند و مراحل بعدی که باید برداشت کنند، فکر کنند. این ابزارها، می‌توانند برای هر حوزه محتوایی یا درجه سنی کاربرد داشته باشند. این فرم، یک مکان مناسب برای جمع‌آوری باز خورد و بهبود عملکرد است. شکل ۵.۳، یک نمونه از فرم بازتاب کارها را نمایش می‌دهد.

Practice Assignments	
Description of practice assignment	What were you practicing? How well did you understand it? Do you need more practice?
In-Class Assignments	
Assignment:	
Skill I was working toward:	
Reflection on my understanding:	
Assignment name:	
Skill I was working toward:	
Reflection on my understanding:	
Assessments	
Assessment title; feedback I received	Reflection: What are your next steps for learning? (This needs to be more than, "I should have studied more.")

شکل ۵,۳: فرم بازتاب نمونه کارها.

بازدید کنید assessment/com.SolutionTree.go برای یک نسخه قابل تکرار رایگان از این شکل.

نظارت بر رشد از طریق اهداف یادگیری

نظارت بر رشد به عنوان یک روش پشتیبانی از دانش‌آموزانی است که به بازخوردها پاسخ می‌دهند و با سازماندهی آن شاگردان را به یادگیری ساده‌ترین مباحث و پیشرفت طبیعی برای رسیدن به اهداف هماهنگ شده با کلاس یاری می‌رساند. این روش محرکی خوب برای یاری به دانش‌آموزان در دستیابی به اهداف یادگیری است و مایه ایجاد هماهنگی و رشد شخصی است.

به عنوان یک مثال، در شکل ۵/۴، استانداردهای مطالعات اجتماعی کلاس پنجم با طی کردن یادگیری از سطح ساده (لیست اول) به پیچیده‌ترین موضوعات (لیست آخر) روندی پیشرفته را به دنبال خواهند داشت.

Standard: "Describe social and economic influences on United States' expansion prior to World War I." (5.13)		
Learning Target Progression	Feedback From Teacher	Next Steps
I can locate on a map states, capitals, and important geographic features west of the Mississippi River.		
I can identify major groups and individuals involved with the Westward Expansion, including farmers, ranchers, Jewish merchants, Mormons, and Latinos.		
I can explain how the United States acquired Alaska and Hawaii.		
I can analyze the impact of closing the frontier on American Indians' way of life.		
I can explain how the Spanish-American War led to the emergence of the United States as a world power.		
I can explain how the development of transcontinental railroads helped the United States achieve its Manifest Destiny.		

منبع: اقتباس از Exchange Learning Alabama، ۲۰۱۷.

شکل ۵،۴: نظارت بر رشد به سمت استانداردها.

با استفاده از ابزاری مشابه این، دانش‌آموزان می‌توانند با بازخوردهایی درباره مهارت خود در اهداف یادگیری، رشد خود را مشاهده کنند. اهداف به وسیله ایجاد مهارت‌های زیربنایی، منجر به تسلط استاندارد در کل خواهند شد. به این ترتیب، دانش‌آموز می‌تواند در هر مرحله از راه خود را ارزیابی کند و آگاهی از جایگاه خود، پاسخ سازنده و موثری را به نمایش بگذارد.

استفاده از ابزارهای نظارت بر پیشرفت

ابزارهای رسمی نظارت بر پیشرفت دانش آموزان، همانند برگه‌ها و نمودارهای رشد، این قابلیت را دارند که پیشرفت دانش‌آموزان را بسنجند. با نظارت بر پیشرفت دانش‌آموزان و رسیدن به نتایج، معلمان می‌توانند به دانش‌آموزان کمک کنند تا به خوبی این اطلاعات را تفسیر کنند و به پاسخ سازنده دست پیدا کنند. ارزیابی‌های مانند Star، MAP NWEA و easyCBM، نمونه‌هایی از ابزارهای رایج نظارت بر پیشرفت هستند که مهارت‌های دانش‌آموزی را به خوبی نشان می‌دهند و بر پایه استانداردهای خاصی تجزیه نمی‌شوند. معلمان باید با مشارکت دادن دانش‌آموزان در فرآیند تفسیر داده‌ها در گزارش نظارت بر پیشرفت، به آن‌ها کمک کنند تا از سودمندی این اطلاعات بهره ببرند. از آنجا، دانش‌آموزان می‌توانند به طور فعال از اطلاعات و بازخورد معلم استفاده کنند تا ببینند که چگونه بر یادگیری آن‌ها تأثیرگذار است. این ابزارها، داده‌ها را به روشی کارآمد قابل دسترسی می‌کنند. با این حال، داده‌ها باید با بازخورد و ارزیابی همراه شوند. اعداد تنها یک نقطه شروع برای توسعه بازخورد هستند. گزارش‌های تولید شده از طریق ابزارهای نظارت بر پیشرفت، می‌توانند با ارائه داده‌هایی که معلم می‌تواند به بازخورد با کیفیت بالا تزریق کند، به مکالمه (چه با دانش‌آموزان و چه با والدین) کمک کنند.

باید به دانش‌آموزان یادآوری شود که ارزیابی‌هایی مانند این فقط یک نقطه داده است و فرد را به عنوان یک یادگیرنده تعریف نمی‌کند. در عوض، این را به عنوان فرصتی برای جمع‌آوری اطلاعات بیشتر و رشد در نظر بگیرید. نظرات معلم و دانش‌آموز در مورد سایر نتایج ارزیابی نیز در کلاس، نقش مهمی ایفا می‌کند.

انتقال نتایج به والدین و سرپرستان

برای معلمان، اشتراک گذاری ارزیابی‌ها، نمرات و بازخوردهای شکلی یا جمعی با والدین و سرپرستان بسیار مهم است. اطمینان حاصل شود که تمام ذینفعان از پیشرفت و اهداف یادگیری دانش‌آموزان آگاه هستند. پیام روشنی برای دانش‌آموزان ارسال شود که از چه حمایت اضافی نیاز دارند و به عنوان مسئول بازخوردی که دریافت می‌کنند، استفاده کنند. حمایت دانش‌آموزان برای پاسخ به دانشگاه، هم در خانه و هم در کلاس درس، محیطی برای

افزایش پیشرفت به حساب می‌آید. هدف اصلی این است که به همه اجازه داده شود در یک صفحه باشند و مطمئن شوند که دانش‌آموزان در هر مرحله به یادگیری خود توجه می‌شوند. به والدین و سرپرستان نیز کمک می‌شود تا با سؤالات سازنده، مکالماتی را که با فرزندانشان انجام می‌دهند بر یادگیری و پیشرفت دانش‌آموزان متمرکز کنند. بدون وارد کردن هیچ گونه لحن قضاوتی به مکالمه، یادگیری و پاسخگویی را تشویق می‌کند. این سؤالات را می‌توانید در طول مکالمات ابتدای سال، از طریق خبرنامه و یا در وب سایت کلاس با والدین و سرپرستان به اشتراک بگذارید. به این منظور، به وب سایت assessment/com.SolutionTree.go مراجعه نمایید و از نسخه قابل تکرار رایگان این سؤالات استفاده کنید.

- امروز در مورد چه چیزی یاد گرفتی؟
- چطور باهاش تمرین کردی؟
- فردا با آنچه اکنون می‌دانید چه خواهید کرد؟
- برای حمایت از یادگیری خود در خانه چه کاری باید انجام دهید؟
- برای حمایت از یادگیری شما چه کاری می‌توانم انجام دهم؟

دانش‌آموزان ممکن است برای پاسخگویی به سؤالاتی از این قبیل وقت بگذارند؛ بعضی از آن‌ها عادت دارند که وقتی کسی از آن‌ها در مورد مدرسه می‌پرسد، پاسخ‌های کوتاهی مانند "هیچ چیز" یا "نمی‌دانم" بدهند. این یادگیرندگان برای شرکت در گفتگوهایی ارزشمند، به صبر و راهنمایی نیاز دارند. زمانی که مکالمات بر یادگیری، بازخورد و پیشرفت متمرکز باشد، پاسخ‌های دانش‌آموز نیز متمرکز و دقیق خواهد شد.

چه شکلی است؟

آموزگاران، شامل لوسیندا میلر، ایمی رادر و آریک فاستر، در گزارش خود درباره‌ی روش تضمین‌کننده پاسخ‌های سازنده در کلاس درس، به صورت اول شخص این موضوع را مورد بررسی قرار دادند.

لوسیندا میلر، استاد کمکی و سرپرست بالینی

از یک جانب، معلمان پیش خدمت معمولی با همکاران متوسط یا دبیرستانی خود تفاوتی

ندارند. من در حال تدریس درس روش‌شناسی مطالعات اجتماعی برای دانشجویان کارشناسی و ارشد در سطح متوسط هستم، در حالی که نوجوانانی که به زودی تدریس خواهند کرد، بازخورد را به عنوان سلاخی برای قضاوت ارزش می‌دهند.

در اولین باری که این پروژه را معرفی کردم، یک سری اهداف یادگیری خاص را ارائه دادم که دانشجویان باید آن‌ها را برآورد کنند و به دقت توضیح دادم که چگونه یک پیش‌نویس را برای ارائه بازخورد و فرصتی برای تجدید نظر قبل از ارزیابی نهایی و نمره دادن آن، درجه‌بندی می‌کنم. البته در این فرآیند هیچ جریمه‌ای برای امتیاز از دست رفته در نظر گرفته نشده بود. من فکر کردم که به طور منصفانه و شفافانه عمل کرده‌ام اما آن‌ها نتوانستند نمره‌های خود را حفظ کنند. این برای آن‌ها قضاوت‌کننده و مضاعف استرس بود. در حالی که دانشجویان به دقت نظرات سازنده من را درباره ارائه‌های خود خوانده و درک کردند، بسیاری از آن‌ها با عدم توانایی در به دست آوردن نمرات عالی ناراحت شدند. آن‌ها نمره‌ای که دریافت کرده‌اند، به همان اندازه که درجه‌بندی نهایی برایشان است، مهم است.

در حالی که من شاهد پیشرفت در پیش‌نویس دوم بودم، همچنین از استرس و اضطراب آن‌ها نسبت به نمرات نیز شاهد بودم. در ابتدا، سرم را تکان دادم و از فرهنگ درجه‌بندی از جایی که آن‌ها آمده‌اند، تاسف خوردم. با تأمل، پذیرفتم که اگرچه ممکن است درست باشد، باید راه بهتری برای کمک به دانشجویان در دیدن بازخورد برای آنچه که هست وجود داشته باشد - بازخوردی که به رشد آن‌ها کمک کند.

برای همین یک کارگاه دانشگاهی راه‌اندازی شد. در اولین مرحله، درجه‌بندی را با جلسات کنفرانسی جایگزین کردم و به دانشجویان پیوستم تا محصولات کارشان را بدون در نظر گرفتن هیچ‌گونه بازخورد عددی حتی شبیه نمرات، مرور کنم. من درک کردم که دقیقاً همان نوع بازخوردی را دادم که ممکن است در طرح واحد قبلی ارائه داده باشم، اما به عنوان یک همکار با تجربه بیشتر و نه به عنوان یک درجه‌نویس. همچنین با خوشحالی فراوان متوجه شدم که دانشجویان به نگرانی‌هایم درباره آثارشان در نظراتم، که ممکن است به عنوان یک مینی‌رمان نوشته‌ام، توجه کرده و توضیح داده‌اند. حتی بهتر از آن، آن‌ها سؤالات و ایده‌هایی را مطرح کردند که هر دو به ذهن من خطور نکرده بودند. این با توجه به میزان تسلط در به دست آوردن

بازخورد به عنوان یک رویداد پرخطر، خطراتش را پذیرفتند. با جایگزینی آن با یک بحث آموزنده و غنی‌تر، فرصتی برای ارائه ایده‌های جدید و همکاری برای بهبود آن‌ها بود. این دانشجویان نه تنها به عنوان یک تیم حرفه‌ای عمل کردند، بلکه هر فرد از خود ارزیابی مؤثر و معناداری نیز انجام داد، چرا که در آن لحظه، نقش‌م را به نقش یک همکار تغییر داده بودم. بازخوردها را الگوبرداری کردم و به آنها فرصت دادم تا آن را نیز تمرین کنند. تأثیر آن از نظر نگرش آن‌ها به این فرآیند و کیفیت ارسال‌های بعدیشان آشکار بود.

این به معنای این نیست که من نقش خود را به عنوان متخصص در اتاق رها کردم، چون هنوز نیاز به داشتن یک معلم آگاه در اتاق وجود دارد. با این حال، برای رسیدن به بازخوردی که می‌خواستیم، باید خطر درد ضمنی در درجه‌بندی یا قضاوت را حذف می‌کردم. وقتی قدرت بازخورد در میان یک جامعه یادگیری توانمند پراکنده شد، به جای تمرکز بر دانشجوی تنها، آن زمان بود که من آن را قدرتمندترین بودم.

ابی رادر، معلم تربیت بدنی ابتدایی

به عنوان یک معلم تربیت بدنی در مقطع ابتدایی و یک مربی حرفه‌ای، مسئولیت هدایت و راهنمایی یادگیری‌های دانش‌آموزانم را بر عهده دارم. اغلب یک تصور غلط در مورد دانش‌آموزان جدید وجود دارد که آنها از یادگیری خودتنظیمی و پذیرش بازخورد استقبال نمی‌کنند. اما واقعیت این است که حتی افرادی که در سنین پیش‌دبستانی هستند، به پذیرش و ارائه بازخورد نیاز دارند تا بتوانند در مهارت‌های خود پیشرفت کنند. از این رو، باید به دانش‌آموزان جدید بازخورد مناسبی ارائه شود تا بتوانند در راستای بهبود مهارت‌هایشان پیش بروند.

ایجاد روابط مثبت با ورزشکاران راه‌کاری مؤثر برای موفقیت در مربیگری است که باعث می‌شود ورزشکاران به ما به عنوان مربی خود اعتماد کنند و آمادگی بیشتری برای پیشرفت داشته باشند. ارائه بازخورد دقیق و شفاف باعث می‌شود که ورزشکاران بتوانند به بهترین شکل ممکن به مهارت‌های خود پیشرفت کنند.

با استفاده از برنامه Seesaw، که در ادرس <https://web.seesaw.me> قابل دسترسی است، به والدین ورزشکاران می‌توان بازخوردی را با ارائه فیلم‌های ویدیویی و توضیحاتی درباره مهارت‌های دانش‌آموزان به اشتراک گذاشت. این روش منجر به بهبود ارتباط و همکاری بین

والدین و معلمان می‌شود. همچنین، با ارائه بازخورد، والدین قادر خواهند بود تا دقیق‌تر به فرزندان خود در یادگیری آن‌ها کمک کنند و بهبود پیشرفت آن‌ها را دنبال کنند. دانش‌آموزان با پیوستن به برنامه Seesaw، به تدریج قادر خواهند بود تا مسئولیت خودتنظیمی را برعهده بگیرند و با والدین خود در مورد مهارت‌های به دست آمده صحبت کنند. در این روند، مسئولیت نظارت بر فعالیت‌های آن‌ها بر عهده معلم‌هایشان خواهد بود.

آریک فاستر، معلم هنرهای زبان کلاس ۹-۱۲

من در تلاشم تا با ارائه بازخورد سازنده به دانش‌آموزانم، اطمینان حاصل کنم. اما در این راه با دو چالش مواجه شدم: (۱) اینکه به جای کار هوشمندانه‌تر، به راهکار سخت‌تری روی آورده و سعی می‌کردم یک بازخورد قابل قبول را تولید کنم و (۲) با این مشکل مواجه بودم که دانش‌آموزان باید یاد بگیرند بازخورد را درونی کنند. به مدت سال‌های زیادی در زمینه حرفه‌ای خود، به شکل یک معلم انگلیسی فعالیت کرده‌ام که تپه‌هایی از مقالات را پوشش می‌دهد و به هر دانش‌آموز، رمان می‌نویسد و ساعت‌های بی‌شماری را برای این کار صرف می‌کند. با این حال، بازخوردی که من ارائه می‌دادم و همچنان ارائه می‌دهم، ویژگی‌های مفید زیادی دارد. قبل از اجرای هر کار جدیدی، بازخورد را به دانش‌آموزان منتقل کرده و نقاط قوت و ضعف خاصی را در ارتباط با استانداردها بکار می‌گیرم و دانش‌آموزان را بهبود کار خود تشویق می‌کنم. با این حال، می‌دانستم که باید راه کار بهتری برای ارائه بازخورد با کیفیت بالا وجود داشته باشد. توییتی از معلم ویکتوریا هیوت (<https://mrshumanities.com>) به من انگیزه داد تا از کدهای بازخورد استفاده کنم. حالا به جای نوشتن مکرر، کدهای بازخوردی ایجاد کرده‌ام تا ثبت اشتباهات را پیش‌بینی کنم. با این حال، در یک تکلیف دانش‌آموزی خطاهایی به وجود آمد که من پیش‌بینی نمی‌کردم و هیچ کد بازخوردی برای آن نمونه‌ها وجود نداشت. به جای آن، من منتظر می‌مانم تا خطاهای رایج را ببینم و پس از تشخیص، کد بازخوردی ایجاد می‌کنم که در ارائه بازخورد به دانش‌آموزان به کار می‌برم. در شکل ۵،۵ (صفحات ۹۲-۹۳) نمونه‌ای از این کدها و جزوه‌ای است که برای این منظور تهیه کرده‌ام. در این کدها، نقاط قوت و وضعی که بهبود نیاز دارند و مراحل بعدی برای پیشرفت را به دانش‌آموزان نشان می‌دهم. با استفاده از این کدهای بازخورد، می‌توانم بازخورد ارزشمندی را به دانش‌آموزان ارائه دهم. علاوه بر کارایی

بالاتر من در ارائه بازخورد، این کدها فرصت بهتری را به دانش‌آموزان می‌دهد تا بازخورد من را درک کنند و پاسخ‌سازنده‌تری به آن داشته باشند. این کدها به‌من توانایی افزایش کیفیت بازخورد را می‌دهد و در کوتاه مدت، چشم‌انداز شفاف‌تری از مبارزه‌ها و پیروزی‌های دانش‌آموزانم را می‌سازد.

Comment Codes			
Teacher code	What the code means What I log (in bold)	What I do now in class An example (in bold)	What to log as next steps (for my later reference on the summative)
FD	Follow directions: Did you read all the words on the page? Did you have pride in your attempt at doing the task at hand? Did you understand how to accomplish the task? See me to answer these questions.		
* (asterisk) next to a line: grammar mechanics	Mr. Foster saw a simple grammar error—one that you should know how to fix. Struggle: I did not remember and use grammar rules I learned; I did not proofread my work before submitting it.	Fix all errors by writing the sentences correctly on the back of this page. authors' message versus author's message (plural possessive)	Log the specific errors I made and how to fix them. If I am not sure how to fix it, ask Mr. Foster. Look at the specific grammatical errors I made and how I fixed them in the past before I do my summative writing.
♥ : purpose	Mr. Foster saw you use text evidence to answer the question clearly. Strength: I can be specific about details from the text to help me answer the question.	Act as a consultant to help others fix their A? codes. "Hi Julio. You might want to add how George made Lennie think happy thoughts before his death."	In my summative writing, remember to use specific details (probably from the text) to answer the question clearly.
A?: Purpose and answering the question	Mr. Foster did not see you use word-for-word text evidence to support your claim. Struggle: I struggled to use direct text evidence and/or to answer the question.	Read three students' papers that have the heart code; add text evidence to answer the question on the back of this page. "Lennie was happy when he died."	Include specific text details and be sure I am answering the question on my summative writing. If I need to, write the topic sentence and then show Mr. Foster to be sure I am answering the question.

Boxed word or phrase: style, diction, or syntax	Mr. Foster saw some basic language choices that betray your brilliant brain. Struggle: I struggled to be specific and mature in my word choice—mostly with adjectives.	Record all boxed words in the table on the back of the yellow sheet. Amend these words to show you can use strong diction. Don't use a phone or other device for help. Things → Elements	Use strong diction on the summative. Specifically, look at my adjectives and make sure they are proficiency-level quality, maturity, and specificity. Don't use words like <i>good</i> , <i>bad</i> , or <i>things</i> .
See me See me w/ <i>classmate</i>	You are <i>not</i> in trouble. 😊 You made a specific error that requires a thirty-second chat.	Follow up by doing whatever you and Mr. Foster talk about in your thirty-second chat.	Consult with Mr. Foster during revision work time. Make the changes he suggests.
Classwide Feedback			
<p>Directions:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Please remember transitions and use the clock poster to help you move from one idea to the next. • Underline the first word in each sentence. Read them aloud. Label each first word's part of speech. What do these data tell you about your syntax? • During work time today, do these things in this order: <ol style="list-style-type: none"> 1. Read every word in the Comment Codes boxes. 2. Log your feedback on FeedForward. Consult with Mr. Foster if this is confusing. 3. Score yourself on purpose and style and write your numbers here. Mr. Foster measured your learning with words. Use his words to measure your learning with our four-point scale. Staple this page to your diction amendments if you have any and turn it in. <p>Purpose: _____ Style: _____</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Finish your <i>Frankenstein</i> background writing by using this feedback. 			

شکل ۵.۵: بستن کدهای حلقه بازخورد.

منبع: © ۲۰۱۹ توسط آریک فاستر. با اجازه استفاده شده

یکی از مشکلاتی که با پاسخ‌های سازنده به بازخورد مواجه شدم، این بود که فراگیران به اندازه کافی بازخورد را درونی نمی‌کردند. این ابتدا گیج‌کننده بود، زیرا فکر می‌کردم که هنگامی که دانش‌آموزان مراحل بعدی را کامل کردند، در زمان استفاده مجدد از همان مهارت، باز هم از بازخورد قبلی استفاده خواهند کرد. با این حال، به سرعت متوجه شدم که اینطور نبود و

دانش‌آموزان بازخوردهای قبلی را در کارهای آینده یاد نمی‌گیرند و به کار نمی‌برند. درک کرد که برای آموزش دانش‌آموزان، تنها به امید آنها اتکا کرده‌ام و باید راه‌حلی دیگر پیدا کنم. در نتیجه، تصمیم گرفتم یک گزارش یادگیری برای دانش‌آموزان بسازم. این گزارش، به صورت کاغذی یا دیجیتالی، برای ثبت بازخوردهای خود و مرور آنها قبل از انجام یک کار مشابه، طراحی شده است. به جای اینکه به امید آنها اتکا کنم، از این روش برای بهبود کیفیت یادگیری‌شان استفاده می‌کنم.

یک لاگ یادگیری مشابه به شکل ۵,۶ می‌تواند کاغذی یا دیجیتالی باشد. به عنوان مثال، من با معلم ریاضی دبیرستان مگان موران (@MeganCMoMo)، یک برنامه به نام FeedForward (com.feedforwardapp.www) را طراحی کردم.

Instructions: After receiving feedback on a formative assessment, log your performance below. Bring this document to summative assessment game day to use as a cheat sheet to help you succeed.			
Task		Due Date	Submission Date
Learning Target	Success to Repeat on Summative	Struggle I Had This Time	How to Fix It for Summative

منبع: © ۲۰۱۷ توسط Moran Megan & Foster Aric. با اجازه استفاده شده

شکل ۵,۶: گزارش یادگیری.

این دفترچه‌ی یادداشت‌ها مسلماً به یکی از دانش‌آموزان من، کتی، کمک کرده است. در یکی از کارها در ماه سپتامبر، او این بازخورد را دریافت کرد: هنگامی که با یک عبارت اضافه جمله را آغاز می‌کنید، باید پس از آن یک کاما قرار دهید. او کار خود را بر روی این موضوع تمرکز کرده و بازخورد را در گزارش یادگیری خود نوشت. سپس پیش از انجام هر کاری در ماه اکتبر، کتی ابتدا گزارش یادگیری خود را مرور کرد. او بازخورد عبارات اضافه را مشاهده کرد و نوشته‌های

خود را بررسی کرد تا اطمینان حاصل کند که استفاده از کاما به درستی انجام شده است. بعد از بستن حلقه بازخورد، شروع به دیدن پیشرفت‌های چشم‌گیر در یادگیری دانش‌آموزان کردم. این پیشرفت‌ها مرا بیشتر متقاعد می‌کند که هدفمند بودن و ارتقاء آگاهی درباره فرآیند یادگیری وقت دروغ نیستند، بلکه مفید و سودمند هستند.

سوالات بازتابی

معلمان ممکن است به شکل فردی یا به عنوان یک تیم مشترک درباره سؤالات زیر فکر کنند. پاسخ آنها گام‌های بعدی را برایشان مشخص خواهد کرد. شما می‌توانید به صفحه go.SolutionTree.com/assessment مراجعه کنید تا یک نسخه قابل تکرار رایگان از این سوالات بدست آورید.

- بزرگترین برداشت من از این فصل چیست؟ چه اقدامی فوری در کلاس درس انجام خواهیم داد؟

از طریق فرآیند بازخورد، چگونه می‌توانم اطمینان حاصل کنم که دانش‌آموزان همیشه در حال انجام عمل هستند و بازخورد را موثر نشان می‌دهند؟

- چه اقداماتی را می‌توانم در کلاس درس انجام دهم تا به ایجاد یادگیرندگان خودتنظیم بیشتری کمک کنم؟

- چه نوع ابزارهایی برای پشتیبانی از نحوه عملکرد بازخورد در کلاس درس من مفیدتر هستند (یا می‌توانند مفید باشند)؟ چرا؟

- چگونه می‌توانم والدین را برای اطمینان از پاسخ بازخورد سازنده از سوی دانش‌آموز مشارکت دهم؟

فصل ششم

بکارگیری خود و ارزیابی همتایان

هر فردی آنقدر قدرت در درون خود دارد که باید رها شود. گاهی اوقات آنها فقط به یک حرکت کوچک، کمی جهت، کمی حمایت، کمی مربیگری نیاز دارند و بزرگترین چیزها ممکن است اتفاق بیفتد.

-پیت کارول

معلمان در کلاس درس مسئول بازخورد نیستند، زیرا دانش آموزان از طریق بازخورد همسالان، خودارزیابی و بازخورد دانش آموزان به معلم، نقش حیاتی را ایفا می‌کنند. زمانی که معلم ابزارهای لازم برای موفقیت خود و دانش آموزان را در اختیار ایشان قرار می‌دهند، از کنترل کلاس خارج شده و به دانش آموزان امکان استقلالی را می‌دهند که باید با مسئولیت هایشان برخورد کنند. هنگامی که دانش آموزان ارزش بازخورد و قدرت آن را در یادگیری می‌بینند، معلم شروع به رشد و بهبود می‌کند.

در نتیجه، معلمان باید بتوانند به درستی از خود و همسالان دانش آموزان به عنوان ارزیابی کننده‌های موثر استفاده کنند. خودارزیابی نشان دهنده سرمایه گذاری دانش آموزان در آموزش است و از همه مهمتر، نقش اصلی را در مهارت‌های خودتنظیمی داشته و باعث بهبود آنها می‌شود. همچنین، ارزیابی همتایان، از توانایی معلمان برای گوش دادن به دانش آموزان، مشاهده و مربیگری برای بهبودشان، حمایت می‌کند. با ارزیابی همتایان، دانش آموزان باید تلاش کنند تا معیارهای برتری را با دقت تجزیه و تحلیل کنند و در نتیجه، تقویت شوند.

دانش آموزان باید تشویق شوند که همیشه در ارزیابی همتایان شرکت کنند تا بتوانند خود را بیشتر بهبود دهند و برای بازخورد همسالان به آنها مراجعه کنند. در ادامه، باید بتوانیم مشارکت و تقسیم مسئولیت را بین دانش آموزان و معلمان، افزایش دهیم و از همه مهمتر، بهبود مستمر و پایدار را تضمین کنیم.

تکمیل تحول

زمانی که معلمان تصمیم به یادگیری زبان گرفتند، از هر یادگیرنده به عنوان یک مربی استفاده کردند و با فراهم آوردن بازخورد با کیفیت بالا، روش مناسب بازخورد و تضمین پاسخ‌های سازنده، مسئولیت ارزیابی و بازخورد به دانش‌آموزان واگذار شد. این یک فرآیند آسان و یک‌شبه نیست و برای آماده‌سازی دانش‌آموزان برای این نقش جدید، نیاز به زمان و آموزش از طرف معلم وجود دارد.

قطعه‌ای که اخیراً توزیع کردم، به منظور بحث درباره‌ی سه سوال با هم‌صداها من آماده شده است. آیا شما قوتی در این قطعه می‌بینید؟ پیشنهادی از نویسنده که به هدف نزدیکی دارد، چیست؟ چه مرحله‌ای برای نویسنده معقول است؟

این دستاورد به معلم این امکان را می‌دهد که ارزیابی‌های دانش‌آموزان را به راحتی جمع‌آوری و بررسی کند و متوجه شود که چگونه دانش‌آموزان هدف را درک و رسیدن به آن را تجربه کرده‌اند. همچنین، این حرکت از آنجایی که نویسنده خود دانش‌آموز کلاس نیست، یک محیط امن برای این نوع بحث‌ها ایجاد می‌کند.

ریک استیگنیز (۲۰۰۱) در کتاب ارزیابی کلاس درس درگیر دانش‌آموز، می‌گوید: "من می‌خواهم دانش‌آموزانم به جایی برسند که با آگاهی از عملکرد خود، دیگر نیازی به بازخورد مداوم از من نداشته باشند. زیرا آنها خود قادر به تحلیل و ارزیابی عملکردشان هستند." (ص ۱۷) از این رو، برای معلمان چالش زیادی در تلاش برای دادن بازخورد به همه‌ی دانش‌آموزان هر روز وجود دارد. بنابراین، آموزش اینکه چگونه دانش‌آموزان می‌توانند خودشان را ارزیابی کنند و بازخورد با کیفیت بالا را ارائه دهند، بسیار مهم است. به این ترتیب، یادگیرندگانی که می‌دانند چگونه خودتنظیمی کنند و خودارزیابی داشته باشند، نیازی به منتظر بازخورد دیگران نخواهند بود.

افزایش مشارکت

تحقیقات نشان داده است که ارزیابی خود و همتایان می‌تواند مانع افزایش مشارکت شنوندگان شود. به ویژه، تعیین هدف، شفاف‌سازی اهداف، مسئولیت‌پذیری برای یادگیری و/یا افزایش اعتماد به نفس تأثیر بسیار زیادی در افزایش مشارکت دارند (سبا و همکاران، ۲۰۰۸، ص ۲) و زمانی که شنوندگان درگیر هستند، یادآوری آنها بهبود می‌یابد (کانوی، کوهن و استانهوپ، ۱۹۹۱؛ سمب و الیس، ۱۹۹۴). مربیگری دانش‌آموزان نه تنها از آنها انتظار دارد که یاد بگیرند تا بازخورد مؤثری ارائه دهند، بلکه به آنها اجازه می‌دهد تا مهارت در استانداردها یا اهداف یادگیری را درک کرده و به خودشان و یا همتایانشان کمک کنند تا در یادگیری خود فعال‌تر شوند. آنها اکنون به عنوان شرکت‌کننده‌های فعال در ارزیابی و طراحی مراحل برای بهبود کار خود (یا همتایان) مشارکت دارند.

فرآیند درخواست دروس از دانش‌آموزان برای شناخت معیارهایی که بر اساس آنها امتیاز می‌گیرند (دانستن استاندارد یا اهداف یادگیری) و اعمال آن معیارها در کار خود یا همتایان، ایشان را به مشارکت بیشتر در فرآیند یادگیری و رشد دعوت می‌کند. دانش‌آموزان باید بفهمند که هدف یادگیری چیست و باید فهمید که چطور می‌توانند به آن‌جا برسند تا بازخورد مناسبی به خود یا دیگران بدهند.

تقسیم مسئولیت

تقسیم مسئولیت درباره‌ی بازخورد برای حرکت از یک کلاس درس معلم محور به کلاسی با محوریت دانش‌آموز ضروری است. شیوه‌های ارزیابی که در آن معلم تمام قدرت را در اختیار دارد، تمام بازخوردها را ارائه می‌کند و همه انتخابها را محدود می‌کند تا مشارکت دانش‌آموز را در یادگیری خود، مسئولیت یادگیرنده، مهارت‌های فراشناختی و همکاری در تدریس و یادگیری محدود کند (اسپیلر، ۲۰۱۲، ص ۲).

مربی را در طول تمرینات به یک بازی مثل تصور کنید. در طول تمرین، مربی انتظار دارد که نه تنها دانش و توانایی عملکرد خوب را به ورزشکاران ارائه دهد، بلکه مهارت‌های حل مشکل، ارتباط برقراری، تصمیم‌گیری فوری و مسئولیت‌پذیری را به اختیار ورزشکاران بگذارد. در بازی، مربی در کنار زمین حاضر است. او البته در طول بازی مربیگری می‌کند اما ورزشکاران باید

مهارت‌های لازم برای موفقیت به عنوان یک تیم داشته باشند. این مسئولیت مشترک در طول تمرینات به ورزشکاران اجازه می‌دهد تا مسئولیت بازی را بر عهده بگیرند.

در کلاس درس، اهداف برای دانش‌آموزان یکسان است. معلمان دانش‌آموزان را به سمت کسب دانش و مهارت‌های آکادمیک هدایت می‌کنند و در عین حال مهارت‌های حل مسئله، ارتباط برقراری مؤثر و تصمیم‌گیری را ارتقا می‌دهند. وقتی که این مربی به حاشیه رفته - وقتی معلم یک گام به عقب می‌گذارد - وقتی چیزی بر اساس برنامه پیش نمی‌رود، دانش‌آموزان نمی‌ترسند. آنها اعتماد به نفس دارند که یادگیری اتفاق خواهد افتاد، بدون اینکه این یادگیری مسیری را که آنها پیش‌بینی کرده‌اند، طی کند یا نه. برای مثال، اگر دانش‌آموزی اشتباهی کرد مانند قرار دادن یک ماده اولیه در دستور غذا در یک کلاس غذا، یکی از همسالان می‌تواند نحوه ادامه کار را راهنمایی کند یا دانش‌آموز تصمیم می‌گیرد دوباره شروع کند.

چگونه کار می‌کند؟

با استفاده از الگوسازی و آموزش مناسب، همه‌ی فراگیران قادرند به مالکیت بیشتری بر یادگیری خود دست پیدا کنند. اگرچه در زمان بازخورد و ارزیابی، به دانش‌آموزان کنترل دادن چالشی است، اما این ضروری است که معلمان به تنهایی نباشند؛ بلکه همه‌ی مربیان را با یکدیگر ترکیب کنیم. به عبارت دیگر، امروزه، فراگیران مسئولیت بیشتری در تحلیل درک خود و ارائه بازخوردهای لازم، دارند. دانش‌آموزان باید به لحاظ ارزیابی خود و بازخورد به هم‌دانش‌آموزان، منبع استثنایی واقع شوند که باید برای پرورش کشف و شناسایی کردن آنها، توانایی استفاده از آنها را داشته باشیم.

درخواست از دانش‌آموزان برای اینکه شیوه‌هایی چون خودارزیابی را در یادگیری خودشان به کار بگیرند، نه تنها به آنها کمک می‌کند که در کلاس درس به مربیگری برسند، بلکه آن شیوه را برای ارزیابی هم‌سن و هم‌رده‌ی خود، نیز به کار می‌برند. شیوه هم‌اندیشی و بازخورد به معلم نیز نشان می‌دهد که نظرات و اندیشه‌های آنها در کلاس درس ارزشمند است و یادگیری به منظور مشارکت افراد است. تعقیب تعادل بین بازخورد معلم، ارزیابی هم‌سطحان، و خود ارزیابی، به انعطاف‌پذیری و پاسخدهی معلمان نیاز دارد. همه این ابزارها برای دانش‌آموزان مهم هستند، مشارکت افراد را تشویق می‌کنند، و آنها را به یادگیرندگان پویا و متفکر تبدیل

می‌کنند، حتی اگر از نزدیک و نوآوری مبتکرانه استفاده نشده باشد.

در قسمت بعدی، امر دیدن بخش‌هایی راجع به آموزش مربیان، ایجاد محیط اشتراکی و پشتیبانی از مربیگری، تشویق دادن به خودارزیابی، برگزاری جلسات ارزیابی هم‌سطحان، پیوند دقیق، تبیین مفاهیم ارزش، و تشویق بازخوردهای دانش‌آموزان به معلم، خواهیم داشت.

آموزش مربیان

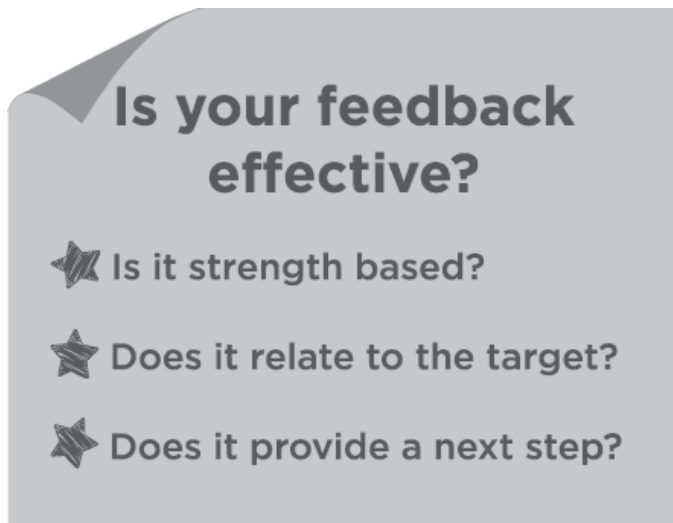
با توجه به اینکه دانش‌آموزان در یک شبه معلم تبدیل نمی‌شوند، معلمان باید آگاه باشند که چگونه با استفاده از زبان و تمرینات روزانه‌ی خود به منظور آماده‌کردن دانش‌آموزان برای این نقش جدید، عمل کنند.

در هر سنی، دانش‌آموزان می‌توانند یاد بگیرند که چگونه در کلاس مربیان مؤثر باشند. برخی از دستورالعمل‌های آماده‌سازی، قابل پی‌گیری می‌باشد.

- از آمادگی و زمان بندی دانش‌آموزان آگاه باشید. دانش‌آموزان بدون تسلط نسبی به استاندارد قادر به ارزیابی دقیق خود و همتایان نخواهند بود. آنها به مربیگری معلم، آگاهی دقیق از اهداف، و توانایی ارائه بازخورد مؤثر قبل از اینکه خودشان تعیین شوند، نیاز دارند.
- قبل از اینکه از دانش‌آموزان بخواهید خود مربی باشند، مطمئن شوید که بازخورد نقش حیاتی در کلاس داشته است. این تضمین می‌کند که زبان‌آموزان برای بازخورد باز و آماده هستند. ارزش آن باید قبل از اینکه مسئول تحویل آن به دیگران باشد مشخص باشد.
- فراگیران را دعوت کنید تا در مورد یادگیری خود فکر کنند و در مورد آن صحبت کنند. از طریق کنفرانس‌ها یا بحث‌های کلاسی خودارزیابی را مدل کنید و در آن شرکت کنید. به یادگیرندگان آموزش دهید که دائماً در مورد کار خود، تصمیماتی که گرفته‌اند و اینکه چگونه برای بهبود کار خود برنامه ریزی می‌کنند بحث کنند. این امر فراگیران را برای ارائه و دریافت بازخورد از منابعی غیر از معلم آماده می‌کند.
- به دانش‌آموزان یادآوری کنید که بازخورد فقط به صورت کتبی ارائه نمی‌شود.

فراگیران باید بشنوند که معلم چگونه کلاس درس را هدایت می‌کند. وقتی معلمی با دانش آموزی صحبت می‌کند و همیشه با قدرت شروع می‌کند، یادگیری را به هدف مرتبط می‌کند و پیشنهاد عملی ارائه می‌دهد، دانش آموزان این را می‌شنوند. آنها به احتمال زیاد مکالمات خود را از سبک معلم الگوبرداری می‌کنند.

- در تجارب یادگیری شرکت کنید که هدف واقعی و مخاطبی غیر از معلم دارند. وقتی دانش آموزان بدانند که در حال ایجاد محصولی برای چشم‌ها و گوش‌های بیرونی هستند، به‌طور طبیعی انعکاس می‌دهند. به عنوان مثال، یک دانش آموز دبیرستانی که با نوشتن یک پست وبلاگ برای انتشار، در مورد مطالعه خود فکر می‌کند، فرصت بسیار خوبی برای بازخورد از منابع مختلف دارد. دانش آموز هنر ابتدایی که می‌داند پروژه‌ای در کتابخانه عمومی نمایش داده می‌شود، ممکن است تمایل بیشتری برای نمایش بهترین آثار خود داشته باشد و ممکن است برای پذیرش و انجام بازخورد بازتر باشد. این زمان بسیار خوبی برای بحث در مورد خودارزیابی و مشارکت در ارزیابی همتایان است.
- تضمین کنید که خودارزیابی و تعیین هدف منجر به افزایش مهارت در استانداردها یا اهداف یادگیری می‌شود. یکی از راه‌های انجام این کار اطمینان از پاسخگویی دانش آموزان به بازخورد است. دانش آموزان باید ببینند که این شیوه‌ها باعث پیشرفت یادگیری آنها می‌شود.
- از دانش آموزان بخواهید که برای نمونه‌ای که معلم ارائه می‌کند، بازخورد ارائه کنند. این فرصتی را برای مشاهده و آموزش دانش آموزان از طریق تمرین بازخورد فراهم می‌کند در حالی که به دانش آموزان مکانی بدون جریمه برای یادگیری و رشد ارائه می‌دهد.
- در ابتدای سال یک پوستر ساده مانند پوستر داخل اتاق قرار دهید شکل ۱، ۶، بنابراین فراگیران هنگام آموزش مربیگری دارای نقاط بازرسی هستند.

شکل ۶,۱: لنگر کلاس درس.

بازدید کنید assessment/com.SolutionTree.go برای یک نسخه قابل تکرار رایگان از این شکل.

ایجاد محیطی که از کوچینگ پشتیبانی می‌کند

از اولین روز سال تحصیلی، دانش آموزان باید بفهمند که قرار است در کلاس درسشان مربی شن. همانطور که همه برای تعیین هنجارها تلاش می‌کنند، ذهنیت تیمی را تشویق کنید و به دانش آموزان اجازه دهید بدانند که هر کدام بخشی جدایی ناپذیر از فرآیند بازخورد خواهند بود. آنها گروهی از افراد نیستند که فقط به معلم خود وابسته‌اند. آنها یک تیم هستند که تمامی اعضای آن برای سلامت و موفقیت کلی آن بسیار مهم هستند.

مثال یک:

شما بخش اساسی از تیم کلاس درس هستید. طی دوره، برای شما منتظریم تا بازخوردهای ما و اعضای هم سطحتان را دریافت کرده و با توجه به آن‌ها عمل کنید. همچنین از شما انتظار داریم که بازخورد خود و اعضای هم سطحتان را بدون قضاوت و به شیوه‌ای سازنده ارائه دهید. این باعث پیشرفت و یادگیری شما به عنوان یک دانش‌آموز می‌شود و به موفقیت کلی کلاس ما کمک می‌کند.

مثال دو:

هدف نهایی من برای شما همانطور که یک دانش آموز است، به داشتن استقلال، انگیزه، هدف‌گرایی و تفکر فعال و پویا رسیدن است. من به دنبال این هستم که شما به بهترین شکل ممکن، به یکی از بهترین دانش‌آموزان تبدیل شوید. به همین منظور، شما را به بازی کردن نقش‌های جدید دعوت می‌کنم که ممکن است قبلاً آنها را تجربه نکرده باشید. امسال، در کلاس، شما به عنوان یک رهبر فعال و مسئول ارائه و پذیرش بازخورد خود و دیگران شناخته خواهید شد. لطفاً توجه داشته باشید که در اینجا فضای امنی برای همه ما تدارک دیده شده که با احترام و مهربانی به یکدیگر بازخورد دهیم.

اگرچه این بیانیه‌ها به تأثیرگذاری در فضای کلاس و آغاز یک سال تحصیلی جدید کمک می‌کند، اما باید با رفتار عملی و عمل به آن رسید. به عنوان مثال، ارائه الگوها، یادآوری‌های مستمر، توانایی تمرین و تمرین ادامه‌دار دانش‌آموزان. اگر ارتباط معلم و دانش‌آموزان از ابتدا شروع شود، امکان دارد معلمان بدون توجه به سن دانش‌آموزان، به عنوان رهبران، ارائه آموزش‌های کاربردی به آنها دهند. تغییر زبان، بزرگداشت اشتباهات، تمرکز بر بازخورد و عمل زود هنگام، می‌تواند با سایر محیط‌های آموزشی تفاوت چشمگیری ایجاد کند.

تشویق خودارزیابی

برای شرکت در فعالیت خودارزیابی، دانش‌آموزان باید معیارهای موفقیتی که به آنها اعمال می‌شود را درک کنند. روبریک‌ها می‌توانند ابزار مفیدی برای این خودارزیابی باشند. شکل ۶،۲ (صفحه ۱۰۴) یک روبریک برای سطوح مهارت‌ها از مبتدی‌ترین تا پیشرفته‌ترین را نشان می‌دهد.

تصور کنید که در روز اول واحد درسی با موضوع استدلالی نوشتاری، دانش‌آموزان این عنوان را دریافت کنند و معلم با آنها در مورد سطوح مهارت بحث کند. سپس، در طول فرآیند نوشتن، معلم از دانش‌آموزان می‌خواهد که با استفاده از معیارهای مشخص شده در شیوه‌نامه، خودارزیابی انجام دهند: (۱) نقاط قوت خود را برجسته کنند، (۲) نواحی‌ای را که بهبود نیاز دارند با استفاده از استانداردهای مشخص شده شناسایی کنند، و (۳) مراحل بعدی را برنامه‌ریزی کنند. توانایی خودارزیابی بر اساس یک معیار به دانش‌آموزان آموزش می‌دهد تا روش‌های بازخورد مؤثر را ایجاد کنند.

<p>Directions: Self-assess against the rubric. Follow these three steps.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Use a highlighter to show where you have had success. 2. Circle areas that do not yet meet standards or areas that need improvement. 3. Below the rubric, record your next steps for your writing. 			
<p>Standard: "Write arguments to support claims with clear reasons and relevant evidence." (W.6.1)</p>			
4—Advanced	3—Proficient	2—Basic	1—Emergent
<p>Introduced the claims in a way that was very clear, acknowledging and distinguishing the claims from alternative or opposing claims. Used logical reasoning and credible sources. Showed a deep understanding of the topic. Writing was formal, clear, and engaging. Conclusion could lead the reader to take action.</p>	<p>Introduced the claims, acknowledging and distinguishing the claims from alternative or opposing claims. Organized the reasons and evidence clearly and logically. Used evidence that was logical, relevant, and credible. Writing was formal and clear. Provided a conclusion that followed and supported the arguments.</p>	<p>Introduced the claims, acknowledging alternate or opposing claims. Provided evidence that was sometimes relevant, logical, and credible. Writing was mostly formal and clear. Provided a conclusion that followed the arguments.</p>	<p>Introduced the claims. Provided evidence that was irrelevant or illogical or cited sources that were not credible. Struggled to maintain a formal style. Provided a conclusion that related to the arguments.</p>
<p>My plan for next steps:</p>			

منبع استاندارد: CCSSO & NGA, ۲۰۱۰. منبع: اقتباس شده از net.ThemeSpark و تحت مجوز BY CC-SA-NC ۴.۰.

شکل ۶.۲: روبریک نوشتن

بازدید کنید assessment/com.SolutionTree.go برای یک نسخه قابل تکرار رایگان از این

شکل.

روبریک همواره به مواردی که ممکن است در کار گم شده باشد، اشاره نمی‌کند. در عوض، کیفیت را در هر سطح مهارت مشخص می‌کند و بر آنچه بعداً می‌آید تمرکز می‌کند. دانش‌آموزان در طول واحد نوشتاری چندین بار از این روبریک بازدید می‌کنند و رشد خود را تشخیص می‌دهند. برای مثال، آنها می‌توانند هر بار که دوباره روبریک را بررسی می‌کنند، از

رنگ متفاوتی استفاده کنند و پیشرفت خود را در طول زمان ببینند. دانش‌آموزان می‌توانند مراحل بعدی خود را از همان ابتدا تا محصول نهایی ببینند. اگر معلمی بخواهد کنفرانسی را در مورد کار پیگیری کند، دانش‌آموزان به خوبی آماده خواهند بود تا در مورد سطح مهارت فعلی خود و همچنین مراحل که در این مسیر برداشته‌اند، صحبت کنند.

ارائه روبریکها یا اهداف یادگیری قبل از آموزش، دانش‌آموزان را تشویق می‌کند تا به طور روزانه بازخورد بدهند و بازخورد بگیرند. توجه داشته باشید که هرگز ذکر از نمره وجود ندارد، تمرکز همیشه بر بازخورد و رشد است. شبیه به شکل ۵،۲، شکل ۶،۳ برای خودارزیابی دانش‌آموز بعد از ارزیابی تکلیف محور تکوینی یا جمعی، به خوبی کار می‌کند.

Unit:	I got it right.	I got it wrong.	If wrong, simple mistake	If wrong (error), needs more teaching	What I got wrong and what I learned from it
Learning target one: I can produce equivalent fractions.					
Question 1	X				
Question 2		X	X		I need to remember that if I multiply the numerator, I need to multiply the denominator by the same number.
Learning target two: I can add fractions with unlike denominators.					
Question 3		X	X		I didn't simplify my fraction at the end.
Question 4		X		X	I have trouble adding the fractions when they are mixed numbers. I need more help with this. I am going to ask for more practice.
My plan for next steps: During choice time tomorrow, I will make sure to work on adding mixed numbers.					

شکل ۶،۳: خودارزیابی دانش‌آموز برای کار وظیفه محور.

بازدید از [assessment/com.SolutionTree.go](https://assessment.com.SolutionTree.go) می‌تواند به دانش‌آموزان کمک کند تا نسخه

قابل تکرار و رایگان از این فرم را بدست آورند. هدف از هر سوال، یادگیری است و سلف ارزیابی از دانش آموزان خواسته می‌شود که بررسی کنند که سوال را درست یا غلط پاسخ داده اند، اشتباه یا خطا چیست و چه کاری باید برای بهبود درک خود انجام دهند. این نوع ارزیابی خود، با تمرکز بر تحلیل دانش آموزان، آنها را مجبور به تمرکز بر خودشان می‌کند.

در اینجا، دانش آموزان همچنین می‌توانند از روبریک تک نقطه ای استفاده کنند. شکل ۴،۵ (صفحه ۶۹) در فصل ۴، برای ارزیابی مهارت تمرکز دانش آموزان طراحی شده است، به گونه ای که دانش آموزان می‌توانند هدف خود را هدفمند سازند و در عین حال، به نواحی قوت و ضعف تمرکز خود پردازند.

شکل ۶،۴ نیز ابزاری دیگری است که به دانش آموزان کمک می‌کند تا به موضوع اصلی، به عنوان مثال استانداردها و اهداف یادگیری توجه کنند و در عین حال، به کیفیت شواهد خود پردازند. این ابزار باعث ایجاد بازخورد مثبت در کلاس و تقویت زبان یادگیری محوری می‌شود. این بازخورد دقیقاً نظر دانش آموز است و نشان می‌دهد که آنها چگونه شواهد خود و همچنین بهترین راهکارهای بعدی خود را برای یادگیری بیشتر بهتر را پیدا می‌کنند.

Standard: "Develop a model to represent the shapes and kinds of land and bodies of water in an area." (NGSS 2-ESS2-2)		
Learning Target	Evidence of Mastery	Next Steps
I can locate landforms on a map.	I found two different plateaus on a map of the United States.	I am going to look for a different landform next—peninsulas.
I can locate bodies of water on a map.	I found the five Great Lakes and labeled them in the map of the United States.	I found other bodies of water but don't know their names. I am going to look those up next.

منبع استاندارد: States Lead NGSS, ۲۰۱۳.

شکل ۶،۴: فرم خودارزیابی دانش آموز

برای دریافت یک نسخه قابل تکرار و رایگان از این ابزار، به assessment/com.SolutionTree.go مراجعه کنید. این ابزار اجزای بازخورد مؤثر را ساده

می‌کند. دانش‌آموزان باید بدانند که درباره هدف یا استاندارد یادگیری، چه چیزی را تولید کرده‌اند. این بستر برای دانش‌آموزان به منظور شناسایی نقاط قوت کار خود است. بخش آخر، مهمترین بخش، خودارزیابی (بازخورد) را ساختاردهی می‌کند. علاوه بر این، دانش‌آموز مراحل بعدی را برای شفاف‌سازی پاسخ‌های خود، مشخص می‌کند. جدول ۶،۱ نمونه‌هایی از شیوه‌های مؤثر و ناکارآمد در مورد خودارزیابی را به ارمغان می‌آورد.

جدول ۶،۱: خودارزیابی مؤثر و غیر مؤثر

شیوه‌های خودارزیابی مؤثر	شیوه‌های خودارزیابی ناکارآمد
<ul style="list-style-type: none"> • از دانش‌آموزی نخواهید که در خودارزیابی شرکت کند، زمانی که مهارت محدودی با استاندارد یا اهداف بدون نمره. یادگیری دارد. • زمان کافی را به آموزش دانش‌آموزان برای مشارکت در فرآیند و درک عناصر بازخورد مؤثر اختصاص دهید. • به طور مداوم به دانش‌آموزان زمان و فضای تمرین بدهید تا بتوانند مهارت‌های خودارزیابی را توسعه دهند. 	<ul style="list-style-type: none"> • از دانش‌آموز نخواهید که در خودارزیابی شرکت کند، زمانی که مهارت محدودی با استاندارد یا اهداف بدون نمره. یادگیری دارد. • از دانش‌آموز نخواهید که اگر مشارکت در فرآیند و درک عناصر بازخورد مؤثر اختصاص دهید. • به طور مداوم به دانش‌آموزان زمان و فضای تمرین بدهید تا بتوانند مهارت‌های خودارزیابی را توسعه دهند.

اجرای ارزیابی همتایان

ارزیابی و بازخورد از همکاران می‌تواند باعث یادگیری مشارکتی از طریق تبادل نظر درباره مهارت‌های کارآمد شود. جدول ۶،۲ به طور جزئی در مورد ارزیابی همکاران، شواهدی از اقدامات مؤثر و ناموفق را توضیح می‌دهد.

جدول ۶،۲: ارزیابی همتایان مؤثر و غیر مؤثر

روش‌های مؤثر ارزیابی همتایان	روش‌های بی‌اثر ارزیابی همتایان
<ul style="list-style-type: none"> • زمانی که یادگیرندگان برای ارائه بازخورد مؤثر مهارت کافی ندارند، از بخش جفت سازی با دقت، صفحه ۱۰۸ مراجعه کنید.) • ارائه الگویی برای دانش‌آموزان برای کار کردن. یک فرم کلی به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا بر بازخورد خود تمرکز کنند. • ارزیابی همتایان را در محیطی بدون جریمه و بدون نمره انجام دهید. 	<ul style="list-style-type: none"> • زمانی که یادگیرندگان برای ارائه بازخورد مؤثر مهارت کافی ندارند، از بخش جفت سازی با دقت، صفحه ۱۰۸ مراجعه کنید.) • ارائه الگویی برای دانش‌آموزان برای کار کردن. یک فرم کلی به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا بر بازخورد خود تمرکز کنند. • ارزیابی همتایان را در محیطی بدون جریمه و بدون نمره انجام دهید.

هنگامی که دانش‌آموزان به ارزیابی همدرد خود می‌پردازند و بازخورد ارائه می‌دهند،

ابزارهایی مانند ابزار در شکل ۶،۵ توانایی مراقبت از ساختار گفتگوها و ارزیابی همسالان را دارا می‌باشند. محیط یادگیری را به یاد دهید. این باید به عنوان یک تذکر هدف استفاده شود (همانطور که در بخش بهبود ذکر شد). نگه داشتن تمرکز دانش آموزان به کمک بازخورد می‌تواند خستگی آنها را در طول ارائه بازخورد کاهش دهد. با استفاده از یک روبریک یا استاندارد و اهداف آموزشی موثر، می‌توان فضای هدف یادگیری را بهبود داد.

Coach: _____
Student: _____
Learning target:
My favorite part of your work is:
The part of your work that could use improvement is (as it relates to the target):
Your next step should be:

شکل ۶،۵: گفتگوها و ارزیابی‌های متمرکز با همتایان

بازدید کنید www.SolutionTree.com/assessment/com برای یک نسخه قابل تکرار رایگان از این شکل. در فصل چهارم، روش‌های دیگری برای ارزیابی همتایان کار، مانند TAG - شما هستید! و در اینجا چیست. پس چه؟ حالا چه؟ توضیح داده شده است. با توجه به اینکه بازخورد به عنوان یک استاندارد در کلاس قبول شده است، دانش آموزان می‌توانند یاد بگیرند که از دیگران بازخورد بگیرند و در زمان‌های برنامه ریزی نشده، آن را به صورت خودآموز ارائه دهند. ابزارهایی مانند آنچه در شکل ۶،۶ (صفحه ۱۰۸) معرفی شده، به دانش آموزان اجازه می‌دهند تا بازخوردهای خود را از چندین مربی جمع‌آوری کنند.

My friend says. . .
My teacher says. . .
I say . . .
My next steps are . . .

شکل ۶،۶: جمع آوری بازخورد از منابع مختلف

بازدید کنید assessment/com.SolutionTree.go برای یک نسخه قابل تکرار رایگان از این شکل.

جفت کردن با دقت

در ارزیابی همتایان، معلمان باید به دقت مراقب باشند که چگونه دانش آموزان را با همسالانشان شریک می‌کنند. با اضافه کردن دانش آموزان دیگر به ترکیب ارزیابی، مشارکت و آمادگی به دقت باید مورد توجه قرار گیرد. اگر دانش آموزی با عملکرد پایین در ترکیبی با دانش آموز با عملکرد بالا شریک شود، عدم تعادلی ایجاد می‌شود و این می‌تواند به یادگیری بهتر نسبت به یادگیری دانش آموزان نصیب نشود. برای ارائه بازخورد مؤثر به دانش آموزی که هنوز به مهارت نرسیده است، باید دانش آموزی با عملکرد بالا با او جفت شود. همچنین دانش آموز با عملکرد بالاتر می‌تواند بازخوردی ارائه دهد که برای دانش آموز دیگری بسیار پیشرفته باشد. در این پروسه، جفت کردن دانش آموزان باید با دقت انجام شود تا همه دانش آموزان بتوانند نه تنها یادگیری خود را پیشرفت دهند، بلکه بازخورد دقیقی را دریافت کنند.

معنی دار کردن

همانطور که بیان شد، برای داشتن یک ارزیابی معنادار از خود یا دیگران، ابتدا باید در کلاس روابطی اعتماد برقرار شود. فراگیران باید بدانند که، هدف از این کار، ارزیابی کیفیت کارشان و نه این که خودشان بررسی شوند، می‌باشد. باید به آنها اعتماد شود که در یک محیط امن

هستند و مربیان (یعنی خودشان، همسالان و معلمانشان) در آنجا حاضرند برای کمک به درک بهتر آنها. در این مورد، پیشنهادات زیر می‌تواند به ایجاد این اعتماد کمک کند.

- با دانش‌آموزان به عنوان شریک در فرآیند یادگیری رفتار کنید: کلاس درس باید دانش‌آموز محور باشد. دانش‌آموزان باید زمانی که صحبت از قوانین و هنجارهای کلاس درس و همچنین استانداردها و معیارهای موفقیت به میان می‌آید، مکالمات را درک کنند و در آن مشارکت داشته باشند.
- پذیرای بازخورد دانش‌آموزان باشید و از آنها استقبال کنید: چه معلم نوشته‌های خود را بنویسد و از دانش‌آموزان برای ارائه بازخورد دعوت کند یا در مورد یک درس بازخورد بخواهد، معلمان باید نشان دهند که بازخورد به رشد هر فرد کمک می‌کند و برای آن حیاتی است. یک یادگیرنده قوی بودن معلمان باید پس از دریافت بازخورد، نحوه عمل کردن را مدل کنند.
- به یادگیرندگان آموزش دهید که با قدرت شروع کنند: حتی اگر پاسخ دانش‌آموز نادرست باشد، معلم می‌تواند با گفتن این جمله پاسخ دهد: «من از شما خوشم می‌آید. آیا به آن فکر کرده‌اید؟ دفعه بعد، سعی کنید.» این به از بین بردن ترس از اشتباه کردن و ایجاد اعتماد در کلاس کمک می‌کند، در حالی که همیشه بر رشد تمرکز می‌کنید.
- همکاری مدل: سایر معلمان، مدیران و اعضای جامعه را به کلاس درس بیاورید تا نمونه‌هایی از کار تیمی، ارائه بازخورد، عمل بر اساس آن بازخورد و پرسیدن سؤالات را الگوبرداری کرده و ارائه دهید.

تشویق به بازخورد دانش‌آموز به معلم

معلمان باید به همان اندازه‌ای که از دانش‌آموزان درخواست بازخورد دارند، پذیرای بازخورد دانش‌آموزان خود باشند. هیچ کس بیشتر از دانش‌آموزان از نیازهای آنان آگاه نیست. برای شنیدن نیازهای دانش‌آموزان، فرصت‌هایی در کلاس باید فراهم شود. این امر روابط قوی بین معلمان و دانش‌آموزان ایجاد می‌کند و فرصت‌هایی را برای به کارگیری چابکی آموزشی براساس نیازهای یادگیرندگان افزایش می‌دهد. در این مطلب، به تأکید بر این نکته می‌پردازیم که

هنگامی که گفتگوی باز در کلاس درس عادی باشد، دانش آموزان بازتر برای درخواست روش متفاوت در ارائه یا پذیرش نیاز به آموزش خواهند بود. همچنین، معلمان نیز باید به بازخوردی که دانش آموزان به آن‌ها می‌دهند توجه بسیاری داشته باشند و به آن‌ها پاسخ‌گو باشند. برای بازخورد دانشجو به معلم می‌توان به اندازه نظرسنجی پایان ترم یا ارزیابی معلم رسمی اعتماد داشت و یا درخواست برای بازخورد عمومی تر در مورد دوره و بازخورد خاص در مورد اتفاقات روزانه در کلاس درس به دانش‌آموزان اعمال شود.

چه شکلی است؟

آنتوانت سنس و کیتی بودرو به عنوان آموزگاران، درباره اینکه چگونه استفاده از ارزیابی خود و همتایان در کلاس درس می‌تواند موثر باشد، گزارش‌های اول شخص خود را ارائه می‌دهند. این گزارش‌ها درباره تأثیرات مثبت و منفی تجربه‌های آنان از استفاده از این روش‌ها در کلاس درس می‌باشد. در این گزارش‌ها، آنها به بررسی نتایجی که پس از استفاده از ارزیابی‌های خود در کلاس شاهد آن شده‌اند، می‌پردازند. به همین ترتیب، نتایجی که از همتایان خود دریافت کرده‌اند نیز برای مطالعه و بررسی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

کیتی بودرو، معلم علوم پایه ششم

تماشای بازخورد دادن دانش‌آموزان به یکدیگر، یکی از کارهای مورد علاقه من در کلاس است. همیشه از آن خوشم می‌آید که ببینم چقدر بازخورد آن‌ها می‌تواند مفید و بازده بالا باشد و به پیشرفت یادگیری کمک کند. بازخورد، برای یادگیری ضروری است؛ اما اگر معلم فقط به بخش بخشنده تنبلی کند، فرصت‌های زیادی برای پیشرفت یادگیری از دست خواهد رفت.

در کلاس آموزشی پروژه مبتنی، ما کارهای زیادی در مورد چگونگی ارائه بازخورد موثر دانش‌آموزان به انجام می‌رسانیم. تقریباً در نیمه راه اولین پروژه، به بحث در مورد مؤثر بودن بازخورد می‌پردازیم. زمان معرفی بازخورد هم‌تا به هم‌تا بسیار مهم است؛ زیرا دانش‌آموزان باید ابتدا تجربه یادگیری در کلاس پروژه‌محور کسب کنند. همچنین باید حداقل یک پیش‌نویس از یک پروژه داشته باشند که بازخورد دیگران بتواند بررسی شود. برای شروع گفتگو در مورد چگونگی ارائه بازخورد مؤثر، از یک نمودار T ساده استفاده می‌کنیم تا دانش‌آموزان را به تفکر وادار کنیم.

برای دانش آموزان مهم است که عوامل موثر بر بازخورد خوب یا ضعیف را بررسی کنند. اولین باری که این را امتحان کردم، وقتی دانش آموزان شغل خوبی را تشخیص دادند، می فهمیدم درگیر چیزی هستم! به عنوان بدترین نوع بازخوردی که می توانستند دریافت کنند. دانشمندان کلاس ششم من به سرعت متوجه شدند که چه چیزی برای دیگران مفید است و بازخوردی می خواهند که مهربانانه باشد، در عین حال وقتی چیزی نیاز به اصلاح دارد، آن را نادیده نگیرند.

همانطور که در طول سال پیش می رویم، به کار بر روی ارائه بازخورد با کیفیت بالا ادامه می دهیم. از یک روبریک برای هدایت تحلیل خود از کار دیگران استفاده می کنیم. همچنین روی قدرت پرسیدن سوالات خوب کار می کنیم. من به دقت تماشا خواهم کرد که آن ها از یکدیگر انتقاد می کنند و بازخوردهای خود را ارائه می دهند. آن ها یکدیگر را برای ارائه بازخورد با کیفیت، جزئیات بیشتر و یا نهایتاً فریاد زدن این واقعیت که فقط "کار خوب است!" گفته شده نامید. به زودی، شتاب افزایش می یابد و دانش آموزان خاموش می شوند و با دقت و مهارت اطلاعات با کیفیت را ارائه می دهند. بهترین بخش این است که توانایی ارائه بازخورد موثر فقط در ورودی کلاس ما متوقف نمی شود. من خواهر و برادرهای بزرگ تری داشته ام و والدینم به من گفته اند که چگونه برخورد دانش آموزان فعلی ام در خصوص بازخورد خوب، تاثیر بسزایی داشته است.

با پیشرفت سال، دانش آموزان می توانند در دادن بازخورد در زمینه های مختلف بدرخشند. افرادی که نویسندگان خلاق یا طراحان گرافیک با استعداد هستند، اغلب خواسته می شوند تا آخرین بازبین همتای باشند تا مطمئن شوند همه چیز خوب به نظر می رسد. در حالی که کار در حال انجام است، دانش آموزانی که در ساختن ارائه ها یا فیلم ها برتر هستند، میزبان کارگاه های کوچکی برای آموزش آن مهارت های خاص خواهند بود. زمانی که دانش آموز مفهوم علمی دشواری را درک می کند، اغلب به درخواست همسالان خود میزبان گروه های کوچک یادگیری می شود.

بخش جذاب در مورد آموزش دانش آموزان برای ارائه بازخورد مؤثر این است که نقش ها به طور طبیعی بروز می شوند. دانش آموزان تخصص خود را در زمینه هایی که به سمت آن ها

کشیده می‌شوند نشان می‌دهند، اما این حوزه‌ها انعطاف‌پذیر و روان هستند. من ممکن است استعداد را تقویت کنم و همکاری با دیگران را تشویق کنم، اما کار خاصی را به آن‌ها محول نمی‌کنم. من از دانش‌آموزان دعوت می‌کنم تا از هر صدایی که در اتاق وجود دارد، استفاده کنند و در اوایل سال، دانش‌آموزان را تشویق می‌کنم با افرادی که دوستان نزدیک آن‌ها نیستند صحبت کنند. من مراقب دانش‌آموزانی هستم که می‌توانند از تقویت اعتماد به نفس و صدای خود در کلاس استفاده کنند و راه‌هایی برای کمک به موفقیت آن‌ها پیدا کنم. راه‌های مختلفی برای انتقال بازخورد به دیگران وجود دارد، و در حالی که روش رو به رو رایج‌ترین روش است، بازخورد دانش‌آموز-محور تأثیر قدرتمندی بر یادگیری کلاس من دارد.

آنتوانت سنس، متخصص منابع آموزشی ابتدایی

پیش از خواندن کتاب "یادگیری قابل مشاهده" نوشته جان هتی، ایده خودارزیابی برای من کاملاً غریبه بود و حتی پس از آن، برای من به نظر خیلی انتزاعی می‌رسید. اما من توانستم با استفاده از پیش‌بینی عملکرد در یک مسابقه و نوشتن پیش‌بینی‌ها بر روی برگه‌ها، راه خود را برای خودارزیابی باز کنم. در ابتدا، گمان می‌کردم که این تمرین بسیار خوبی است چرا که حداقل به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهد که به آنچه می‌دانند و نمی‌دانند فکر کنند. اما با گذشت زمان متوجه شدم نمی‌توانم کاری بکنم. زیرا، به دانش‌آموزانم زبانی نداده بودم که بتوانند در مورد یادگیری خودشان صحبت کنند. با مطالعه بیشتر در مورد خودارزیابی، متوجه شدم که می‌توانم این نوع تفکر و یادگیری را به دانش‌آموزانم بیاورم حتی اگر هرگز از آنها خواسته نشده بود که به یادگیری خود به این شکل نگاه کنند.

من با یک نمودار ساده شکلک با لبخند رنگارنگ که سطوح درک را نشان می‌دهد، شروع به تمرین خودارزیابی کردم. از دانش‌آموزانم خواستم که خودشان ارزیابی کنند و بر روی نمودار خود، موقعیت خود را نشان دهند. این تمرین نیاز به مربیگری زیادی داشت. ما باید به آنها توضیح دهیم که قرمز بودن اشکالی ندارد و می‌توانیم بفهمیم کجا باید برویم، و رنگ آبی بودن عالی است زیرا می‌توانیم به دانش‌آموزان دیگر کمک کنیم. پس از هفته‌ها مربیگری، مدل‌سازی و کمک به دانش‌آموزانم برای به دست آوردن اعتماد به نفس و تعیین دقیق موقعیت‌هایشان در فرآیند یادگیری، تفاوت‌هایی در گفتگو با دانش‌آموزانم و دیگران که با آنها برای یادگیری کار

می‌کردم، مشاهده کردم.

در طول تابستان بیشتر در مورد خودارزیابی و ارتباط آن با معیارهای موفقیت، هدف و بازخورد یادگیری مطالعه کردم. من تصمیم گرفتم که یک زبان مشترک و گفتگوی سازنده برای دانش‌آموزانم ایجاد کنم. متوجه شدم که بازخوردی که به دانش‌آموزانم می‌دهم برای آنها منطقی نیست، زیرا ما به زبان‌های مختلف با هم صحبت می‌کنیم. من نیاز داشتم راهی برای دادن و دریافت بازخورد با آنها پیدا کنم که برای همه منطقی باشد. با کمک دوستی که بسیار با فناوری آشنا بود، یک نام جدید برای پلاک نام طراحی کردم. من می‌خواستم پلاک‌نام را به یک ابزار مرجع با اندازه فوق‌العاده تبدیل کنم. من این ابزار را بر اساس استانداردهای ریاضی مربوط به کلاس پنجم طراحی کردم و آن را براساس خودارزیابی کردم. شکل ۶،۷ تمام چیزهایی را که دانش‌آموزانم برای هدایت یادگیری خود به آن نیاز دارند، شامل می‌شود.

جدا از منابع سریع استاندارد در مورد ضرب، کسر و ارزش مکانی، برای ایجاد احساس رشد-ذهنیت در دانش‌آموزانم، برای من مهم بود که به آنها زبان مثبت بدهم. من می‌خواستم آنها احساس راحتی کنند که روی نمودار شکلک قرمز رنگ هستند و بفهمند که این بدان معناست که آنها هنوز متوجه نشده‌اند و می‌توانند بیان کنند که برای حرکت به جلو به چه نوع کمکی نیاز دارند. در کلاس درس من، حتی درخواست کمک نیز بخشی از خودارزیابی بود زیرا دانش‌آموزان باید به این فکر کنند که به چه نوع کمکی نیاز دارند. من یک نمودار لنگر ایجاد کردم که به آنها در تصمیم‌گیری کمک می‌کند. من می‌خواستم به دانش‌آموزانم کمک کنم تا سطحی از استقلال را پرورش دهند که این احساس را ایجاد نکند که آنها به تنهایی در آن هستند، بلکه به خودشان کمک می‌کنند تا به جایی که باید باشند برسند. یک زبان مشترک تشخیص دقیق نیازهای آنها را آسان تر می‌کرد.

I understand completely!
I can do it by myself!
I can teach others!

I understand!
I can do it by myself!

I'm getting there, but I need more practice.
I can start by myself, but I need some help.

I don't understand yet...
I can't do it by myself.
I need help.

Where am I now? | Where do I want to go?

How will I get there? | How do I know when I'm there?

What do I do now that I'm here?

1/4

1/5

1/6

1/8

1

1/2

1/3

6, 5 3 2, 4 1 8, 9 7 0. 5 2 6

Billions →
Ten millions →
Hundred millions →
Millions →
Ten thousands →
Hundred thousands →
Thousands →
Tens →
Ones →
Tenths →
Hundredths →
Thousandths →

FRACTIONS

1	
1/2	1/2
1/3	1/3
1/4	1/4
1/5	1/5
1/6	1/6
1/8	1/8
1/8	1/8
1/8	1/8

MULTIPLICATION

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
2	2	4	6	8	10	12	14	16	18	20	22	24
3	3	6	9	12	15	18	21	24	27	30	33	36
4	4	8	12	16	20	24	28	32	36	40	44	48
5	5	10	15	20	25	30	35	40	45	50	55	60
6	6	12	18	24	30	36	42	48	54	60	66	72
7	7	14	21	28	35	42	49	56	63	70	77	84
8	8	16	24	32	40	48	56	64	72	80	88	96
9	9	18	27	36	45	54	63	72	81	90	99	108
10	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120
11	11	22	33	44	55	66	77	88	99	110	121	132
12	12	24	36	48	60	72	84	96	108	120	132	144

منبع: © ۲۰۱۹ توسط AntoinetteSenese. استفاده شده با اجازه.

شکل ۶،۷: ناوبری یادگیری دانش آموز.

برای یافتن یک نسخه رایگان و قابل تکرار از این شکل، به assessment/com.SolutionTree.go مراجعه کنید.

هدف من، توانمندسازی دانش‌آموزانم بود. این تمرین کوچک و در عین حال بسیار مؤثر، بزرگ‌ترین تفاوت را در کلاس درس و نحوه یادگیری دانش‌آموزانم به وجود آورد. با این تمرین، یک جامعه قوی‌تر از یادگیرنده‌ها را به وجود آوردم، جامعه‌ای که بدون قضاوت یا ترس از احساس خجالت، به دنبال راهنمایی و کمک یکدیگر بودند. خودارزیابی، دروازه‌ای برای فراگیران خودآگاه، با انگیزه و توانمندتر است؛ زیرا باور وجود دارد که اگر چالش‌ها را شناسایی کنید و از منابع و ابزارهای اطراف خود برای تعیین قدم‌های بعدی خود استفاده کنید، می‌توانید بر موانع غلبه کنید.

سوالات بازتابی

معلمان ممکن است به صورت فردی و یا به صورت یک تیم مشترک درباره سؤالات زیر فکر کنند. پاسخ‌های آنها گام بعدی را برای آنها فراهم می‌کند. به این آدرس assessment/com.SolutionTree.go مراجعه کنید تا نسخه رایگان قابل تکرار این سؤالات را دریافت کنید.

- بزرگترین برداشت من از این فصل چیست؟ چه اقدامی فوری در کلاس درس انجام خواهم داد؟
- چگونه می‌توانم بهتر به یادگیرندگان آموزش دهم تا در کلاس درس مربی شوند؟ در حال حاضر چه شیوه‌های موفق‌تری را در اختیار دارم؟
- چگونه می‌توانم به طور معناداری از خودارزیابی در کلاس درس خود استفاده کنم؟
- چگونه می‌توانم به طور معناداری از ارزیابی همتایان در کلاس درس خود استفاده کنم؟
- چگونه می‌توانم به طور معناداری از بازخورد دانش‌آموز به معلم در کلاس درس خود استفاده کنم؟

انجام کاری که هر روز در کلاس درس قرار می‌گیرد، ترکیبی از شخصیت، آموزش استقامت، و باورهای چالش برانگیز را در معلم ایجاد می‌کند. امیدواریم که استفاده از برخی از روش‌های

تایید شده این کتاب، چندین پیشنهاد مفید برای بهبود روش بازخورد را برای مربیگری بهتر دانش آموزان در کلاس ارائه دهد.

چهار توصیه مهمی در این جا مطرح می شود:

۱. تغییر نحوه یادگیری با تمرکز بر آموزش باعث ایجاد تحولات قدرتمند می شود. بهتر است به جای فکر کردن به درس های مختلف، روی آموزش بیشتر تمرکز شود. از مفهوم "بازخورد" به جای "تعهد" استفاده کنید و همواره به این نکته تاکید کنید که هنوز می توانید تغییر دهید.
 ۲. انتخاب یک روش بازخورد مناسب، مانند RYSE، که به عنوان یک مدل مفید شناخته شده است، می تواند به بهبود عملکرد و مدیریت کلاس کمک کند.
 ۳. ارائه بازخورد به صورت هدفمند می تواند عملکرد خود را بهبود بخشد. همواره با یک نقطه قوت شروع کنید، بازخورد را به هدف مرتبط کنید و مرحله بعدی را ارائه دهید.
 ۴. به کمک همه مربیان در کلاس خود به بازخورد بپردازید. معلمان در این مسیر تنها نیستند و با کمک دیگران می توانند عملکرد خود را بهبود بخشند. به دانش آموزان کمک کنید تا بتوانند از طریق بازخورد، مربیگری مناسب را به عهده بگیرند.
- از همه مربیانی که به تلاش در راستای بهبود آموزش و پرورش دانش آموزانشان ادامه می دهند، تشکر می کنیم. به شما تبریک می گوئیم که در این سفر بزرگ، قدم برداشته اید. چالش را بپذیرید و بهترین مربی کلاستان باشید!